

495.9104

ด 286 ก

ว. 3

การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หลักการ
เรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ

ปริญญาโท

ของ

โสภ ธรรมรงวุฑ์

23 เม.ธ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177688

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ รองศาสตราจารย์
ดร. สำเริง บุญเรืองรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานิน รุ่งเรืองธรรม ที่ได้ให้
คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนช่วยปรับปรุงแก้ไขให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วง
ได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้
ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ที่ได้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับแบบทดสอบจนสำเร็จ และขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.อารี รังสินันท์
ที่ได้คำแนะนำ เรื่องความคิดสร้างสรรค์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ชนวนจิต จันทนชุกลิน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการ
จัดทำและให้คำแนะนำตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คณะครู อาจารย์ และขอบคุณคณะนักเรียนโรงเรียนบางกรวย
ที่ได้ให้ความสะดวกและความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทดลองและรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณวันชัย ศรีวิฆานานุกุลกิจ
ผู้เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมาเป็นอย่างดี

โสภา ธรรมรุ่งฤทธิ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ทฤษฎีและรูปแบบของการ เรียนเพื่อรอบรู้	9
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการจัดการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน	16
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษา	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน	28
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการจัดการ เรียนเพื่อรอบรู้ ที่มีต่อความสนใจในวิชาที่เรียน	31
	สมมติฐานในการวิจัย	33

3	วิธีดำเนินการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	กลุ่มตัวอย่าง	34
	แบบแผนการทดลอง	35
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	39
	ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	39
	วิธีดำเนินการทดลอง	39
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	การวิเคราะห์ข้อมูล	58
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	64
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	64
	กลุ่มตัวอย่าง	65
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	65
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	65
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	66
	การดำเนินการทดลอง	66
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิจัย	68
อภิปรายผลการวิจัย	68
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก	82
ภาคผนวก ข	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความรู้พื้นฐานของแบบทดสอบย่อย และแบบทดสอบรวม ...	51
2 เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	59
3 เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนสอนและหลังสอน	60
4 เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย	61
5 เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ก่อนสอนและหลังสอน	62

บทที่ ๑

บทนำ

ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายต่างตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประเทศ จึงได้พยายามจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม (วัลภา มารคส์ 2526 : 55) แต่การจัดการศึกษาของไทยเท่าที่ผ่านมาจะเห็นว่าไม่เจตนาที่จะสร้างคนเพื่อเป็นผู้นำของชาติ เพื่อศึกษาต่อในชั้นสูง ๆ และเพื่อรับราชการ ทั้งนี้เพราะด้วยความคิดที่ว่า จะสามารถพัฒนาประเทศไปได้ด้วยการสอนแค่เด็กกลุ่มน้อย (กมล สุกประเสริฐ 2526 : 7) แต่ในปัจจุบันเหตุการณ์บ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ประกอบกับมีข้อเท็จจริงว่า เด็กนักเรียนจากประถมศึกษาจะเรียนต่อจนเข้ามหาวิทยาลัยได้นั้น มีประมาณ 2% เท่านั้น และระบบการคัดเลือกคนเก่งให้เข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น ปรากฏว่าคนเหล่านี้ไม่สามารถจะพัฒนาประเทศได้ เพราะประเทศจะพัฒนาได้นั้น จำเป็นต้องพัฒนาคนอีกกว่า 90% ให้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกันไปด้วย (กมล สุกประเสริฐ 2526 : 8) การที่เด็กของชาติไทยมีประสิทธิภาพทางการศึกษาต่อกีติ หรือการที่ครูไม่ช่วยเหลือเด็กอ่อนแล้วปล่อยให้เด็กเหล่านี้ออกจากโรงเรียนไปเป็นกำลังคนของชาติที่ไร้สมรรถภาพก็คือนับว่าเป็นอันตรายต่ออนาคตของชาติเป็นอย่างยิ่ง (กมล สุกประเสริฐ 2520 : 58)

ตามความคิดหลักทางการศึกษานั้น ต้องการให้คนส่วนใหญ่หรือทุกคนได้รับการศึกษา ดังนั้นระบบการเรียนการสอนจึงควรต้องหาวิธีที่ทำให้คนส่วนใหญ่เรียนรู้ถึงเกณฑ์ที่เรียกว่ารอบรู้ (Mastery Level) จนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คำรง ศิริเจริญ 2524 : 3) การสอนที่ช่วยให้คนอ่อนได้เก่งจนสามารถเข้าพวกกับคนเก่งได้เป็นเป้าหมายสูงสุดของการศึกษา

นับว่าเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ (Mastery Learning) โดยแท้ (กมล สุคประเสริฐ 2520 : 61)

แนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอนเพื่อรอบรู้นี้มาจากความเชื่อพื้นฐานที่ว่านักเรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้อย่างเท่าเทียมกัน ถ้าครูสามารถปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและเวลาที่กำหนดให้เหมาะสมในแต่ละคน (Bloom, 1976 : 44 - 45) ขั้นตอนของการเรียนจะเริ่มต้นจากการสำรวจพื้นฐานก่อน เมื่อทราบว่านักเรียนคนใดมีความรู้พื้นฐานต่ำต้องทำการสอนเสริมสร้างความรู้พื้นฐานให้พอเพียง โดยเฉพาะวิชาที่มีลำดับขั้นการเรียนรู้ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ภาษา เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานพอเพียงแล้ว ครูก็จะแจ้งให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของวิชาที่จะเรียนในแต่ละหน่วยการเรียน รวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงงานที่เขาต้องทำให้สัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อเริ่มการเรียนในชั้นเรียนแล้ว ก่อนจบบทเรียนในแต่ละหน่วยการเรียน ครูจะนำแบบทดสอบย่อยมาสอบ ถ้านักเรียนคนใดมีผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะได้รับการสอนซ่อมเสริมให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะขึ้นบทเรียนใหม่ต่อไป ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้เวลาเพิ่มเติมตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้เท่าที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังเช่นผลการวิจัยของ รุจิร ภูสาระ (รุจิร ภูสาระ 2523 : 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนคณิตศาสตร์ชั้น ม.1 ทดวิธี เพื่อค้นหาว่าวิธีการเรียนการสอนแบบใดจะทำให้ผลการเรียนสูงสุดโดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ต่ำและใช้เวลาในการสอนน้อยที่สุด ผลปรากฏว่าการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด และความแปรปรวนภายในกลุ่มน้อย นอกจากนี้แล้ว คำรง ศิริเจริญ (คำรง ศิริเจริญ 2524 : 137) และสาทร แก่นมณี (สาทร แก่นมณี

2525 : 64 - 67) ก็ได้ทำการวิจัย ซึ่งผลปรากฏว่าวิธีจัดการเรียนการสอน เพื่อรอบรู้ทำให้เด็กเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเช่นกัน

ตัวแปรสำคัญประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าจะนำมาพิจารณาคือ ความคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา เพราะภาษาจะเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายและเป็นกระบวนการที่สำคัญของชีวิต เป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในวิชาอื่น ๆ ต่อไป ประกอบกับธรรมชาติลักษณะวิชาทางภาษาก็ส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้มาก ดังที่ วรณีย์ โสภประยูร (วรณีย์ โสภประยูร 2522 : 17) ให้ความเห็นว่า วิชาภาษามีโอกาสให้เด็กคิดสร้างสรรค์ได้มาก เพราะภาษาไม่จำกัดเนื้อหาแต่ต้องใช้ทักษะการฟัง การพูดและการเขียน สำหรับการพูดและเขียนก็เป็นทักษะการแสดงออกของเด็ก จะคิดสร้างสรรค์ได้กว้างและที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาไทย นอกจากผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางด้านเนื้อหาสาระสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังควรได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าของการมีความคิดของตนเอง ฝึกฝนทางด้านความคิดของตนเอง ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล อย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนยอมรับความคิดของผู้อื่นด้วย

จากการศึกษาค้นคว้าของกิลฟอร์ดทำให้กิลฟอร์ดเชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงการคิดแบบเอกนัยทางภาษา เกரியงศักดิ์ พราวศรี (เกரியงศักดิ์ พราวศรี 2516 : 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กับความคิดสร้างสรรค์ด้านอเนกนัย พบว่า การคิดแบบอเนกนัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญ และในปีต่อมา บังอร พุ่มสะอาด (บังอร พุ่มสะอาด 2517 : 54) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก็พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูง จะมีความสามารถในการ

คิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ นอกจากนี้แล้ว พรณี เดชกำแหง (พรณี เดชกำแหง 2515 : 59) ก็ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ด้านความคล่องในการคิด และความยืดหยุ่นในการคิด แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดริเริ่ม ซึ่งพรณี ได้อภิปรายว่าอาจเป็นเพราะวิธีการสอนของครูที่ต้องให้นักเรียนเชื่อฟังครู เวลาเรียนต้องจดตามที่ครูสอน เวลาสอบต้องตอบตามที่ครูสอนไว้

นอกจากความคิดสร้างสรรค์จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว สมิท (Smith. 1961 : 611) ยังกล่าวอีกว่า บรรยากาศในโรงเรียนและในห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กมาก ห้องเรียนที่เด็กสามารถแสดงความคิดใหม่ ๆ แปลก ๆ ของตนเองโดยเฉพาะเด็กที่ ย่อมเป็นห้องเรียนที่สนับสนุนการคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิณีจ นีวาสมุทร (พิณีจ นีวาสมุทร 2519 : 7 - 8) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน พบว่าการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยโดยครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน และตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนของเขา ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้เด็กแต่ละคนเจริญงอกงามทั้งทางความรู้ ทักษะและทัศนคติ ช่วยให้เขารู้สึกว่าการที่เขาเรียนไปได้นั้นเขาได้ประสบความสำเร็จเป็นขั้น ๆ และให้ค่ายกของ ชมเชยตามสมควรจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้

จากผลการวิจัยดังกล่าวพอสรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ความสัมพันธ์จะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านวิธีสอน สำหรับการจัดการเรียนการสอนเพื่อรอบรู้เป็นวิธีการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการสอนแบบนี้คือ คุณภาพการสอน อันประกอบด้วย การชี้แนะ การให้ผู้เรียน

มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การเสริมแรงและการแก้ไขข้อบกพร่อง ฉะนั้นผู้วิจัย จึงมีความคิดว่า การเรียนแบบรอบรู้จะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้ในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์แล้ว ในการเรียนการสอน ก็ควรจะต้องให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาเหล่านั้นด้วย เพราะความสนใจ มีความสำคัญ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน หมกหมุ่นในการเรียนและแสวงหาความรู้ ใค้อย่างดี ถ้าหากว่าผู้เรียนมีความสนใจต่อครูผู้สอน ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อวิชาที่เขาเรียน ก็จะมีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ 2524 : 7) ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาว่า การสอนโดยใช้ หลักการเรียนเพื่อรอบรู้สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะทำให้ความสนใจ ในวิชาที่เรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหรือไม่

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนที่สอน โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่สอน โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างก่อนสอนและหลังสอน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อศึกษาความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนสอนและหลังสอน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ จะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปในทางใดและยังเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการที่จะพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนที่กำหนดไว้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใ้ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน 2 แบบ
 - 2.1.1 การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้
 - 2.1.2 การสอนแบบปกติ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
 - 2.2.2 ความสนใจในวิชาภาษาไทย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการที่ได้เห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว สามารถจะมองเห็นความสัมพันธ์ ระลึถึงสิ่งทีสัมพันธ์กับสิ่งที่ได้เห็นออกมาได้มากที่สุด และสามารถรวบรวมสิ่งทีสัมพันธ์กันเข้าเป็น สิ่งใหม่ที่มีความหมาย ซึ่งเป็นการคิดที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ทางภาษา อาจเป็น คำ

วลี ประโยค ข้อความหรือเรื่องราวที่มีความแปลกใหม่ ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง จะมีความสามารถในการคิดหลายแง่หลายมุม ทำให้ได้คำตอบหลายทาง ในการศึกษา ครั้งนี้ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาวัดได้จากแบบทดสอบของ บังอร พุ่มสะอาด ที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด

2. ความสนใจในวิชาที่เรียน หมายถึง ความรู้สึกเอาใจใส่ที่จะเรียน ในวิชานั้น มองเห็นความสำคัญของวิชานั้น ไม่เบื่อหน่ายขณะที่เรียนวิชานั้น ความสนใจ ในวิชาที่เรียนรวมทั้งแรงจูงใจที่จะเรียนวิชานั้น และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ในการวิจัย ครั้งนี้ความสนใจในวิชาที่เรียนวัดได้จากเครื่องมือวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย ที่ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบของ บุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด 2524 : 82) และของ ช่อแก้ว โภคสุภัทร์ (ช่อแก้ว โภคสุภัทร์ 2525 : 33)

3. การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ หมายถึง การสอนที่เริ่ม จากการสอบวัดความรู้พื้นฐานก่อนการ เรียน หากผู้เรียนคนใดยังไม่มีความรู้พื้นฐาน เพียงพอจะต้องได้รับการสอนซ่อมเสริมก่อน เมื่อเริ่มบทเรียนผู้สอนจะแจ้งจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม วิธีเรียน และเกณฑ์การประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียน เมื่อสอน จบหน่วยการเรียนก็จะมี การทดสอบด้วยแบบทดสอบย่อย และต้องผ่านเกณฑ์ 80% ถ้าผู้เรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนจะทำการซ่อมเสริมก่อนที่จะเริ่มเรียนในหน่วย การเรียนต่อไป

4. การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนโดยใช้เนื้อหาวิชา แผนการสอน และสื่อการสอนเช่นเดียวกับกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ แต่ต่างกันที่ ก่อนสอนเมื่อสอบวัดความรู้พื้นฐานแล้ว ไม่มีการสอนซ่อมเสริม ไม่แจ้งจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมของหน่วยการเรียน เมื่อสอนจบหน่วยการเรียนมีการทดสอบย่อย เช่นเดียวกับกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ แต่เมื่อแจ้งผลการสอบแล้ว ไม่มีการสอนซ่อมเสริม และมีการสอบซ่อมแก่นักเรียนที่ทำคะแนนไม่ผ่านตามจุดประสงค์

โดยใช้ข้อสอบคู่ขนานฉบับเดียวกับที่สอบกับนักเรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ในกลุ่มที่สอน
โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้

5. การสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนให้แก่ นักเรียนที่เรียนโดยใช้
หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ทั้งที่สอบผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ โดยวิธีเจดยข้อสอบจาก
แบบทดสอบ อธิบายวิธีการพร้อมทั้งอธิบายเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอภิปรายข้อผิดพลาด
ของนักเรียนเป็นกลุ่ม เมื่อทำการซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบ
ตรงข้อที่ตนบกพร่องอีกครั้งหนึ่ง ควบคู่ข้อสอบคู่ขนานเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีความรอบรู้
ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเนื้อหาที่เรียนไปแล้วก่อนที่จะผ่านไปเรียนในเนื้อหาอื่นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกกล่าวตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและรูปแบบของการเรียนเพื่อรอบรู้
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนการสอนเพื่อรอบรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับครูและนักเรียนที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อความสนใจในวิชาที่เรียน

ทฤษฎีและรูปแบบของการเรียนเพื่อรอบรู้

การเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยมีหลักการสำคัญว่า นักเรียนทุกคนหรือเกือบทั้งหมดสามารถจะเรียนรู้เรื่องราวสาระต่าง ๆ ของวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนจนถึงขั้นรู้วิชานั้นอย่างซัดแน่นได้ถ้าหากว่าสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และให้เวลาเรียนเพียงพอกับความสามารถของนักเรียน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ

ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนระหว่างที่เรียนได้ทันหวังที่ (Bloom. 1976 : 4)

รูปแบบที่เป็นแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้คือรูปแบบการเรียนรู้ของแคโรล (John B. Carroll's Model of School Learning) เป็นรูปแบบที่ชี้ให้เห็นถึงตัวแปรที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กและตัวแปรเหล่านั้นเกี่ยวข้องกันอย่างไร รูปแบบของแคโรลนี้เขาพบเมื่อเขาศึกษาการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียน แคโรลอธิบายว่า ความถนัดทางภาษาไม่เพียงแต่จะทำนายระดับการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ความถนัดจะเป็นเครื่องทำนายเวลาที่เขาคงใช้ในการเรียนเพื่อทำคะแนนให้ถึงเกณฑ์ ดังนั้น ถ้าให้เวลาแก่นักเรียนแต่ละคนตามที่เขาคงต้องการและนักเรียนใช้เวลาเรียนอย่างจริงจังแล้ว นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ถ้านักเรียนไม่ได้รับเวลาในการเรียนอย่างเพียงพอแล้ว ปริมาณการเรียนรู้ของนักเรียนจะแปรผันไปตามสัดส่วนของเวลาที่ใช้ในการเรียนอย่างจริงจัง (Time on task) ต่อเวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน (Time needed) ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{ปริมาณของการเรียนรู้} = f \left(\frac{\text{เวลาที่ใช้ในการเรียนจริง}}{\text{เวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน}} \right)$$

เวลาที่ใช้ในการเรียนจริงคือ เวลาที่นักเรียนเต็มใจศึกษาเล่าเรียน เช่น ความพยายามและเวลาที่ให้เขาศึกษาเล่าเรียนทั้งหมด

เวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียนคือ เวลาที่นักเรียนแต่ละคนใช้ศึกษาหาความรู้ในเรื่องหนึ่ง ๆ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะใช้เวลามากน้อยต่างกันตามความถนัดของตนและคุณภาพของการสอน ตลอดจนความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ตามสภาพของการสอนในโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการเรียนจริงและเวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน

จะแปรผันไปตามลักษณะด้านอื่น ๆ ของนักเรียนและเปลี่ยนแปลงไปตามวิธีสอน
ฉะนั้น รูปแบบการเรียนรู้ของแคโรลจึงเขียนได้ใหม่ดังนี้

$$\text{ปริมาณการเรียนรู้} = f \left(\begin{array}{l} 1. \text{เวลาที่ใช้ในการเรียน} \quad 2. \text{ความพยายาม} \\ 3. \text{ความถนัด} \quad 4. \text{คุณภาพของการสอน} \\ 5. \text{ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน} \end{array} \right)$$

เวลาที่ใช้ในการเรียน หมายถึง โอกาสที่เด็กจะได้ใช้เวลาในการเรียน
แต่ละบทว่าจะใช้เวลาเรียนเท่าใด การกำหนดเช่นนี้เป็นการให้ความสะดวกต่อครู
ในด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งจำเป็นต้องจัดเป็นตารางไว้ล่วงหน้า เวลาที่ครู
กำหนดให้จึงอาจมากไปหรือน้อยไปสำหรับเด็กแต่ละคนที่มีความถนัดต่างกัน เช่น
ถ้ากำหนดเวลาน้อยไปสำหรับเด็กเรียนอ่อน เด็กก็จะเกิดความรู้สึกผิดหวังเพราะไม่
สามารถบรรลุถึงเกณฑ์ได้ ในขณะที่เดียวกันถ้าให้เวลาแก่นักเรียนเก่งมากไปเด็กก็จะ
เกิดความเบื่อหน่าย

ความพยายาม หมายถึง เวลาที่ผู้เรียนตั้งใจเรียน ถ้าผู้เรียนมีความ
พยายามมากก็หมายถึงเขาใช้เวลาในการตั้งใจเรียนมาก แต่ถ้าผู้เรียนมีความพยายาม
น้อย เขาจะใช้เวลาในการตั้งใจเรียนน้อย ดังนั้นความพยายามของเด็กย่อมมีมากน้อย
ต่างกันตามเวลาที่ตั้งใจเรียน ถ้าเด็กมีความพยายามมากหรือใช้เวลาตั้งใจเรียนมาก
ก็ย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้เร็วขึ้น ในขณะที่เดียวกันถ้าเด็ก
มีความพยายามน้อยหรือใช้เวลาตั้งใจเรียนน้อย ก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จ
ตามจุดหมายได้ช้าลง

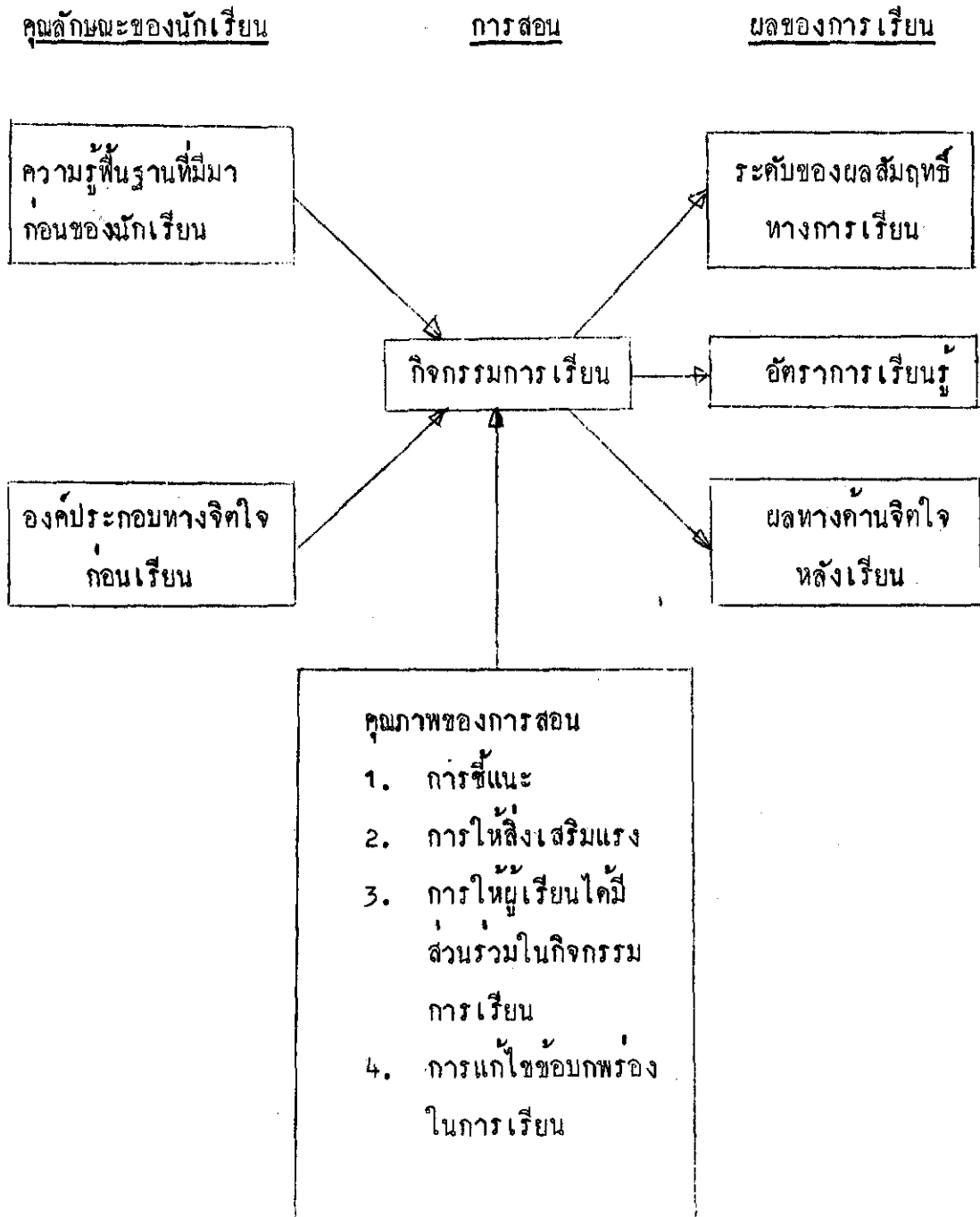
ความถนัด หมายถึง จำนวนเวลาที่เด็กต้องใช้เพื่อให้บรรลุเกณฑ์ที่จุดมุ่งหมาย
กำหนดไว้ คือถ้าผู้ใดใช้เวลาในการทำงานชิ้นหนึ่งให้สำเร็จเพียงเล็กน้อยก็เรียกได้ว่า
เป็นผู้มีความถนัดสูง แต่ถ้าผู้เรียนคนอื่นที่ต้องใช้เวลามากในการทำงานชิ้นเดียวกันนี้
ก็เรียกได้ว่าเป็นผู้มีความถนัดต่ำ

คุณภาพของการสอน หมายถึง การจัดเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้รวดเร็วที่สุดเท่าที่เขาจะสามารถเรียนได้ นั่นคือ ผู้เรียนจะต้องทราบว่าตนควรทำอะไร เรียนอย่างไร การเรียนควรมีขั้นตอนเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ที่ยากขึ้น และที่สำคัญก็คือการสอนจะต้องจัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความสามารถที่จะเข้าใจในการสอน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่เข้าใจว่าจะต้องเรียนอะไร หรือจะต้องทำอะไร เพื่อให้การเรียนสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมาย ความสามารถที่จะเข้าใจบทเรียนนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาและความสามารถในการเข้าใจภาษา ถ้าเด็กมีสติปัญญาและสามารถเข้าใจภาษาได้ก็就会有ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนเร็วขึ้น และประสบความสำเร็จในการเรียนได้โดยไม่ต้องใช้เวลาเรียนมากนัก

จากตัวแปรต่าง ๆ ของแคโรลนี่ บลูม (Block, 1975 : 4 citing Bloom, 1968 : unpagged) ได้เสนอรูปแบบเชิงปฏิบัติการของพฤติกรรมการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยอธิบายว่า ถ้าความสามารถหรือความถนัดของนักเรียนในการเรียนวิชาหนึ่ง ๆ มีการกระจายเป็นโค้งปกติ สหสัมพันธ์ระหว่างความถนัดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีค่าค่อนข้างสูง แต่ถ้านักเรียนมีเวลาในการเรียนแตกต่างกันและสอนแต่ละคนให้แตกต่างกันไปตามความสามารถของนักเรียนคือ คนที่เรียนซ้ำใช้เวลาเรียนมาก คนที่เรียนเร็วใช้เวลาในการเรียนน้อยแล้วจะมีนักเรียน 95 เปอร์เซ็นต์ ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่เรียกว่ารอบรู้ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีค่าใกล้เคียงศูนย์

ต่อมาในปี ค.ศ. 1976 บลูมได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้อิงโรงเรียนซึ่งพัฒนาขึ้นมาจากหลังรูปแบบของการเรียนเพื่อรอบรู้ไว้ดังนี้ (Bloom, 1976 :

รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียนของกลุ่มประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของนักเรียน องค์ประกอบทางด้านจิตใจก่อนเรียน และคุณภาพของการสอนจะเป็นตัวกำหนดผลการเรียน อันได้แก่ ระเบียบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราของการเรียนรู้ และองค์ประกอบทางด้านจิตใจหลังจากเรียน ซึ่งตัวแปรทั้งสามประการข้างต้นมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลายเทอมของนักเรียนเป็น 50% 25% และ 25% ตามลำดับ (Bloom, 1976 : 167, 169, 174)

สำหรับขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนเพื่อรอบรู้มีดังนี้ (สำเร็จบุญเรืองวิทย์ 2523 : 4)

1. ก่อนเริ่มสอน ครูต้องตรวจสอบพื้นฐานของนักเรียนก่อนว่า มีความพร้อมเพียงพที่จะเรียนเรื่องใหม่ได้หรือยัง มีความบกพร่องตรงไหน เมื่อรู้ขอบกพร่องแล้ว ก็จัดการสอนซ่อมเสริมเสีย เพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีพื้นฐานในการเรียนเท่าเทียมกัน
2. ทุก ๆ ครั้งที่มีการเรียนการสอน ครูต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนให้แจ่มแจ้ง และกำหนดเกณฑ์ของความสัมฤทธิ์ผลไว้ชัดเจนด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนดังกล่าวนี้ต้องแจ้งให้นักเรียนได้รับทราบด้วย เพราะถ้านักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนดังกล่าวแล้ว ก็จะทำให้ นักเรียนช่วยเหลือตัวของเขาเองเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนแล้ว ก็สร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินว่า การเรียนและการสอนสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์หรือยัง
4. คำเนิการสอนโดยใช้อุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสม ที่สามารถนำนักเรียนให้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอน
5. เมื่อสอนจบแต่ละตอนแล้ว ก็นำแบบทดสอบในตอนที่สามมาทดสอบนักเรียนแล้วประเมินผลการเรียนการสอน

6. แจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบ แล้วก็อภิปรายผลการสอบรวมกัน
 ทั้งชั้น แก่ให้นักเรียนที่ทำได้เพื่อให้เขามีความรู้ความคิดที่ถูกต้องในสิ่งที่สอนที่เรียนไป
 ตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่งที่บลูมกล่าวว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่มีผลต่อความสำเร็จ
 ของนักเรียนโดยตรงคือ "คุณภาพของการสอน" เพราะการที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู
 ได้คึ้นนั้นจะต้องจัดการสอนให้มีคุณภาพ (Bloom. 1976 : 172) บลูมเสนอแนะ
 องค์ประกอบสำคัญสี่ประการที่จะทำให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
 องค์ประกอบแรกคือ การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและงานที่จะต้องทำ
 ให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน องค์ประกอบที่สองคือ การให้สิ่งเสริมแรง จากทฤษฎี
 การเรียนรู้ทั่ว ๆ ไปต่างยอมรับว่า สิ่งเสริมแรงจะมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนของเด็ก การให้สิ่งเสริมแรงนั้น บลูมเสนอว่าควรให้ในระหว่างที่มีการเรียน
 การสอน ส่วนจะให้ในลักษณะใดและปริมาณเท่าใดก็ต้อคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง
 บุคคล เพราะสิ่งเสริมแรงที่เด็กบางคนได้รับอาจเป็นผลดีต่อการเรียน ในขณะที่
 สิ่งเสริมแรงเช่นเดียวกันนี้อาจทำให้ผลการเรียนค่อยลงไป องค์ประกอบของคุณภาพ
 การสอนประการที่สามคือ การร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจ
 จัดแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่จะทำให้ครุมีโอกาจะอภิปรายสิ่งที่เรียน
 และมีโอกาสสังเกตเด็กได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดีบลูมยังเน้นว่า เด็กแต่ละคน
 อาจต้องร่วมกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นแตกต่างกันออกไป และบางคนอาจต้องใช้เวลามากกว่า
 คนอื่น ๆ องค์ประกอบประการสุดท้ายที่บลูมกล่าวว่าเป็นแกนสำคัญของการเรียน
 แบบรอบรู้คือ การให้ผลย้อนกลับและการแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง (Feedback and
 correction) การให้ผลย้อนกลับนั้นปกติทำโดยเฉลยผลการสอบย่อยในแต่ละ
 หน่วยการเรียน ให้นักเรียนทราบว่าตนยังบกพร่องในเรื่องใดบ้าง จะต้องสอนซ่อมเสริม
 ตรงไหนจึงจะบรรลุถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (รุจิร ภูสาระ 2523 : 6 อ้างอิงมาจาก
 Bloom. 1976 : 119 - 125)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในประเทศเกาหลี คิม (Kim. 1968 : 123) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้ในเนื้อหาเรื่องรูปทรงเรขาคณิตโดยได้แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบธรรมดา ส่วนนักเรียนในกลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนด้วยวิธีใช้บทเรียนโปรแกรม ผลการวิจัยของคิมแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้สามารถใช้กับกลุ่มคนที่มีเขาวนปัญญาต่ำกว่าปกติได้อย่างดี ผลการวิจัยของคิมสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คอลลินส์ (Collins. 1970 : 111) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของการสอนที่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ของบลูมและพบว่ามีความแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การให้นักเรียนทำแบบทดสอบวินิจฉัยที่เขียนตามจุดประสงค์ของวิชา และการให้ออกสารเพื่อทบทวนส่วนจอห์น (John. 1973 : 3475 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าใช้จ่ายในการทดลองสอนซ่อมเสริมสามวิธีคือ วิธีที่ครูเป็นผู้สอน วิธีที่ผู้ช่วยสอนและวิธีใช้เทปคาสเซต ผลปรากฏว่า วิธีที่ครูเป็นผู้สอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด แต่ค่าใช้จ่ายมาก และการใช้ผู้ช่วยสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองมา เสียค่าใช้จ่ายในการสอนน้อย ส่วนวิธีใช้เทปคาสเซตซ่อมเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก

ในปี ค.ศ. 1975 ไวคอฟ (Wyckoff. 1975 : 5160 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีสอนที่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับวิธีสอนแบบธรรมดา วิธีทดลองเริ่มด้วยการสอน เมื่อสอนจบเนื้อหาแล้วทำการทดสอบ แจงข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบ แล้วแก้ไขข้อบกพร่องให้เสร็จสิ้นก่อนเริ่มเรียนบทเรียนใหม่ ส่วนนักเรียนอีกสองกลุ่มสอนโดยวิธีธรรมดา ผลของการทดลองพบว่า ในกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยวิธีธรรมดา การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ได้ผลดีที่สุดในกลุ่ม

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ และนักเรียนที่มีเชาวน์ปัญญาต่ำ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและมีเชาวน์ปัญญาสูงที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนโดยวิธีธรรมชาติได้ผลพอ ๆ กัน ผลการวิจัยของไวคอฟบางส่วนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บ็อบบี้ (Bobbie. 1974 : 4685 - A) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบว่าการสอนโดยใช้การเรียนเพื่อรอบรู้และวิธีสอนแบบธรรมดานั้น ถึงแม้ว่าจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กัน แต่ทำไมบทเรียนหลัง ๆ มีแนวโน้มว่าการจัดการสอนโดยการเรียนเพื่อรอบรู้และมีการสอนซ่อมเสริมจะสูงขึ้นเป็นลำดับอย่างเห็นได้ชัด

ต่อมาในปี ค.ศ. 1979 เวสต์ (West. 1979 : 5428 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่วิทยาลัยเซ้าอีสเทอร์น รัฐเทนเนสซี ใช้เวลาในการทดลองตลอด 1 ภาคเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนเพื่อรอบรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเฉพาะผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนจบแล้ว นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมมาก

สำหรับผลการวิจัยของพอนเทส (Pontes. 1980 : 436 - A) ได้ศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาทักษะการอ่านของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยนำนักศึกษาที่คัดมาจากผู้ที่อยู่อาศัยในเมืองและชนบท ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย อายุระหว่าง 17 - 30 ปี จำนวน 466 คน เป็นนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดร้อยละ 90 และนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองร้อยละ 10 ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการเรียนเพื่อรอบรู้มาใช้กับหลักสูตรวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จะช่วยให้นักศึกษาร่างนိสัยที่ดีในการอ่าน และผู้เรียนสามารถเก็บความรู้จากการอ่านได้นานอีกด้วย

ในประเทศไทย ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้คือ ในปี พ.ศ. 2517 สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ (สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ 2523 : 4) ได้ทดลองสอนครู 43 คน ให้เรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ในการสอนผู้ทดลองได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูป แบ่งบทเรียนออกเป็น 5 ตอน แต่ละบทกำหนดจุดมุ่งหมายต่างกัน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบก่อนการเรียน และหลังการเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน ก่อนเรียนทุกบทเรียนมีการทดสอบ แต่ละบทเรียนอีก ปรากฏว่าคะแนนสอบหลังเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบก่อนเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทุกบทเรียน ก่อนเรียนผู้เรียนมีความรู้ไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ยังไม่เป็นผู้รอบรู้ แต่พอเรียนแต่ละบทเรียนแล้วมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แทบทุกคน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ (สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ 2521 : 60) ได้ทำการทดลองอีกครั้งหนึ่งโดยสร้างบทเรียนโปรแกรมการเรียน การสอน เรื่องการเขียนโปรแกรมเบื้องต้นสำหรับคอมพิวเตอร์ เพื่อสอนนิสิตวิชาเอกวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จำนวน 37 คน ผู้ทดลองได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูป 12 บทเรียน แต่ละบทเรียนมีจุดประสงค์การเรียน มีโปรแกรมเพื่อให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ก่อนเรียนผู้เรียนทำแบบทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนแต่ละบทเรียนทุกบทเรียน เมื่อการเรียนการสอนเสร็จทำการสอบ จากนั้นเฉลยข้อสอบให้นักเรียนตรวจเอง มีการชี้แจงข้อบกพร่องในข้อที่นักเรียนทำผิด มีการอภิปรายผลการสอบรวมกันทั้งสิ้น ค่าเนิณการสอนเช่นนี้ตลอดภาคเรียน พอปลายภาคเรียนนำผลการสอบเหล่านั้นพิจารณาว่านักเรียนคนใดทำได้ตามเกณฑ์ของการเรียนการสอนบ้าง ปรากฏว่าทุกคนทำได้ตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน และจากแนวการวิจัยนี้ รุจิระ ภูสาระ (รุจิระ ภูสาระ 2523 : 128) ก็ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนคณิตศาสตร์ที่มีการซ่อมเสริมต่างกัน 6 วิธี เพื่อค้นหาว่าวิธีการเรียนการสอนแบบใดที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด โดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนค่าและใช้เวลาในการเรียนน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 180 คน เป็นนักเรียนที่มีความถนัดสูง จำนวน 90 คน และนักเรียนที่มีความถนัดต่ำ จำนวน 90 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากครูเป็นผู้สอนแล้วมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม และนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสำเร็จรูปซึ่งมีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย และใช้เวลาในการเรียนเหมาะสมอยู่ในวิสัยที่ครูสามารถจะนำไปใช้ในห้องเรียนได้ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนจากครูและมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มนั้น ใช้เวลาเพิ่มขึ้นจากการสอนปกติเพียงสามเปอร์เซ็นต์เท่านั้น จำนวนเวลาที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวนี้อยู่ในภาวะที่นำไปใช้ได้จริง ๆ ในห้องเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า การเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ตาม จะช่วยให้นักเรียนที่มีความถนัดต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเท่าเทียมกับนักเรียนที่มีความถนัดสูงที่ไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริม

นอกจากนี้แล้ว คำรง คิริเจริญ (คำรง คิริเจริญ 2524 : 135 - 137)

ก็ได้ทำการวิจัยโดยทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาที่เรียน อคติโนภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรูระหว่างนักเรียนที่สอน 3 วิธีคือ วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม และวิธีสอนแบบบรรยาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 96 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบบรรยาย การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มมีประสิทธิภาพพอ ๆ กัน แต่การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลใช้เวลามากกว่าการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม จากผลการวิจัยนี้ยังมีงานวิจัยที่ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้นคือ งานวิจัยของ

สาขร แก่นมณี (สาขร แก่นมณี 2525 : 64 - 65) ที่ได้ทดลองเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดและความสนใจในวิชาที่เรียน จากการสอนเสริม
3. วิธี ในทฤษฎีการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ รูปแบบการสอนเสริม 3 วิธีคือ

1. การสอนเสริมเป็นรายบุคคลโดยเพิ่มแบบฝึกหัดตามจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมที่บกพร่อง
2. การสอนเสริมเป็นรายบุคคลโดยใช้บทเรียนโปรแกรมตามจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมที่บกพร่อง
3. การสอนเสริมเป็นกลุ่มโดยเฉลยข้อทดสอบย่อย อธิบายข้อบกพร่อง
เป็นการรวม ๆ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมเป็นกลุ่ม
โดยการเฉลยแบบทดสอบย่อย อธิบายข้อบกพร่องเป็นการรวม ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนเสริม.

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้ในปี พ.ศ. 2526 ของ ธัญญา ลัมเจริญ
(ธัญญา ลัมเจริญ 2526 : 50) ที่ได้ทำการวิจัยถึงผลของการเรียนเพื่อรอบรู้
ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความถนัดต่ำ
ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ มีความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่า
นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำแต่สอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในปีเดียวกันนี้ สวีณา อมสุวรรณ (สวีณา
อมสุวรรณ 2526 : 40) ก็ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์
การรอบรู้ระดับต่าง ๆ กัน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียน
เพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ 60% และ 70% มีความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์
สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยไม่ใช้เรียนเพื่อรอบรู้ ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ของกลุ่มทดลองต่าง ๆ และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน กลุ่มที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้
ที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ 90% มีความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ลดลง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ
ต่าง ๆ ที่อยู่ในสมองของมนุษย์ที่ช่วยในการเรียนรู้ เซอร์สโตน (Thurstone)
เป็นนักการศึกษาคนหนึ่งที่ได้ทำการวิเคราะห์หาสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบ
ทางการศึกษาของมนุษย์ โดยถือหลักว่ามนุษย์ทุกคนต่างก็มีความสามารถทางสมองพื้นฐาน
(Primary Mental Ability) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของเซอร์สโตน
พบว่า มนุษย์มีความสามารถทางสมองที่เป็นพื้นฐานอยู่ 7 ด้านคือ ความสามารถในการจำ
ตัวเลข เหตุผล ภาษา การสังเกต ความคล่องแคล่วในการใช้คำ
และความสามารถในด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถทั้ง 7 ประการนี้ย่อมมีความแตกต่างกัน
ในแต่ละบุคคลและในแต่ละวิชาย่อมใช้สมรรถภาพสมองเหล่านี้ต่างกันด้วย

กิลฟอร์ด (Guilford) นักจิตวิทยาอเมริกันได้ทำการวิจัยขยายทฤษฎี
ของเซอร์สโตน และได้เสนอพฤติกรรมทางสมองของมนุษย์ออกเป็นองค์ประกอบที่มี
3 มิติ มิติแรกคือ เนื้อหา (Contents) มิติที่สองเป็นวิธีคิด (Operations)
และมิติที่สามเป็นผลที่ได้จากการคิด (Products) จากแนวคิดทฤษฎีของกิลฟอร์ดนี้
โดยเฉพาะในมิติที่สอง วิธีคิด กิลฟอร์ดได้ศึกษาแล้วสรุปเสนอพฤติกรรมเกี่ยวกับการคิด
ว่ามีด้วยกัน 2 แบบใหญ่ ๆ คือ การคิดแบบเอกนัย (Convergent Thinking)
เป็นการคิดทางเดียวเป็นขบวนการเมื่อบุคคลใช้เพื่อแก้ปัญหา ซึ่งแคบและมีทางเลือกน้อย
จนได้วิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดเท่าที่คิดได้จากสิ่งแวดล้อมของปัญหานั้น จึงเป็นแบบที่เรียกว่า
Critical Thinking โดยต้องใช้เหตุผลอย่างกว้างขวาง อีกแบบหนึ่งคือ
การคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) เป็นการคิดหลายทางต้องอาศัย

จินตนาการ (Imagination) การแวบคิด (Intuition) และความตั้งใจจริง (Guilford. 1958 : 358 - 388) การคิดหลายทางหรือการคิดแบบอเนกนัยนี้เอง กิลฟอร์ดกล่าวว่าเป็นการคิดแบบความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วย ความคล่องในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ

หลักความคิดสร้างสรรค์ของกิลฟอร์ดมุ่งไปที่ความสามารถของบุคคลที่จะคิดได้รวดเร็ว กว้างขวาง และมีความคิดริเริ่ม ถ้ามีสิ่งเร้ามากกระตุ้นให้เกิดความคิดนั้น ๆ ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดสิ่งเร้าที่จะมากระตุ้นให้เกิดความคิดมีอยู่ด้วยกัน 4 ชนิดคือ

1. รูปภาพ (Figural)
2. สัญลักษณ์ (Symbolic)
3. ภาษา (Semantic)
4. พฤติกรรม (Behavioral)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สิ่งเร้าที่เป็นภาษาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สำหรับแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด ได้มีผู้ศึกษาและค้นคว้าไว้ดังนี้ อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 375 - 376) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบของกิลฟอร์ดและคริสเตนเซน (Guilford and Christensen) ที่ใช้วัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาว่า

1. ผลการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วย (DMU) ใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนชื่อสิ่งของที่อยู่ในพวกเดียวกัน เช่น ของเหลวที่เป็นเชื้อเพลิง ไดแก๊ก น้ำมัน ก๊าซ แก๊สโซลีน แอลกอฮอล์...
2. ผลการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของกลุ่ม (DMC) ใช้แบบทดสอบที่ให้บอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ เช่น ให้บอกประโยชน์ของหนังสือพิมพ์

(ประโยชน์ทั่วไปสำหรับอ่าน) ประโยชน์อย่างอื่น ๆ ได้แก่ ใจทำเชื้อเพลิง ใจกัน
ของแตก....

3. ผลการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของความสัมพันธ์ (DMR) ใช้แบบ
ทดสอบที่ให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน หรือตรงกันข้ามกับคำที่
กำหนดให้

4. ผลการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของการแปลงรูป (DMT) ใช้แบบ
ทดสอบที่ให้บอกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้
ตัวอย่างเช่น ถ้าคนไม่จำเป็นต้องนอนพักผ่อนจะเกิดผลอะไรบ้าง คนทำงานได้มากขึ้น
ไม่จำเป็นต้องใช้ยาฟ้าผ่า และอื่น ๆ ... ในแบบทดสอบนี้จะมีคะแนนอยู่ 2 ประเภท
คือ ความคล่องในการคิด และความยืดหยุ่น

5. ผลการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของการประยุกต์ (DMI) ใช้แบบ
ทดสอบที่ให้บอกรายชื่อของงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่กำหนดให้ เช่น
ได้แก่ วิศวกรไฟฟ้า เจ้าของโรงงานทำหลอดไฟฟ้าและอื่น ๆ ...

นอกจากนี้ยังมีแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักการศึกษา
อื่น ซึ่งพจน์ สะเพียรชัย (พจน์ สะเพียรชัย 2519 : 13 - 17) ได้รวบรวมไว้
ดังนี้

1. การคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วย (DMU) รูปแบบของ
ข้อสอบชนิดนี้ส่วนมากจะเป็นการกำหนดประเภทของสิ่งของที่มีลักษณะเฉพาะมาให้
แล้วให้บอกสมาชิกของสิ่งนั้น ๆ เช่น จากการศึกษาของคริสเตนเซน และ กิลฟอร์ด
(Christensen and Guilford. 1956 :unpaged) ที่ใช้แบบทดสอบ
ให้บอกประเภทของที่เป็นโลหะ เป็นของเหลวหรือให้บอกชนิดของปลามาให้มากที่สุด
ปรากฏว่าแบบทดสอบประเภทนี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบประมาณ .40 เมื่อเขาเพิ่ม
ข้อกำหนดเป็นสองลักษณะ เช่น ให้บอกชื่อของเหลวและจุดไฟได้ ของสีขาและกลม

พบว่ามีความน่าหนักองค์ประกอบ .50 - .55 แต่เมื่อเพิ่มให้เป็นสามลักษณะ เช่น ให้บอกชื่อของที่มีลักษณะอ่อน สีขาว และรับประทานได้มากที่สุด พบว่ามีความน่าหนักองค์ประกอบลดลงเป็น .20

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า แบบทดสอบประเภทนี้ไม่ควรกำหนดลักษณะให้มากเกินไป และจากผลการวิจัยพบว่า คะแนนที่ใช้แทนความสามารถในการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วยที่เหมาะสมคือ คะแนนที่นับจำนวนคำตอบถูกต้องทั้งหมดในเวลาจำกัด ซึ่งคะแนนนี้บางคนเรียกว่าคะแนนความคล่องในการคิด

2. การคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของกลุ่ม (DMC) ลักษณะของแบบทดสอบที่จะใช้วัดความสามารถด้านนี้ วิลสัน (Wilson. 1954 : unpagged) ได้พบว่า แบบทดสอบประเภทนี้ให้บอกประโยชน์ของสิ่งของสามารถวัดความคิดแบบยืดหยุ่นได้ เช่น จงบอกประโยชน์ของก้อนอิฐมาให้มากที่สุด คนหนึ่งตอบว่าใช้สร้างบ้าน โรงเรียน ร้านค้า ธนาคาร กำแพง คนนี้จะได้คะแนนความคล่องในการคิด 5 คะแนน คะแนนความยืดหยุ่นเป็นศูนย์ แต่ถ้าอีกคนหนึ่งตอบว่า ใช้สร้างบ้านถ่วงของให้จมน้ำ ทำที่คั่นหนังสือ กรองน้ำ ทำผงสีแคง ฯลฯ คนนี้จะได้คะแนนความยืดหยุ่นเป็น 5 คะแนน

ข้อสอบอีกประเภทหนึ่งที่ใช้วัด DMC ได้ผลดีคือ การจับหมู่คำที่กำหนดให้ และให้บอกเหตุผลการจัดด้วย เช่น กำหนดคำให้ 7 คำคือ 1. ลูกศร 2. น้ำผึ้ง 3. จระเข้ 4. ปลา 5. วัว 6. เรือใบ 7. นกกระจอก

ตัวอย่างคำตอบ 1 2 5 7 (พบในอากาศ)

3 4 6 (พบในน้ำ)

2 3 4 7 (จำพวกสัตว์)

3 4 5 7 (มีหาง)

ฯลฯ

เทลเลอร์ (Taylor. 1959 : 52 - 82) และทอแรนซ์ (Torrance. 1964 : 5) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ไม่จำเป็นต้องถึงขั้นประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างทฤษฎีใหม่ ๆ แต่อาจเป็นการกระทำในขั้นใดขั้นหนึ่งดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่แสดงออกอย่างอิสระในด้านความคิดริเริ่ม โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของงาน

ขั้นที่ 2 งานที่เป็นผลผลิต ขั้นนี้ต้องอาศัยทักษะบางอย่าง

ขั้นที่ 3 เป็นงานประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำแบบใคร

ขั้นที่ 4 เป็นการปรับปรุงงานขั้นที่ 3 ให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 5 เป็นงานที่เกิดจากการคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมสูงสุด เช่น ค้นพบทฤษฎีหรือหลักการใหม่ ๆ

จากขั้นต่าง ๆ ของความคิดริเริ่มดังกล่าว จะเห็นว่าในการสอนภาษาไม่จำเป็นต้องให้ครบทั้ง 5 ขั้น หรือเพื่อให้บรรลุถึงขั้นที่ 5 แต่ควรเป็นในรูปของการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มมากที่สุด เพราะความคิดริเริ่มนั้น ตามธรรมชาติแล้วเด็ก ๆ จะมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นของตนเอง แต่จะพัฒนามากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การสร้างบรรยากาศและการให้ความสนับสนุนของบุคคลที่อยู่แวดล้อมตัวเด็ก เช่น บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และครูอาจารย์ เป็นต้น (สุจิต เพ็ชรชอบ 2522 : 160)

จากผลการศึกษาของ บาร์เรย์ (Barey. 1974 : 7577 - A)

เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนจากครูมีใจกว้าง กับครูที่ยึดความคิดเห็นของตนเอง โดยกระทำกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐแคลิฟอร์เนีย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครู 20 คน นักเรียน 240 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนจะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ยึดความคิดเห็นของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัย

ที่ได้พบนี้ บาร์เรย์ได้สรุปว่า บุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก

ยูเซฟ (Yoosef. 1975 : 5355 - A) ก็ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับแรงจูงใจ 3 แบบคือ แบบขู่และทำโทษ แบบให้รางวัลและแบบให้เหตุผล จำนวน 168 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม พบว่ากลุ่มทดลองที่ให้แรงจูงใจแบบขู่และทำโทษ จะมีพฤติกรรมสร้างสรรค์ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ได้รับแรงจูงใจแบบให้รางวัลและแบบให้เหตุผลจะมีพฤติกรรมสร้างสรรค์ดีกว่าอีก 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ให้เหตุผลจะมีพฤติกรรมสร้างสรรค์สูงสุด นอกจากนี้แล้ว สไตลส์และดอร์ซี่ (Stiles and Dorrsey. 1950 : 98 - 100) ยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอนว่า การเรียนการสอนแบบครูสั่งให้นักเรียนทำตามโดยไม่มีข้อโต้แย้ง นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเองนั้น นักเรียนจะสนใจในบทเรียนเพื่อคะแนนของตนโดยไม่คำนึงถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ครูไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาให้นักเรียนให้มีความงอกงามในด้านต่าง ๆ เพียงแต่ให้นักเรียนสนใจบทเรียนที่ตนกำลังสอนเท่านั้น ครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่ตนพอใจ และบังคับให้นักเรียนปฏิบัติตาม ไม่คำนึงถึงธรรมชาติจิตใจหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนแบบนี้ นักเรียนจะมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะในการอยู่ร่วมกันในทางตรงกันข้าม มัวร์และออร์นสไตน์ (Moor and Ornstein. 1961 : unpagged) ได้กล่าวเกี่ยวกับบรรยากาศในห้องเรียนว่า ห้องเรียนที่มีความเป็นอิสระ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนของตนเอง ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนในด้านความสนใจ ความสามารถและทัศนคติ ไม่ใช่แรงจูงใจภายนอกแต่พยายามให้ความสนใจในการเรียนเกิดขึ้น สถานการณ์ดังกล่าวถือว่าเป็นสถานการณ์ของการสร้างสรรค์

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย พินิจ นีวาสะบุตร (พินิจ นีวาสะบุตร 2519 : 43) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนซึ่งมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนที่อิสระ มีบรรยากาศเป็นประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน และครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนที่นักเรียนต้องเชื่อฟังครู โดยไม่มีข้อโต้แย้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เฟลด์ฮูเซน และคนอื่น ๆ (Feldhusen and others. 1971:35-39) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแบบทดสอบที่ใช้วัดความคิดสร้างสรรค์ของทอร์แรนซ์ กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองเป็นนักเรียนเกรด 5 8 และ 11 จำนวน 356 คน พบว่าความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เก็ตเซลส์ และ แจคสัน (Getzels and Jackson. 1962 : unpagged) ก็ได้ศึกษาถึงลักษณะของนักเรียนมัธยมที่มีความคิดสร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์จากกลุ่มนักเรียนที่เรียนดี ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนดียอดเยี่ยมมักจะคิดไม่สร้างสรรค์ เพราะเด็กที่เรียนดียอดเยี่ยมมักจะคิดในทางเดียว ถ้อยคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว (Convergent thinking) ส่วนนักเรียนที่คิดสร้างสรรค์เป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนค่อนข้างดีแต่ไม่ถึงกับยอดเยี่ยม เด็กพวกนี้มีความคิดหลายทาง (Divergent thinking) คือมีคำตอบหลายแบบและแปลก

นอกจากนี้แล้วพรณี เชนก่าแหง (พรณี เชนก่าแหง 2515 : 10) กล่าวว่า ชิชิเรตรี ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กเกรด 6 จำนวน 609 คน โดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของมินเนโซต้า พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนมีค่าต่ำ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของยามาโมโตะ ที่ได้ศึกษา
เด็กเกรด 9 จำนวน 75 คน และเด็กเกรด 11 จำนวน 84 คน ปรากฏว่าค่า
สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์มีค่าค่อนข้างต่ำ
แต่ผลการวิจัยดังกล่าวทั้ง 2 ทานขัดแย้งกับผลการวิจัยของ เคอบัวร์ (De Baer.
1965 : 3968) ที่ได้ศึกษากับเด็กเกรด 6 จำนวน 195 คน จากโรงเรียนรัฐบาล
4 แห่ง และมี 11 ชั้นเรียน โดยใช้แบบทดสอบของเกทเชลล์และแจคสัน พบว่า
ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า .71
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับผลการวิจัยในประเทศไทย ไสว เลี่ยมแก้ว (ไสว เลี่ยมแก้ว
2514 : 38) ได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2513
จำนวน 424 คน โดยใช้แบบทดสอบของวอลเลซและโคแกน ผลปรากฏว่าความคิด
สร้างสรรค์กับความถนัดทางการเรียนเป็นความสามารถต่างประเภทกัน ในปีต่อมา
พรณี เดชกำแหง (พรณี เดชกำแหง 2515 : 34) ได้ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ด้านความคล่องในการคิดและความ
ยืดหยุ่นในการคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ .38 และ .40 ตามลำดับ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับด้านความคิดริเริ่ม ซึ่ง
พรณีได้อภิปรายผลการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์
มีความสัมพันธ์กันในด้านความคล่องในการคิดและความยืดหยุ่นในการคิด แต่ไม่มี
ความสัมพันธ์กับความคิดริเริ่ม อาจเป็นเพราะว่าในการเรียนการสอนนั้น นักเรียน
จะต้องเชื่อฟังครู เวลาเรียนต้องจดตามครูสอน เวลาสอบก็ต้องตอบตามที่ครูสอนไว้
นักเรียนไม่ได้ใช้ความคิดริเริ่มโดยเฉพาะ ใช้แต่ความคล่องในการคิดและความยืดหยุ่น
ในการคิด จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นไปดังกล่าว ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า การที่ผล

การวิจัยของพรณีไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความคิดริเริ่ม อาจเป็นเพราะครูยังขาดเทคนิคการสอนที่เป็นการส่งเสริมความคิดริเริ่มของนักเรียน

ในปี พ.ศ. 2516 เกรียงศักดิ์ พราวศรี (เกรียงศักดิ์ พราวศรี 2516 : 91) ได้ทำการศึกษานักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2515 จำนวน 320 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดแบบอเนกนัยตามโครงสร้างสมรรถภาพสมองตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปลายเปิด (Open-end) ชนิดรูปภาพและภาษา จำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อเป็นข้อคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบคิดหาคำตอบให้มากที่สุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการฟัง การอ่าน และการสะกดคำ ผลปรากฏว่าการคิดแบบอเนกนัยด้านความคล่องในการคิดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถด้านการฟัง และการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การคิดแบบอเนกนัยด้านความคิดริเริ่ม ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการอ่าน แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2517 บังอร พุ่มสะอาด (บังอร พุ่มสะอาด 2517 : 54) ยังได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการคิดอเนกนัยทางภาษาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมองด้านการคิดแบบอเนกนัยภาษาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด 6 ฉบับคือ แบบทดสอบการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปหน่วย รูปจำพวก รูปความสัมพันธ์ รูประบบ รูปการแปลงรูป และการประยุกต์ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาโดยเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงและต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูง มีความคิดสร้างสรรค์ด้านการคิดอเนกนัยทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์จะเห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในด้านการศึกษาแบบอเนกนัยจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูง จะมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ และจากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ พบว่าสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการสอนแบบการสอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้จะมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อความสนใจในวิชาที่เรียน

ตัวแปรทางด้านจิตใจในทฤษฎีการเรียนเพื่อรอบรู้เพิ่งจะมีผู้สนใจศึกษา ในปี ค.ศ. 1970 เช่น ผลการวิจัยของ เจนไทล์ (Gentile. 1970 : 117 - 118) ที่ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนเพื่อรอบรู้กับความสนใจในวิชาที่เรียน โดยได้ทำการเปรียบเทียบวิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กับวิธีสอนแบบบรรยาย พบว่า การสอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้นักเรียนมีองค์ประกอบด้านจิตใจ (Affective) ดีขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าชอบวิชานี้เพราะมีวิธีสอนที่ทำให้เขาได้เกรด A การวิจัยที่คล้ายกับของเจนไทล์คือ การวิจัยของ ดันแคน (Duncan. 1976 : 1370-A) ซึ่งทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ของพุ่มกับการสอนโดยวิธีบรรยาย เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วให้ตอบแบบสอบถาม เมื่อตรวจแบบสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองชอบวิธีการที่ครูใช้แบบทดสอบย่อยเพื่อวินิจฉัยการเรียนและชอบวิธีการที่ครูบอกจุดประสงค์ของการสอนนักเรียนรู้สึกว่าการเรียนด้วยวิธีนี้ก้าวไปได้อย่างรวดเร็ว

ความสนใจในวิชาที่เรียน เป็นผลมาจากความสำเร็จหรือผิดหวังในการเรียน วิชา นั้น ๆ (Arlin. 1973 : 11) ในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ นักเรียน ต้องเรียนเนื้อหาแต่ละตอนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนผ่านไปเรียนในเนื้อหาตอนต่อไป การที่นักเรียนมีโอกาสเรียนจนทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจใน ความสามารถของตน รู้สึกว่าตนเองมีความสำเร็จในการเรียน และจะเป็นเหตุที่ ทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยวิธี บรรยายธรรมดา ไม่มีการตรวจสอบว่าตนเรียนเนื้อหาแต่ละตอนผ่านไปหรือไม่ ทำให้นักเรียนไม่มีพื้นความรู้พอที่จะเรียนเนื้อหาตอนต่อไปหรือมีน้อย ยิ่งเรียนเนื้อหา ตอนหลัง ๆ ความไม่เข้าใจยิ่งเพิ่มมากขึ้น ตนเองจะรู้สึกล้มเหลวในการเรียน ทำให้ความสนใจในวิชาที่เรียนลดลง

ผลการวิจัยของไบเลอร์ (Biehler. 1970 : 103) ก็แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ไบเลอร์ได้ทำการวิจัยโดยนำเอาหลักการเรียนเพื่อรอบรู้มาสอนนักเรียนระดับ ปริญญาตรีในวิชาจิตวิทยา พบว่า นักเรียนที่ทำคะแนนในวิชาแรกได้ต่ำจนแทบจะทำให้ เขาเลิกเรียน เมื่อมาเรียนกับชั้นที่ครูสอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้พวกเขาพบว่า เขายังมีโอกาสปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ถ้ามีความตั้งใจเรียนและมีการทบทวน และเมื่อนำเอาหลักการเรียนเพื่อรอบรู้มาใช้สอนในวิชาต่อไปพบว่า มีนักเรียนที่มา ลงทะเบียนเรียนถึง 90%

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้กับความสนใจในวิชาที่เรียน ได้ผลสอดคล้องกันว่า การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้นักเรียนมีความ สนใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถตั้งเป็นสมมติฐานได้ว่า วิธีการสอน โดยหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนแตกต่างกัน กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้จะมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันกับนักเรียนที่สอนแบบปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้จะมีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันกับนักเรียนที่สอนแบบปกติ
3. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และการสอนแบบปกติหลังสอนดีกว่าก่อนสอน
4. ความสนใจเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ และการสอนแบบปกติหลังสอนดีกว่าก่อนสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 2 กลุ่ม จำนวนนักเรียน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยถือเอานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบางกรวย ทั้งหมด 250 คน เขียนชื่อของนักเรียนทุกคนลงในกระดาษแล้วกำหนดตัวเลขให้กับนักเรียนทุกคนตั้งแต่ 001 จนถึง 250 อ่านตัวเลขจากตารางเลขสุ่ม เมื่อได้ตัวเลขตรงกับนักเรียนคนใด ให้เลือกนักเรียนคนนั้นมาอยู่ในกลุ่มที่ 1 คนที่ 2 อยู่ในกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ จนครบกลุ่มละ 30 คน ต่อจากนั้นใช้วิธีสุ่มโดยการจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มใดเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มใดเป็นกลุ่มควบคุม

จากการแบ่งกลุ่มดังกล่าว สามารถวางแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (อังกฤษ สายยศ 2523 : 217) ดังแบบแผนการทดลองต่อไปนี้

แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

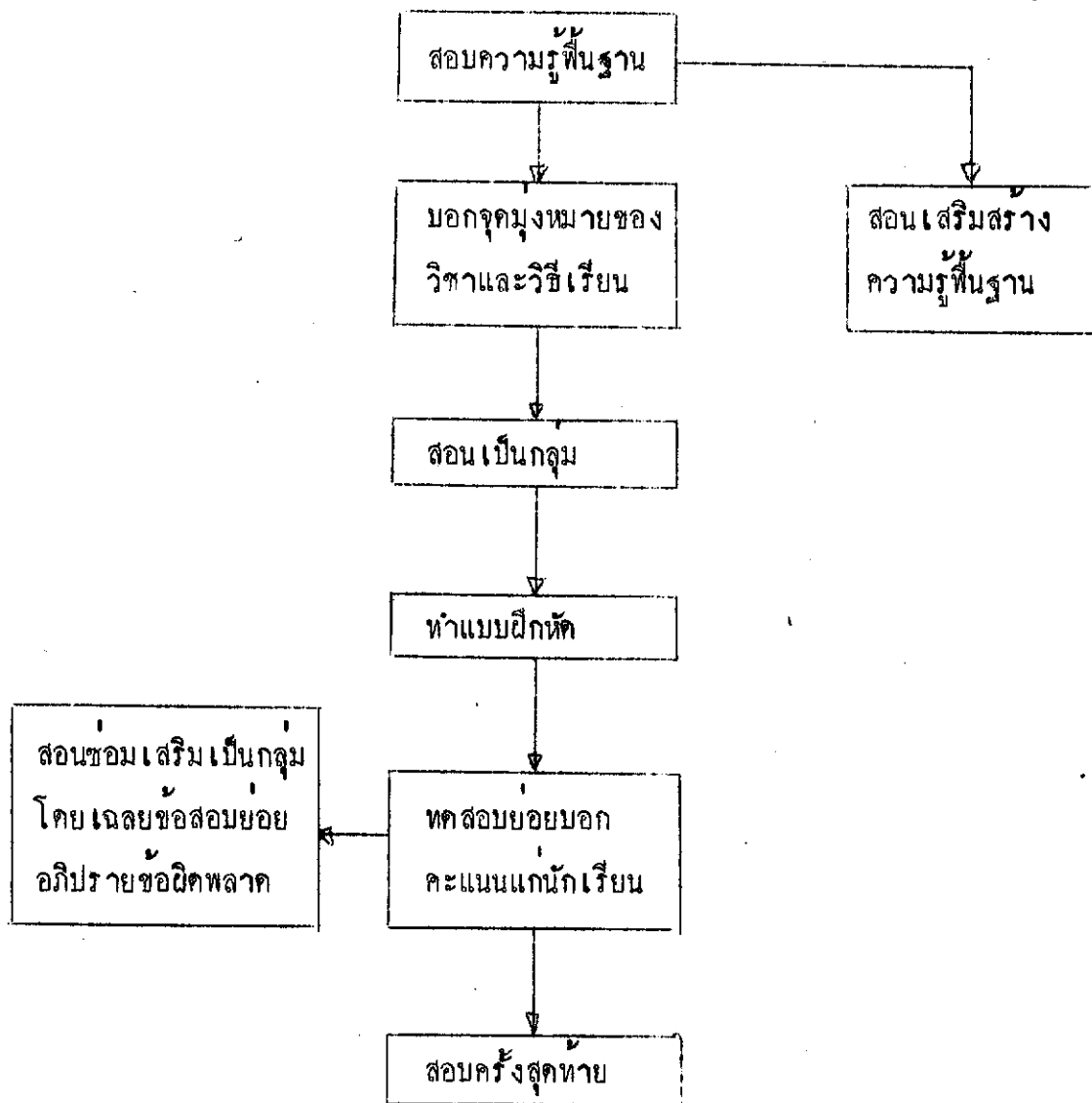
ER	แทน	กลุ่มทดลอง
CR	แทน	กลุ่มควบคุม
X	แทน	การจักกระทำ
T ₁	แทน	การสอบก่อนทำการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
T ₂	แทน	การสอบหลังทำการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากแบบแผนการทดลองดังกล่าว มีวิธีการจัดการเรียนการสอนดังนี้

วิธีที่ 1 เป็นวิธีสอนที่ใช้กับกลุ่มทดลอง วิธีนี้นำเอาหลักการเรียนเพื่อรอบรู้มาใช้คือ ก่อนสอนมีการตรวจสอบความรู้พื้นฐานด้วยแบบทดสอบย่อย ก่อนเริ่มเรียนตอนที่ 1 ถ้านักเรียนคนใดขาดความรู้พื้นฐานจะได้รับการสอนเพื่อเสริมสร้างความรู้พื้นฐาน ก่อนจึงจะเริ่มบทเรียน ก่อนสอนจริงครูบอกจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหน่วยที่จะสอน และบอกเกณฑ์การประเมินผลว่า ในแต่ละตอน นักเรียนจะต้องทำคะแนนจากแบบทดสอบย่อยให้ได้ 80% ถ้าทำคะแนนไม่ถึง 80% นักเรียนจะต้อง

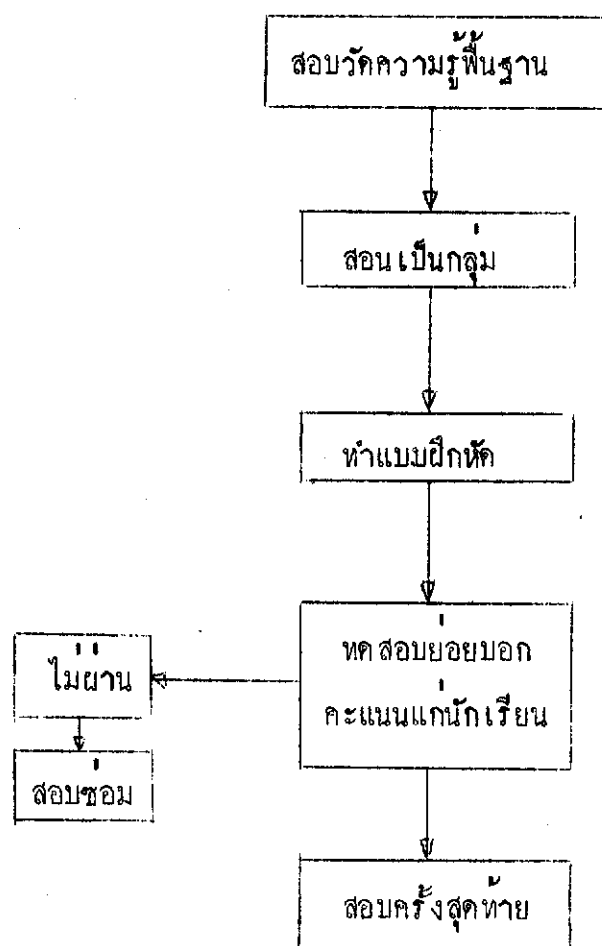
เมื่อสอนเป็นกลุ่มจบแล้ว จะให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประมาณหน่วยละ 20 ข้อ แล้วตรวจแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบ นักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ จะได้รับการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม โดยซ่อมเสริมกับนักเรียนที่เรียนผ่านเกณฑ์ และเรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ การสอนซ่อมเสริมใช้วิธีเฉลยข้อสอบจากแบบทดสอบย่อย อภิปรายความผิดพลาดของนักเรียนทุกคนในชั้นเป็นกลุ่ม ซึ่งรูปแบบการสอนของวิธีนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบมาจากแนวความคิดของ คำรง คิริเจริญ (คำรง คิริเจริญ 2524 : 14)

รูปแบบวิธีสอนที่ 1 ที่กระทำกับกลุ่มทดลอง

วิธีที่ 2 เป็นวิธีที่ใช้กับกลุ่มควบคุม ก่อนสอนมีการสอบวัดความรู้พื้นฐาน แต่ไม่มีการสอนซ่อมเสริมความรู้พื้นฐาน ไม่มีการแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน ครูสอนนักเรียนเป็นกลุ่ม ว่าเป็นการสอนตามคู่มือครูชุดเดียวกับกลุ่มทดลอง ผู้สอนต้องสอนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชา ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครู เมื่อสอนเป็นกลุ่มจบหน่วยหนึ่งจะมีการทดสอบย่อย เมื่อแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบแล้วไม่มีการสอนซ่อมเสริมแต่มีการสอบซ่อมแก่นักเรียนที่สอบไม่ผ่านจุดประสงค์

รูปแบบวิธีสอนที่ 2 ที่กระทำกับกลุ่มควบคุม

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ วิชาภาษาไทยทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว นิทานสุภาษิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยย่อยดังนี้

1. เนื้อหาในหนังสือทักษะสัมพันธ์
2. หลักภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง
3. การใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองสอนประมาณกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที การสอนซ่อมเสริมใช้ในเวลาเรียน

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลองให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนเป็นผู้ทำการสอน 2 คน คือ สอนในกลุ่มทดลอง 1 คน และสอนในกลุ่มควบคุม 1 คน ซึ่งครูผู้สอนทั้งสองคนนี้ต้องสอนตามคู่มือการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนดำเนินการทดลองเริ่มดำเนินการดังนี้

1. ก่อนสอน นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะต้องทำข้อสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ข้อสอบวัดความสนใจในวิชาที่เรียน และข้อสอบวัดความรู้พื้นฐาน
2. ทดสอบวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนทั้งสองกลุ่มว่าเท่ากันหรือไม่

3. สำหรับนักเรียนในกลุ่มทดลอง ถ้านักเรียนคนใดยังขาดความรู้พื้นฐาน ต้องได้รับการ เสริมสร้างความรู้พื้นฐานก่อนที่จะเริ่มเรียนในบทเรียน
4. เริ่มการสอน กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนตามรูปแบบวิธีสอนที่ 1
กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนตามรูปแบบวิธีสอนที่ 2
5. เมื่อสอนครบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และแบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาที่เรียนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับ การทดสอบครั้งแรกว่ามีคะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิมหรือไม่

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1. แผนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ
 - 1.2 วิเคราะห์หลักสูตร และกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับเนื้อหาที่จะใช้ทดลอง
 - 1.3 เขียนแผนการสอนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
 - 1.4 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย ช่วยพิจารณาตรวจสอบ
 - 1.5 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนในโรงเรียนบางบัวทอง จำนวน 150 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม สื่อการเรียนและปริมาณเนื้อหา

2. แบบทดสอบย่อย (Formative test) เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 6 ฉบับ ใช้สอบหลังจากการสอนเป็นกลุ่ม จบลงแต่ละตอน ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งแต่ละเรื่องออกเป็น 3 หน่วยย่อยดังนี้

- 2.1 เนื้อหาในหนังสือทักษะสัมพันธ์
- 2.2 หลักภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง
- 3.3 การใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

การสร้างแบบทดสอบจะเป็นการสร้างแบบทดสอบย่อยคู่ขนาน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างข้อทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ของ โกวิท ประवालพดุมภ์ (โกวิท ประवालพดุมภ์ และ สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย 2523 : 16)
2. วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว นิตานสุภาพิต ออกเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. เมื่อได้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว จึงเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น ๆ โดยออกข้อสอบในแต่ละจุดประสงค์หลาย ๆ ข้อ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เรื่อง การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา โดยใช้การวิเคราะห์ความสอดคล้องตามวิธีของ Rovinelli and Hombleton (อังคณา สายยศ 2526 : 121)
4. นำไปทดลองกับนักเรียนในโรงเรียนบางบัวทอง จำนวน 150 คน เพื่อหาคุณภาพเป็นรายข้อ โดยหาค่าความยากง่ายให้อยู่ในระดั .20 - .80 และหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรคัสนี่ ปี ของ Brennan (อังคณา สายยศ 2526 : 123)
5. นำแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .00 ขึ้นไป มาเลือกข้อที่มีความยากง่ายพอ ๆ กันหรือเท่ากัน และมีเนื้อหาวิชาในจุดประสงค์เดียวกันไว้ด้วยกัน

6. แจกข้อสอบที่มีความยากง่ายพอ ๆ กันและมีเนื้อหาเดียวกันไว้ด้วยกัน
ไว้เป็น 2 กลุ่ม ในข้อสอบ 2 ฉบับ ซึ่งเท่ากันนั้น ข้อ 1 ของฉบับ ก จะมีความยากง่าย
เท่ากับข้อที่ 1 ของฉบับ ข และจะต้องมีเนื้อหาวัดในจุดประสงค์เดียวกัน

7. สำนักรวความยากง่ายของข้อสอบทั้งสองฉบับอีกครั้งหนึ่งว่า ทั้งสองฉบับ
มีความยากง่ายเรียงตามลำดับและมีความยากง่ายพอ ๆ กัน

8. นำข้อสอบทั้งสองฉบับไปทดสอบกับนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อหาค่า
ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรของ ลิฟวิงตัน (อนันต์ ศรีโสภา
2520 : 68 อ้างอิงมาจาก Livingstan. 1970)

3. แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาที่เรียน

แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาที่เรียนนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยได้คัดแปลง
มาจากแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาที่เรียนของ บุญชม ศรีสะอาด (บุญชม
ศรีสะอาด 2524 : 82) และของช่อแก้ว โภคสุพัทธ์ (ช่อแก้ว โภคสุพัทธ์
2525 : 33) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 4 ระดับ (Rating scale)
จำนวน 50 ข้อ คือมีคำถามเป็นข้อ ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกทำเครื่องหมาย
ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 4 ช่อง ตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามความสนใจในวิชาภาษาไทย

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่นักเรียนมีความรู้สึก
ที่แท้จริง

ข้อที่	ข้อความ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
0	ค้นหาหาความรู้เกี่ยวกับ ภาษาไทยเพิ่มเติม				
00	ขอช้คำถามและตอบคำถาม ในชั่วโมงภาษาไทย				

การทดลองสอบและการตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามขึ้นรวม 50 ข้อ แล้วพิมพ์รวมกับคำชี้แจงเป็นฉบับเดียวกัน แล้วนำไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับเท่ากับกลุ่มที่จะทำการทดลอง โดยใช้วิธีสอบเป็นกลุ่ม เมื่อสอบเสร็จแล้ว นำมาให้คะแนนโดยกำหนดค่านักจากข้อคำถามดังนี้

สนใจมากที่สุดให้	4	คะแนน
สนใจมากให้	3	คะแนน
สนใจน้อยให้	2	คะแนน
สนใจน้อยที่สุดให้	1	คะแนน

ด้วยวิธีการตรวจให้คะแนนข้างต้น เมื่อนำคะแนนทุก ๆ ข้อมารวมกันแล้ว ผู้ที่ได้คะแนนสูง จะเป็นผู้ที่มีความสนใจในวิชาภาษาไทยมาก ผู้ที่ได้คะแนนต่ำจะเป็น ผู้ที่มีความสนใจในวิชาที่เรียนน้อย

การวิเคราะห์เพื่อคัด เลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงไว้ใช้จริง
ได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดลงมา 25% และต่ำสุดขึ้นไป 25% ของจำนวน
ของผู้เข้าสอบทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยถือเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
2. นำค่าเฉลี่ยแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาหาค่าอำนาจจำแนก
โดยใช้ t -test (อังกฤษ สายยศ 2523 : 96) ค่า t ที่ได้จะเป็นเกณฑ์
ในการเลือกแบบสอบถามแต่ละข้ออีกครั้งหนึ่ง เพื่อเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง
มาหาค่าความเชื่อมั่น
3. คำนวณค่าความเชื่อมั่นของคำถามที่เลือกด้วยสูตร Coefficient
Alpha (α) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

4. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ
บังอร พุ่มสะอาก ที่ได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแบบจำลองมหภาค วิธีการคิด-ภาษา-ผล
ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด และตัวอย่างของแบบทดสอบที่กิลฟอร์ด
ได้เสนอไว้ ประกอบด้วยแบบทดสอบ 6 ฉบับดังนี้

4.1 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในรูปของหน่วย
(DMU : Divergent Semantic Units) ประกอบด้วยข้อทดสอบ 4 ข้อ
ให้เวลาในการตอบแบบทดสอบ 10 นาที ข้อสอบเป็นแบบให้เด็กเขียนชื่อสมาชิก
ของประเภทสิ่งของที่กำหนดให้มากที่สุด ในเวลาที่กำหนดให้

ตัวอย่างแบบทดสอบมีดังนี้

- o) จงบอกชื่อของที่จัดอยู่ในพวกเดียวกับเครื่องคั้นมาให้มากที่สุด
คำตอบคือ กาแฟ น้ำเปล่า เบียร์... ฯลฯ เป็นต้น

4.2 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในรูปของจำพวก (DMC : Divergent Semantic Classes) ประกอบด้วยข้อทดสอบ 4 ข้อ ให้ความเวลาในการตอบ 10 นาที ข้อสอบเป็นแบบให้เด็กเขียนประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้มาให้มากที่สุด在规定时间内

ตัวอย่างแบบทดสอบมีดังนี้

๐) จงบอกประโยชน์ของไม้บรรทัดมาให้มากที่สุด

คำตอบคือ วัดความยาว ที่ เกาหลัง ซีดเส้น ทำของเล่น... ฯลฯ

เป็นต้น

4.3 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในรูปของความสัมพันธ์ (DMR : Divergent Semantic Relations) ประกอบด้วยข้อทดสอบ 5 ข้อ ให้ความเวลาในการตอบ 10 นาที ข้อทดสอบเป็นแบบให้เด็กเขียนคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดมาให้มากที่สุด在规定时间内

ตัวอย่างแบบทดสอบมีดังนี้

๐) จงบอกคำตรงกันข้ามของคำว่า "เบา" มาให้มากที่สุด

คำตอบคือ แรง หนัก... ฯลฯ เป็นต้น

4.4 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในรูปของระบบ (DMS : Divergent Semantic Systems) ประกอบด้วยข้อทดสอบ 4 ข้อ ให้ความเวลาในการตอบแบบทดสอบ 10 นาที ข้อทดสอบเป็นแบบให้นักเรียนสร้างประโยคจากตัวอักษรที่กำหนดให้มาให้มากที่สุด在规定时间内

ตัวอย่างแบบทดสอบมีดังนี้

๐) จงสร้างประโยคโดยใช้ตัวอักษรที่กำหนดให้ เป็นตัวแรกของแต่ละคำ ในประโยค เรียงตามลำดับตัวอักษรที่กำหนดให้ได้ประโยคมากที่สุด เช่น
น.....ห.....น.....ก

- คำตอบคือ
1. นักเรียนห้องนี้เก่ง
 2. นกหน้ากิน
 3. นายห้างนั่งกลาง
- ฯลฯ

4.5 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในรูปของการแปลงรูป (DMT : Divergent Semantic Transformations) เป็นแบบทดสอบที่ให้หาคำ คำหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคำ 3 คำที่กำหนดให้ ประกอบด้วยข้อทดสอบ 10 ข้อ ให้เวลาในการตอบแบบทดสอบ 10 นาที

ตัวอย่างแบบทดสอบมีดังนี้

๐) ดอก, ตัด, หิ้ง

คำตอบคือ ไม้ ฯลฯ เป็นต้น

4.6 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในรูปของการประยุกต์ (DMI : Divergent Semantic Implications) เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนบอกว่าสัญลักษณ์ที่กำหนดมาให้ นั้น แทนกลุ่มคนที่มีอาชีพใดบ้าง โดยบอกมาให้มากที่สุดประกอบด้วยข้อทดสอบ 4 ข้อ ให้เวลาในการทดสอบ 10 นาที

ตัวอย่างแบบทดสอบมีดังนี้

๐) จงบอกว่าสัญลักษณ์นี้จะแทนอาชีพใดบ้าง บอกมาให้มากที่สุด

คำตอบคือ ช่างไฟฟ้า ครู* นักเรียน การคมนาคม... ฯลฯ เป็นต้น

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนแบบทดสอบชุดนี้ ให้คะแนน 3 คำนี้ (บั้งอร พุ่มสะอาด 2517 : 25 อ้างอิงมาจาก Guildford. 1959)

1. คะแนนความคล่องในการคิด (Fluency) คือ คะแนนที่ให้ตามจำนวนของคำตอบที่ผู้ตอบคิดได้ ในแต่ละข้อคำถาม ถ้าคิดได้ 1 คำตอบ ก็ให้คะแนนค่านี้ 1 คะแนน

2. คะแนนความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) คือ คะแนนที่ให้ตามจำนวนทิศทางของความคิด ถ้าคิดไปในทางเดียวก็ให้ 1 คะแนน ถ้าคิดไปหลายทางก็ให้คะแนนเพิ่มตามจำนวนทิศทางของการคิดในแต่ละข้อของคำถาม เช่น ถ้าถามว่าไม้ไผ่ใช้ทำอะไรได้อะไรได้บ้าง "ถ้าตอบว่าใช้ทำตะลอม ทำตะกร้า ทำกระจาก ถือว่าคำตอบเหล่านี้เป็นทางเดียวกัน คือ คิดถึงประโยชน์ของไม้ไผ่ ในการนำมาจักสานเป็นภาชนะก็ให้เพียง 1 คะแนน แต่ถ้าตอบว่าใช้ทำไม้ตะพุด ใช้ทำตะกร้า เช่นนี้ก็ให้ 2 คะแนน เป็นต้น

3. คะแนนความคิดริเริ่ม (Originality) คือคะแนนที่ให้เฉพาะคำตอบที่แสดงถึงความคิดริเริ่มของผู้ตอบ ซึ่งเป็นคำตอบที่ไม่ซ้ำใครเลย หรือคำตอบที่ซ้ำคนอื่นไม่เกิน 3% คำตอบที่แปลกนี้ให้คะแนน 1 คะแนนในหนึ่งคำตอบ

การให้คะแนนค่าต่าง ๆ ในข้อสอบแต่ละฉบับ

1. ให้คะแนนความคล่องในการคิด สำหรับข้อสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแบบหน่วย (DMU) แบบสัมพันธ์ (DMR) แบบระบบ (DMS)

2. ให้คะแนนความคล่องในการคิด และคะแนนความยืดหยุ่นในการคิด สำหรับแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแบบจำพวก (DMC) และแบบแปลงรูป (DMT)

3. ให้คะแนนความคล่องในการคิด, คะแนนความยืดหยุ่นในการคิด และคะแนนความคิดริเริ่ม สำหรับแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแบบการประยุกต์ (DMI)

คุณภาพของแบบทดสอบ

บึงอร พุ่มสะอาก (บึงอร พุ่มสะอาก 2517 : 30) ได้หาค่า
ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบไว้ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมองด้าน
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

แบบทดสอบ	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
DMU	4	.6422
DMC	4	.8143
DMR	5	.8482
DMS	4	.6231
DMT	10	.7745
DMI	4	.7256

5. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ตรวจสอบความรู้
พื้นฐานก่อนการเรียน โดยได้สอบถามความคิดเห็นจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่าความรู้พื้นฐานการเรียนวิชาภาษาไทย ตามเนื้อหาชุดทักษะสัมพันธ์
เล่ม 1 เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว และนิทานสุภาพนิทาน ว่าก่อนที่จะเรียนเรื่อง
เหล่านี้ นักเรียนควรจะมีความรู้ในเรื่องใดก่อนบ้าง แล้วนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรม เพื่อสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก เช่น

เนื้อหา : ความรู้พื้นฐาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถบอกชนิดของประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

๐. ข้อใดเป็นประโยคคำถาม
 - ก. ใคร ๆ ก็ต้องตายทั้งนั้น
 - ข. โลก ๆ ในโลกล้วนอนิจจัง
 - ค. อะไร ๆ ก็ต้องฉนั้นทั้งนั้น
 - ง. ไหน ๆ เขาก็ตายไปแล้ว
 - จ. ใคร ๆ ไปไหนกันหมด

การสร้างแบบทดสอบนี้ ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเนื้อหา จุดมุ่งหมาย คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย คู่มือการสอนหลักภาษาไทยและหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งผลการวิจัยของศิริวรรณ จันทระกะพ้อ (ศิริวรรณ จันทระกะพ้อ 2526 : 68) พบว่านักเรียนที่จะเรียนเรื่องเศรษฐศาสตร์ในห้องแถว ควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องต่อไปนี้ การอ่านจับใจความสำคัญ หลักการอ่าน ประโยคและการใช้คำสำหรับเรื่องนิทานสุภาษิต ผลการวิจัยของศิริวรรณ จันทระกะพ้อ พบว่านักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องต่อไปนี้ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ และรู้ความหมายของคำศัพท์บางคำ

2. นำข้อมูลที่ได้อ่านเขียนเป็นข้อสอบให้มากที่สุด นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ คำนการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยและอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา

3. นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนในระดับเดียวกัน แล้วนำมาหาค่าความยากง่ายให้อยู่ในระดับ .20 - .80 และหาค่าอ่านาจจำแนกโดยใช้สูตรของ เบรนแนน (Brennan)

4. เลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .00 ขึ้นไป นำไปทดลองกับนักเรียนในระดับเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ ลิฟวิงตัน (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 68 อ้างอิงมาจาก Livingston. 1970)

๕. แบบทดสอบรวม (Summative Test) เป็นแบบทดสอบชนิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ทั้งหมดมี 60 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ใช้วิธีสร้างเช่นเดียวกับการสร้างแบบทดสอบย่อย

ตัวอย่างแบบทดสอบรวม

เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องถิ่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถสรุปแง่คิดที่ได้จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องถิ่นได้ถูกต้อง

๐. เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องถิ่นให้ข้อคิดประการใด

- ก. งานคือเงิน เงินคืองาน
- ข. เวลาและวารีไม่เคยคอยใคร
- ค. คนเราควรมีความเห็นอกเห็นใจกัน
- ง. แรงและเวลาได้มาเปล่า ๆ ไม่ควรเสียค่าย
- จ. ค่าแรงหรือกำไรไม่ได้มาสู่เราในรูปของเงินเสมอไป

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน แบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบรวมนั้น ผู้วิจัยได้นำไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี แล้วนำคะแนนมาหาค่าความเชื่อมั่นชนิดอิงเกณฑ์ของแต่ละชุด โดยใช้สูตรของ ลิฟวิงตัน (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 68 อ้างอิงมาจาก Livingston. 1970) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นตามตารางต่อไปนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (อังกฤษ สายยศ 2523 : 67)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร
 (อังกฤษ สายยศ 2523 : 70)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

- หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังกฤษ สายยศ 2524 : 77)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานและแบบทดสอบย่อย โดยคำนวณจากสูตรของ ลีฟวิงสตัน (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 68)

$$r_{cc} = \frac{r_{tt} \cdot s_0^2 + (\bar{X} - c)^2}{s_0^2 + (\bar{X} - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชนิดอิง เกณฑ์
	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คำนวณได้จากสูตร คูเกอร์-ริชาร์ดสัน (KR ₂₀) (อังคณา สายยศ 2523 : 160)
	s_0^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบ
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการตอบแบบทดสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์

4. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบพื้นฐานและแบบทดสอบย่อย โดยใช้สูตรของ Brennan (อังคณา สายยศ 2526 : 123)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อของข้อสอบชนิดอิง เกณฑ์
	U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่สอบผ่าน เกณฑ์
	L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่สอบไม่ผ่าน เกณฑ์
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน เกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน เกณฑ์

คะแนนที่ถือเป็นจุดแบ่งของคะแนนในกลุ่มที่ผ่าน เกณฑ์-กลุ่มที่ไม่ผ่าน เกณฑ์ คือคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นขั้นของการรับรู้ ในการทดลองครั้งนี้ถือเอาคะแนนที่ได้ตั้งแต่ 80% ขึ้นไปเป็นกลุ่มที่ผ่าน เกณฑ์ คะแนนต่ำกว่า 80% ลงมาเป็นกลุ่มที่ไม่ผ่าน เกณฑ์

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาที่เรียน โดยใช้สูตร
Co-efficient Alpha (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 171)

$$d = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	d	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

6. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาที่เรียน
โดยใช้สถิติ t-test (อังคณา สายยศ 2523 : 96)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	\bar{X}_H, \bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในข้อคำถามนั้นของ กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	s_H^2, s_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	N_H, N_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำตามลำดับ

7. หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบพื้นฐานและแบบทดสอบย่อย โดยใช้สูตร (ล่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 181)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

8. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนสอนและภายหลังสอน โดยใช้สถิติแบบที (t-test) (ล่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 99)

$$t = \frac{D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N แทน จำนวนคู่

9. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทย ที่ละตัวแปรระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับกลุ่มที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ โดยใช้สูตร t-test (อังคณา สายยศ 2523 : 90)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่ม
	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

9. คำนวณค่าขนาดของผลการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้จากสูตรต่อไปนี้

$$E.S = \frac{\bar{X}_E - \bar{X}_C}{S.D_C} \quad (\text{Horak. 1981 : 250})$$

เมื่อ	$E.S$	แทน	ขนาดของผลการทดลองที่เพิ่มขึ้นจากการใช้สอน 2 วิธี
	\bar{X}_E	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนจากผลการสอบของกลุ่มทดลอง
	\bar{X}_C	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนจากผลการสอบของกลุ่มควบคุม
	$S.D_C$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย และเพื่อความสะดวกในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ
ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังที่นำมาเปรียบเทียบกับ รายบุคคล
\bar{D}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบ ครั้งแรกกับครั้งหลัง ที่นำมาเปรียบเทียบกับ รายบุคคล แต่ละตัวยกกำลังสอง
\bar{X}_E	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
\bar{X}_C	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
$S.D_C$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผล
การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ
2. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนสอนและหลังสอน ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้และการสอนตามปกติ
3. เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ
4. เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ก่อนสอนและหลังสอนของ นักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้และการสอนตามปกติ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้ หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับ การสอนตามปกติ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
ระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับ การสอนตามปกติ ดังแสดง
ในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนที่สอน
โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนตามปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	จำนวนข้อ	\bar{X}	S.D.	$\frac{\bar{X}_E - \bar{X}_C}{S.D.}_c$	t
กลุ่มทดลอง	30	6 ข้อ	138.80	30.57	0.13	0.49*
กลุ่มควบคุม	30	6 ข้อ	135.50	28.57		

$$df = 58 \quad t = 2.00$$

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 นี้ ปรากฏว่าความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนสอนและหลังสอนของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาก่อนสอนและหลังสอน ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนสอนและหลังสอน
ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอน
ตามปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D	D	D ²	\bar{D}	t	$\frac{\bar{X}_{post} - \bar{X}_{pre}}{S.D_{pre}}$
<u>กลุ่มทดลอง</u>								
ก่อนสอน	30	119.83	24.70					
หลังสอน	30	138.80	30.57	569	20691	18.96	5.62*	0.77
<u>กลุ่มควบคุม</u>								
ก่อนสอน	30	127.00	22.20					
หลังสอน	30	135.00	28.57	193	10140	6.43	2.023	0.36

$$df = 29 \quad t = 2.045$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลอง
หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความคิด
สร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ หลังจาก
การสอนเสร็จจึงมีค่าสูงกว่าก่อนทำการสอน ส่วนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ
นักเรียนที่สอนตามปกติ หลังสอน และก่อนการสอนไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่สอน
โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม หลังการทดลองสิ้นสุดลง
ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาไทยมาทดสอบกับกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำคะแนนการสอบทั้ง 2 กลุ่มมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้
วิธีการวิเคราะห์แบบ t ดังแสดงตามตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่สอน
โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับนักเรียนที่สอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	จำนวนข้อ	X	S.D.	$\frac{\bar{X}_E - \bar{X}_C}{S.D.C}$	t
กลุ่มทดลอง	30	40	115.13	17.16	0.47	2.06*
กลุ่มควบคุม	30	40	103.76	23.90		

$$df = 58 \quad t = 2.00$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ความสนใจในวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอน
แบบรอบรู้มีความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ก่อนสอนและหลังสอนของ
นักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยก่อนสอน
และหลังสอน ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ และนักเรียนที่เรียน
โดยวิธีสอนตามปกติ ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ก่อนสอนและหลังสอน
ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอน
ตามปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D	D	D ²	\bar{D}	t	$\frac{\bar{X}_{post}-\bar{X}_{pre}}{S.D_{pre}}$
<u>กลุ่มทดลอง</u>								
ก่อนสอน	30	105.10	12.23					
				301	7321	10.03	4.512*	0.82
หลังสอน	30	115.13	17.16					
<u>กลุ่มควบคุม</u>								
ก่อนสอน	30	93.76	18.68					
				300	16474	10.00	2.541	0.53
หลังสอน	30	103.76	23.90					

$$df = 29 \quad t = 2.045$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ความสนใจในวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลอง หลังสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้และนักเรียนที่สอนแบบปกติ หลังจากเสร็จสิ้นการสอนดีกว่าก่อนทำการสอนและกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้มีขนาดของผลการทดลองมากกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างก่อนสอนและหลังสอนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อศึกษาความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนสอนและหลังสอนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้จะมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันกับนักเรียนที่สอนแบบปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้จะมีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันกับนักเรียนที่สอนแบบปกติ
3. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และการสอนแบบปกติ หลังสอนดีกว่าก่อนสอน
4. ความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และการสอนแบบปกติ หลังสอนดีกว่าก่อนสอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 2 กลุ่ม แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน การแบ่งกลุ่มนักเรียนใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ วิชาภาษาไทยทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 2 เรื่องคือ

1. เรื่องเศรษฐศาสตร์ในห้องแถว หลักภาษาและการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง
2. เรื่องนิทานสุภาพนิค หลักภาษาและการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการสอนวิชาภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว และนิทานสุภาพนิค
2. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียนชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานในเรื่องเศรษฐศาสตร์ในห้องแถว จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.86 ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเรื่องนิทานสุภาพนิค จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.77

3. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนาน ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ใช้ทดสอบหลังเสร็จสิ้นการสอนแต่ละหน่วย ทั้งหมด 6 หน่วย หน่วยละ 2 ฉบับ รวมแบบทดสอบย่อยทั้งสิ้น 12 ฉบับ แต่ละฉบับมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.60 - 0.95

4. แบบทดสอบรวม เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.61

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา เป็นแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ บังอร พุ่มสะอาด ที่ได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแบบจำลองมหภาค วิธีการคิด-ภาษา-ผล ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของ กิลฟอร์ด 6 ฉบับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นในแต่ละฉบับดังนี้ .6422 .8143 .8482 .6231 .7745 .7256

2. แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่มี 4 สเกล จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .93

การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ได้นำเอาหลักการเรียนเพื่อรอบรู้มาใช้ในกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนตามปกติ ซึ่งรายละเอียดของการทดลองมีดังต่อไปนี้

กลุ่มทดลอง

1. ก่อนสอนมีการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจในวิชาภาษาไทย และตรวจสอบความรู้พื้นฐานของเรื่องที่จะเรียน ถ้านักเรียน

ขาดความรู้พื้นฐานก็จะได้รับการสอนเพื่อเสริมสร้างความรู้พื้นฐานก่อนเริ่มเรียน

2. เริ่มการสอนโดยผู้วิจัยแจ้งจุดมุ่งหมายของวิชา และวิธีสอน พร้อมทั้งบอกเกณฑ์การผ่านในแต่ละตอนควยว่า นักเรียนต้องทำคะแนนจากแบบทดสอบย่อย ให้ได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถ้าต่ำกว่านั้นต้องเรียนซ่อมเสริม

3. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่เตรียมไว้ และเมื่อเรียนจบเนื้อหาแต่ละตอน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย ถ้าได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่กำหนดไว้ต้องเรียนซ่อมเสริม โดยวิธีเฉลยข้อทดสอบ อธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง อภิปรายข้อบกพร่องรวม ๆ กัน และทำข้อสอบใหม่ด้วยข้อสอบคูชานาน ถ้าสอบผ่าน ถือว่าสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนนั้น ๆ และผ่านไปเรียนในเนื้อหาต่อไป ถ้าสอบไม่ผ่านต้องทำการสอนและสอบใหม่จนกว่าจะผ่าน

4. ภายหลังจากทดลองเสร็จ นักเรียนทำการทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทยฉบับเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับผลที่วัดไปแล้วครั้งก่อน

กลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามคู่มือครูชุดเดียวกับกลุ่มทดลอง แต่ต่างกันที่กลุ่มควบคุมไม่มีการสอนซ่อมเสริมความรู้พื้นฐาน ไม่แจ้งจุดประสงค์ของการเรียน เมื่อสอนเป็นกลุ่มจบหน่วยหนึ่งจะมีการทดสอบย่อย เมื่อแจ้งผลการสอบแล้วไม่มีการสอนซ่อมเสริม แต่มีการสอบซ่อมแก่นักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจในวิชาภาษาไทยที่ละตัวแปร ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ โดยใช้สถิติแบบที (t-test)

2. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ก่อนสอนและหลังสอน โดยใช้ t-test แบบ Dependent
3. คำนวณขนาดของการทดลอง

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับนักเรียนที่สอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไม่แตกต่างกัน
2. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้หลังสอนดีกว่าก่อนสอน ส่วนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนแบบปกติ ก่อนสอนและหลังสอนไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ มีความสนใจในการเรียนภาษาไทยมากกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ
4. ความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้และนักเรียนที่สอนแบบปกติ หลังเสร็จสิ้นการสอนดีกว่าก่อนทำการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่มโดยการ เฉลยและอภิปรายแบบทดสอบย่อยกับกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้กับกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนตามปกติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

การที่นักเรียนในกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้กับกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไม่แตกต่างกันนั้นอาจเนื่องมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกับความคิดสร้างสรรค์ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลการวิจัยของ ซิซิเรลลี (Cicirelli, 1965 : 303 - 308) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของเด็กเกรด 6 ก็พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างไปจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ เพราะฉะนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ ถึงแม้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบปกติ ก็มีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มที่สอนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เก็ทเซลล์ และ แจกสัน (Getzells and Jackson, 1962) ที่ได้ศึกษาถึงลักษณะของนักเรียนมัธยมที่มีความคิดสร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์จากนักเรียนที่เรียนดี ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนดีชอบเชื่อมโยงมักจะทำคิดไม่สร้างสรรค์ เพราะนักเรียนที่เรียนดีชอบเชื่อมโยงมักจะทำคิดในทางเดียว ถือคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว (Convergent thinking) ส่วนนักเรียนที่คิดสร้างสรรค์เป็นกลุ่มที่เรียนค่อนข้างดีแต่ไม่ถึงกับเชื่อมโยง เด็กพวกนี้จะมีความคิดหลายทาง (Divergent thinking) คือมีคำตอบหลายแบบและแปลก แต่ผลการวิจัยดังกล่าวก็ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ บังอร พุ่มสะอาด (บังอร พุ่มสะอาด 2517 : 54) ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในวิชาภาษาไทยสูง มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในวิชาภาษาไทยต่ำ

สำหรับภายในกลุ่มทดลองนั้น หลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้แล้ว มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาก่อนสอน และหลังสอนไม่แตกต่างกัน นั่นก็แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการสอนซ่อม เสริม เป็นกลุ่มโดยการ เฉลย และ

อภิปรายแบบทดสอบย่อย จะช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น เพราะการสอนแบบใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ที่มีการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม โดยการเฉลยแบบทดสอบย่อย และอธิบายข้อบกพร่องเป็นการรวม ๆ จะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น โต้แย้ง และจับบันทึกข้อบกพร่องของตนเอง ได้ใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้หลายทาง และมีโอกาสพูดคุย ซักถาม โต้แย้งกับครูผู้สอนซ่อมเสริมถึงสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจอีกด้วย (สาทร แกนมนี 2525 : 34)

ความสนใจในวิชาที่เรียน

เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้มีความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่สอนตามปกติ

การที่นักเรียนในกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ กับกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ มีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ มีวิธีการสอนที่นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมมาก ประกอบกับนักเรียนกลุ่มนี้จะได้รับการทดสอบย่อยและเมื่อแจ้งผลการสอบแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่าน เกณฑ์จะได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยการอภิปรายแบบทดสอบย่อย แล้วต้องสอบซ่อมอีกครั้งหนึ่ง สำหรับนักเรียนในกลุ่มควบคุม เมื่อแจ้งผลการสอบแล้ว จะไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริม และจะต้องสอบซ่อมใหม่จนกว่าจะผ่าน เกณฑ์เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมไม่ทราบข้อผิดพลาดของตนจึงไม่มีความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งก็สอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ สาธร แกนมนี (สาธร แกนมนี 2524 : 145) ที่พบว่า ความสนใจในวิชาที่เรียนที่วัดจากกลุ่มที่สอนแบบรู้แจ้งที่มีการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล และซ่อมเสริมแบบเป็นกลุ่ม แตกต่างไปจากความสนใจในวิชาที่เรียนที่วัดได้จากกลุ่มที่สอนแบบบรรยายและผลการวิจัย ภายในกลุ่มของการสอน ทั้งนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้และการสอนแบบปกติ จะมีความสนใจในวิชาที่เรียนก่อนสอน และหลังสอนแตกต่างกันด้วยคือหลังจากการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนได้ทำแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทยอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงขึ้นกว่าเดิม โดยในกลุ่มทดลองสูงขึ้นขนาด 0.82 และในกลุ่มควบคุมสูงขึ้นขนาด 0.53 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการเรียนทั้ง 2 วิธีนั้น นักเรียนได้ทราบผลการสอบของตน และมีการซ่อมจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ทั้ง 2 วิธี จะแตกต่างกันก็ทีกลุ่มทดลองได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยอภิปรายข้อทดสอบย่อย กลุ่มควบคุม ไม่ได้มีการสอนซ่อมเสริม แต่นักเรียนก็ตั้งความหวังไว้ว่า ตนจะต้องสอบให้ได้จนกว่าจะผ่านเกณฑ์ จึงทำให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสนใจในวิชานี้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของหลาย ๆ คนที่ทำไว้พบว่า วิธีเรียนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ ทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนสูงขึ้น และเป็นไปในทางบวก (Block. 1974 : 50 citing Gallup. 1969; Hapkiewicz. 1971; Shepard and Mac - Dermot. 1970) และผลการวิจัยของ ไบเลอร์ (Bichler. 1970 : 103) ก็พบว่า การสอนโดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น และเมื่อนำเอาหลักการ เรียนเพื่อรอบรู้มาใช้ในวิชาต่อไป พบว่ามีนักเรียนมาลงทะเบียนเรียนถึง 90%

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการเรียนการสอนปัจจุบัน ครูผู้สอนในโรงเรียนควรคำนึงถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน นอกจากจะมุ่งให้นักเรียนได้รับความรู้ครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว สิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริมให้มีในตัวเด็กคือความคิดสร้างสรรค์ ครูต้องจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ นั่นคือ ควรพยายามให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ให้โอกาสซักถาม แสดงความคิดเห็นให้ร่วมทำงานเป็นกลุ่ม ให้การเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้เรียนควรจะได้เข้าใจจุดมุ่งหมายและขั้นตอนในการทำงานของตนอย่างแจ่มชัด การล่าช้า เนื้อหาจากง่ายไปหายาก การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การให้โอกาสเขาได้ใช้เวลาเรียนตามความสามารถของตน ใช้คำถามให้ผู้เรียนได้คิดและช่วยชี้แนะ แก้ไขสิ่งบกพร่องของนักเรียน จะทำให้นักเรียนถึงจุดหมายปลายทางของหลักสูตรที่กล่าวไว้ว่า "เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้ ทักษะ รู้จักคิดและวิเคราะห์อย่างมีระเบียบวิธีการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์" เพราะถึงแม้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ของคนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสติปัญญาอยู่มาก ก็มีคำหมายความว่า คนที่มีสติปัญญาต่ำ จะไม่มีโอกาสได้แสดงพฤติกรรมสร้างสรรค์เลย การสอนและการช่วยเหลือของครู มีส่วนช่วยให้เด็กนักเรียนแสดงพฤติกรรมสร้างสรรค์ได้มาก ถ้าหากครูรู้จักวิธีและใช้ความพยายาม

2. ในการสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในแต่ละจุดประสงค์ ควรใช้วิธีเฉลยแบบทดสอบย่อยและอภิปรายข้อผิดพลาดของเด็กนักเรียนเป็นกลุ่มรวม ๆ เพราะวิธีนี้จะประหยัดเวลาและสะดวกสำหรับครูผู้สอนมากที่สุด ซึ่งวิธีนี้จะมีผลทำให้

2.1 เกิดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้

2.2 เกิดแรงจูงใจในการเรียน หรือการทดสอบครั้งต่อไป

เพราะได้ทราบผลการสอบที่จะเป็นข้อมูลแสดงถึงความสำเร็จหรือความพยายามให้สำเร็จในการเรียน

2.3 การทราบผลการสอบที่ผ่านมาทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นผลทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชานั้น ๆ สูงขึ้น

2.4 ผลการเฉลยข้อสอบทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียน การสอนซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้

3. ในการเรียนการสอนควรได้มีการนำวิธีสอนโดยใช้หลักการ เรียน เพื่อรอบรู้ไปใช้กันอย่างจริงจัง เพราะเท่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ส่วนใหญ่ ครูมักจะละเลย เรื่องการสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ การสอบซ่อมก็ไม่ได้สอบตาม จุดประสงค์ที่ตก นักเรียนไม่ได้เรียนผ่านไปทีละชั้นตอน ทำให้นักเรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ ที่จะไปเรียนในเนื้อหาตอนต่อไป ยิ่งเรียนเนื้อหาตอนหลังๆ ความไม่เข้าใจยิ่งเพิ่ม มากขึ้น อันเป็นผลทำให้เกิดความล้มเหลวในการ เรียน จากผลการวิจัยจะเห็นว่า นักเรียนในกลุ่มที่เรียนแบบใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ มีความสนใจในวิชาที่เรียน สูงขึ้นกว่าก่อนทำการทดลอง ซึ่งความสนใจนี้เป็นผลมาจากความสำเร็จหรือความ อดหวังในการ เรียน การที่นักเรียนมีโอกาสเรียนจนทำคะแนนได้ถึง เกณฑ์จึงทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตน เพราะตนเองเคยสามารถเรียนให้ถึง เกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ นักเรียนจะมีความรู้สึกว่าคุณเองมีความสำเร็จในการเรียน และจะเป็นเหตุให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น เพราะคนเราเมื่อเคย ประสบความสำเร็จในสิ่งใด มักจะมีความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องนี้ในวิชาอื่น ๆ อีกและในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย เพื่อเปรียบเทียบว่ามีความเหมาะสมกับวิชาใดและระดับใดมากที่สุด
2. ควรมีการศึกษาผลการสอน โดยใช้หลักการ เรียนเพื่อรอบรู้ที่ส่งผล ต่อตัวแปรอื่นในวิชาภาษาไทย เช่น ความวิตกกังวล ความคงทนในการ เรียนรู้ เป็นต้น

การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หลักการ
เรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ

บทคัดย่อ

ของ

โสภา ชรรมรณกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2528

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการศึกษา เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจในวิชาภาษาไทย จากการสอนโดยใช้หลักการ เรียน เพื่อรอบรู้ กับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองใช้การสอนโดยใช้หลักการ เรียน เพื่อรอบรู้ กลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที การดำเนินการทดลองครั้งนี้ใช้แผนการวิจัยแบบ

ไข ทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียน เพื่อรอบรู้ กับการสอนแบบปกติไม่แตกต่างกัน ส่วนความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการ เรียน เพื่อรอบรู้สูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยตามปกติ.

A COMPARISON OF MATTAYOM BUKSA I STUDENTS' SEMANTIC CRETIVITY
AND INTESREST IN LEARNING THAI LANGUAGE BY THE APPROACH OF
MASTERY LEARNING AND CONVENTIONAL LEARNING

AN ABSTRACT

BY

SOPA TUMRONGVOOT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1985

The Purpose of this study was to compare both semantic creativity and interest in learning Thai language through two teaching methods - mastery learning and conventional learning.

The subjects were 60 Mattayom Suksa I students in Bangkrury School Nontaburi Province, during the first semester of the academic year 1984. Each 30 sample students was randomized into a controlled group and an experimental group. The experimental group was taught by the process of mastery learning. Each group took 16 periods (1 period = 50 seconds) of studying. The research design of the experiment was the randomized control group pretest - posttest design. The T - test was used to test the hypothesis.

Two results of the study were observed. (1) The semantic creativity of students who were taught through mastery learning and those taught through conventional learning did not differ. (2) The interest in learning Thai language of students who were taught through the process of mastery learning was higher than those taught through conventional learning.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุคประเสริฐ "ข้อคิดเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา" พัฒนาวิจัย 13 :
18 - 24, 2520
- _____ "คุณภาพการศึกษา" วิทยากร 76(2) 58 - 61 เมษายน -
มิถุนายน 2520
- _____ "แนวทางในการพัฒนาคุณภาพมัธยมศึกษา" สารพัฒนาหลักสูตร 20 :
7 - 11, 2526
- เกรียงศักดิ์ พราวศรี ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
การคิดแบบเอกนัย การคิดแบบขเนกนัย และการสร้างมโนภาพ ปริชญานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2516, 137 หน้า
อัครสำเนา
- ฉัตรภา มุขนาค "ความคิดสร้างสรรค์กับการเรียนการสอนภาษาไทย" แนวทาง
การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2524, หน้า 103 - 112
- ขอแก้ว โภคสุพัทธ์ การศึกษาคผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาหลัก
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าที่เรียน
โดยวิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 122 หน้า อัครสำเนา
- คำรง ศิริเจริญ การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจใน
วิชาที่เรียนอห้มโนภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความแปรปรวนของอัตราการ
เรียนรู้ (Learning Rate Variance) ระหว่างนักเรียนที่สอนโดยวิธี
เรียนเพื่อรู้แจ้ง กับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย ปริชญานิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 161 หน้า อัครสำเนา

- ฉัญญา ลีมีเจริญ ผลของการเรียนเพื่อรอบรู้วิชาคณิตศาสตร์ต่อการเปลี่ยนแปลง
ความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรินฎยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 60 หน้า
อัครสำเนา
- นาคยา ภัทรแสงไทย "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์" คุรุปริทัศน์ 5(8)
สิงหาคม 2523, หน้า 38
- บงอร พุ่มสะอาด การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสมรรถภาพสมองด้านการ
คิดแบบอเนกนัยทางภาษา ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517,
71 หน้า อัครสำเนา
- บุญชม ศรีสะอาด รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ค.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 221 หน้า อัครสำเนา
- พจน์ สะเพียรชัย การวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาไทยตามทฤษฎีพฤติกรรม
ทางสมองของกิลฟอร์ด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 56 หน้า
- พเยาว์ ทักมณี การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระกับ
ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 211 หน้า อัครสำเนา
- พรณี เฉลยกำแหง ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ความวิตกกังวล และพฤติกรรมผู้นำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
ปีที่ 1 และ 2 ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2515, 81 หน้า อัครสำเนา

- พินิจ นีวาสะบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียน การสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 52 หน้า อักสำเนา
- รุจิร ภูสาระ การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนคณิตศาสตร์ ระดับ ม. 1 6 วิธีที่จะให้ผลสัมฤทธิ์สูงสุดโดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ต่ำ และ ใช้เวลาในการเรียนการสอนน้อยที่สุด ปรินญาณีพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 128 หน้า อักสำเนา
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา วิทยุกิจการพิมพ์ 2524, 287 หน้า
- วรณี โสมประยูร การเขียนแบบสร้างสรรค์ เอกสารประกอบการเรียน ภาคหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 175 หน้า
- วัลภา มาร์คส "โครงการทางการศึกษาเพื่อวางพื้นฐานทางอาชีพ" สารพัฒนา หลักสูตร 20 : 55 - 59, 2526
- สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ การประเมินในชั้นเรียน วัฒนาพานิช 2523, 280 หน้า
- สรีณา อมสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อันเป็นผลจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ระดับต่าง ๆ กับการสอน โดยไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรอบรู้ ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 55 หน้า อักสำเนา
- สาธิต แพนมณี การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดและ ความสนใจในวิชาที่เรียน จากการซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีการเรียนเพื่อรอบรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องโพลีโนเมียล ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 69 หน้า อักสำเนา

สำเริง บุญเรืองรัตน์ "การเรียนเพื่อรอบรู้" วารสารวิจัยผลการศึกษา 1 : 1 - 9

มกราคม - เมษายน 2523

การประเมินผลโปรแกรมการเรียนการสอน เรื่องการตั้งวัตถุประสงค์ของ
การสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 5 หน้า

"การวัดทัศนคติและความสนใจ" วารสารวิจัยผลการศึกษา 3(2) :

7 - 13 กันยายน - ธันวาคม 2524

โปรแกรมการเรียนการสอน : การเขียนโปรแกรมเบื้องต้นสำหรับคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 87 หน้า

สุจริต เพียรชอบ สายใจ อินทร์พรหม วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา
ไทยวัฒนาพานิช 2523, 277 หน้า

ไสว เสี่ยมแก้ว ความคิดสร้างสรรค์ และความถนัดทางการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 7 ปริญญาพันธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2514, 79 หน้า อีศสำเนา

อนันต์ ศรีโสภา การวัดและการประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520,
251 หน้า

อังคณา สายยศ "การเขียนข้อสอบอิงเกณฑ์" วารสารวิจัยผลการศึกษา 3 : 3
118 - 125 กุมภาพันธ์ 2526

วิธีการวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักทดสอบทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 265 หน้า

Anastasi, Anne. Psychological Testing. 5th.ed., New York,
Macmillan Co., 1968. 665 p.

Arlin, Marshall N. Learning Rate and Learning Rate Variance
Under Mastery Condition, Unpublished Dissertation.
1973. 206 p.

- Barry, Gerald C., Jr. "Teacher Open-Cross Mindedness As A Predictor of Student Creativity Progress," Dissertation Abstracts International. 34 : 7577-A June, 1974.
- Block, James H., and Lorin W. Anderson. Mastery Learning in Classroom Instruction. New York, MacMillan Publishing Co., Inc., 1975. 88 p.
- Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. New York, McGraw-Hill Book Company, 1976. 284 p.
- Bobbie, Thatcher B. "An Evaluative Study of Teaching Seventh-Grade Mathematics Incorporating Team Teaching, Individualized Instruction and Team Supervision Utilizing the Strategy of Learning for Mastery," Dissertation Abstracts International. 34 : 4685-A, January, 1974.
- Carroll, J.B. "A Model of School Learning," Teacher College Record. 64 : 723 - 733, May 1963.
- Collins, Kenneth M., (1970). "A Strategy for Mastery Learning in Modern Mathematics," in Mastery Learning : Theory and Practics. p.111 - 112, ed. by James H. Block. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971.
- De Baer, Dorothy Louise, "Study of Relationship of Creativity of Intelligence and Achievement," Dissertation. 25 : 7 3968 January 1965.
- Feldhusen, John F., et all, "The Relationship between Academic Grades and Divergent Thinking Scores Derived From Four Different Methods of Testing," The Journal of Experimental Education. Vol., 40 : 35 - 39, 1971.
- Gentile, J. Ronald. (1970) "A Mastery Struategy for Introductory Educational Psychology," in Mastery Learning : Theory and Practice. p.117 - 118 ed. by James H. Block, New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971.
- Getzels J. and Jackson, P. Crativity and Intelligence. John Wiley and Sons, Inc., New York, 1962. 293 p.

- Guilford, J.P. Personality. New York, McGraw-Hill Book Company, 1959. 362 p.
- John, Dennis B. "Cost-Effectiveness of Three Methods of Remedial Instruction in Mastery Learning and the Relationship Between Aptitude and Achievement," Dissertation Abstracts International. 33 : 3475-A, January, 1973.
- Kim, Hogwon, et. al. (1970) "The Mastery Learning Projects in the Middle Schools," in Mastery Learning : Theory and Practice. p.123 - 124, ed. by James H. Block. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1971.
- Smith, Edward W. and others. The Educator's Encyclopedia. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1961. 914 p.
- Thurstone, L.L., "Primary Mental Abilities," Introduction to Psychology. 4 : 434 - 435, 1938.
- Vieginia, M. Horak. "A Meta - Analysis of Research Finding on Individualized Instruction in Mathematics," The Journal of Education Research. 4 : 249 - 253, March - April, 1981.
- Wyckoff, Delores B. "A Study of Mastery Learning and Its Effects on Achievement of Sixth Grade Social Studies Students," Dissertation Abstracts International. 35 : 5160-A, February, 1975.
- Yoosel, Rarimi. "The Relation Effect of threat of Punishment, Promised Reward, and Reasoning on Students Grating Behavier," Dissertation Abstracts International. 38 : 5355-A, March, 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ค่าสถิติแบบทดสอบชนิดต่างๆ

ตาราง 6 แสดงค่า B , P และ q แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน
เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องถิ่น

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน
เรื่อง นิทานสุภาษิต

ข้อ	B	P	q	ข้อ	B	P	q
1.	0.13	0.89	0.11	1.	0.28	0.76	0.24
2.	0.29	0.59	0.49	2.	0.29	0.77	0.23
3.	0.19	0.72	0.28	3.	0.36	0.71	0.29
4.	0.24	0.78	0.22	4.	0.61	0.50	0.50
5.	0.09	0.35	0.65	5.	0.12	0.23	0.73
6.	0.20	0.60	0.40	6.	0.24	0.80	0.20
7.	0.64	0.43	0.57	7.	0.03	0.11	0.89
8.	0.28	0.31	0.69	8.	0.15	0.27	0.73
9.	0.13	0.89	0.11	9.	0.41	0.46	0.54
10.	0.86	0.20	0.80	10.	0.10	0.59	0.41
11.	0.39	0.34	0.66	11.	0.09	0.93	0.07
12.	0.09	0.80	0.20	12.	0.52	0.57	0.43
13.	0.06	0.50	0.50				
14.	0.45	0.15	0.85				
15.	0.13	0.81	0.19				

ตาราง 7. แสดงค่า B , p และ q แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 1

ฉบับ ก

ฉบับ ข

ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q
1.	0.86	0.19	0.81	1.	0.34	0.22	0.78
2.	0.50	0.53	0.47	2.	0.26	0.57	0.43
3.	0.34	0.51	0.49	3.	0.57	0.46	0.54
4.	0.37	0.65	0.35	4.	0.36	0.48	0.52
5.	0.01	0.16	0.84	5.	0.31	0.74	0.26
6.	0.22	0.12	0.88	6.	0.39	0.25	0.75
7.	0.11	0.89	0.11	7.	0.21	0.83	0.17
8.	0.19	0.83	0.17	8.	0.18	0.85	0.15
9.	0.46	0.57	0.43	9.	0.06	0.59	0.41
10.	0.45	0.58	0.42	10.	0.12	0.83	0.17
11.	0.40	0.63	0.37	11.	0.18	0.85	0.15
12.	0.16	0.31	0.69	12.	0.22	0.81	0.19
13.	0.37	0.65	0.35	13.	0.38	0.53	0.47
14.	0.04	0.63	0.37	14.	0.00	0.07	0.93
15.	0.22	0.63	0.37	15.	0.29	0.69	0.31
16.	0.23	0.12	0.88	16.	0.29	0.33	0.67
17.	0.37	0.49	0.51	17.	0.36	0.63	0.37
18.	0.20	0.81	0.19	18.	0.30	0.68	0.31

ตาราง 8 แสดงค่า B , p และ q แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 2

ฉบับ ก

ฉบับ ข

ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q
1.	0.40	0.63	0.37	1.	0.24	0.25	0.75
2.	0.58	0.29	0.71	2.	0.27	0.76	0.24
3.	0.65	0.53	0.48	3.	0.23	0.40	0.60
4.	0.17	0.17	0.83	4.	0.14	0.89	0.11
5.	0.17	0.84	0.16	5.	0.48	0.64	0.36
6.	0.36	0.67	0.33	6.	0.27	0.80	0.20
7.	0.10	0.23	0.77	7.	0.50	0.63	0.37
8.	0.59	0.28	0.72	8.	0.22	0.84	0.16
9.	0.39	0.31	0.69	9.	0.58	0.48	0.52
10.	0.68	0.37	0.63	10.	0.10	0.67	0.33

ตาราง ๑ แสดงค่า B, p และ q แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 3

ฉบับ ก

ฉบับ ข

ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q
1.	0.39	0.35	0.65	1.	0.63	0.13	0.87
2.	0.10	0.18	0.82	2.	0.28	0.31	0.69
3.	0.12	0.34	0.66	3.	0.19	0.68	0.32
4.	0.32	0.72	0.28	4.	0.33	0.54	0.46
5.	0.33	0.60	0.40	5.	0.00	0.14	0.86
6.	0.26	0.81	0.19	6.	0.27	0.75	0.25
7.	0.28	0.27	0.73	7.	0.50	0.39	0.61
8.	0.37	0.66	0.34	8.	0.18	0.26	0.74
9.	0.38	0.62	0.38	9.	0.49	0.40	0.60
10.	0.32	0.66	0.34	10.	0.15	0.43	0.57
11.	0.27	0.84	0.16	11.	0.52	0.64	0.36
12.	0.19	0.86	0.14	12.	0.29	0.44	0.56
13.	0.30	0.79	0.21	13.	0.19	0.82	0.18
14.	0.28	0.81	0.19	14.	0.35	0.68	0.32
15.	0.28	0.78	0.22	15.	0.35	0.68	0.32
16.	0.48	0.68	0.32	16.	0.38	0.65	0.35
17.	0.43	0.68	0.32	17.	0.29	0.58	0.42
18.	0.30	0.73	0.27	18.	0.25	0.77	0.23

ตาราง 10 แสดงค่า B, p และ q แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 4

ฉบับ ก

ฉบับ ข

ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q
1.	0.06	0.97	0.03	1.	0.15	0.88	0.12
2.	0.03	0.98	0.02	2.	0.06	0.76	0.24
3.	0.08	0.92	0.08	3.	0.12	0.76	0.24
4.	0.42	0.41	0.59	4.	0.17	0.91	0.09
5.	0.27	0.66	0.34	5.	0.21	0.80	0.20
6.	0.39	0.63	0.37	6.	0.21	0.83	0.17
7.	0.19	0.60	0.40	7.	0.16	0.50	0.50
8.	0.28	0.27	0.73	8.	0.35	0.45	0.55
9.	0.08	0.92	0.08	9.	0.24	0.65	0.35
10.	0.23	0.71	0.29	10.	0.27	0.84	0.16
11.	0.16	0.56	0.44	11.	0.00	0.93	0.07
12.	0.13	0.61	0.39	12.	0.16	0.78	0.22
13.	0.44	0.68	0.32	13.	0.22	0.86	0.14
14.	0.13	0.89	0.11	14.	0.19	0.89	0.11
15.	0.20	0.80	0.20	15.	0.79	0.38	0.62

ตาราง 11 แสดงค่า B, p, q แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 5

ฉบับ ก

ฉบับ ข

ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q
1.	0.04	0.97	0.03	1.	0.16	0.86	0.14
2.	0.16	0.86	0.14	2.	0.06	0.87	0.13
3.	0.03	0.98	0.02	3.	0.24	0.62	0.38
4.	0.45	0.33	0.67	4.	0.05	0.95	0.05
5.	0.17	0.36	0.64	5.	0.40	0.58	0.42
6.	0.05	0.95	0.05	6.	0.04	0.28	0.72
7.	0.24	0.59	0.41	7.	0.24	0.13	0.87
8.	0.24	0.30	0.70	8.	0.34	0.38	0.62
9.	0.40	0.60	0.40	9.	0.24	0.62	0.38
10.	0.30	0.61	0.39	10.	0.07	0.69	0.31
11.	0.26	0.71	0.29	11.	0.26	0.20	0.80
12.	0.32	0.45	0.55	12.	0.30	0.49	0.51
13.	0.02	0.09	0.91	13.	0.10	0.83	0.17
14.	0.36	0.70	0.30	14.	0.15	0.87	0.13
15.	0.25	0.29	0.71	15.	0.23	0.79	0.21
16.	0.31	0.67	0.33	16.	0.08	0.92	0.08
17.	0.44	0.56	0.44	17.	0.26	0.78	0.22
18.	0.25	0.79	0.21	18.	0.42	0.39	0.61
19.	0.14	0.89	0.11	19.	0.33	0.64	0.36
20.	0.30	0.61	0.39	20.	0.25	0.61	0.39

ตาราง 12 แสดงค่า B, p, q แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 6

ฉบับ ก

ฉบับ ข

ข้อ	B	p	q
1.	0.07	0.76	0.24
2.	0.61	0.43	0.57
3.	0.47	0.22	0.78
4.	0.34	0.52	0.48
5.	0.46	0.40	0.60
6.	0.44	0.42	0.58
7.	0.04	0.13	0.87
8.	0.66	0.22	0.78
9.	0.14	0.37	0.63
10.	0.31	0.72	0.28
11.	0.29	0.56	0.44
12.	0.49	0.37	0.63
13.	0.06	0.73	0.27
14.	0.13	0.88	0.12
15.	0.66	0.38	0.62
16.	0.18	0.83	0.17
17.	0.16	0.69	0.31
18.	0.31	0.71	0.29
19.	0.29	0.73	0.27
20.	0.02	0.98	0.02

ข้อ	B	p	q
1.	0.27	0.41	0.59
2.	0.63	0.39	0.61
3.	0.38	0.29	0.71
4.	0.44	0.57	0.43
5.	0.38	0.29	0.71
6.	0.30	0.38	0.62
7.	0.63	0.39	0.61
8.	0.15	0.53	0.47
9.	0.11	0.11	0.89
10.	0.01	0.99	0.01
11.	0.65	0.37	0.63
12.	0.31	0.37	0.63
13.	0.00	0.33	0.67
14.	0.29	0.72	0.28
15.	0.05	0.29	0.71
16.	0.58	0.44	0.56
17.	0.41	0.61	0.39
18.	0.21	0.80	0.20
19.	0.30	0.38	0.62
20.	0.24	0.77	0.18

ตาราง 13 แสดงค่า B, p, q แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รวม

ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q	ข้อ	B	p	q
1.	0.10	0.91	0.09	21.	0.22	0.89	0.11	41.	0.23	0.78	0.22
2.	0.59	0.42	0.58	22.	0.31	0.70	0.30	42.	0.37	0.62	0.38
3.	0.45	0.51	0.49	23.	0.43	0.57	0.43	43.	0.08	0.92	0.08
4.	0.45	0.48	0.52	24.	0.04	0.96	0.04	44.	0.31	0.70	0.30
5.	0.77	0.23	0.77	25.	0.07	0.82	0.18	45.	0.64	0.39	0.61
6.	0.07	0.93	0.07	26.	0.13	0.87	0.13	46.	0.50	0.51	0.49
7.	0.07	0.93	0.07	27.	0.53	0.48	0.52	47.	0.37	0.64	0.36
8.	0.16	0.84	0.16	28.	0.18	0.82	0.18	48.	0.58	0.42	0.58
9.	0.42	0.59	0.41	29.	0.18	0.82	0.18	49.	0.34	0.65	0.35
10.	0.00	1.00	0.00	30.	0.22	0.89	0.11	50.	0.77	0.23	0.77
11.	0.45	0.54	0.45	31.	0.56	0.43	0.57	51.	0.21	0.79	0.21
12.	0.45	0.53	0.47	32.	0.54	0.45	0.55	52.	0.45	0.54	0.46
13.	0.53	0.46	0.54	33.	0.45	0.56	0.44	53.	0.80	0.20	0.80
14.	0.29	0.71	0.29	34.	0.88	0.14	0.86	54.	0.39	0.62	0.38
15.	0.54	0.45	0.54	35.	0.34	0.67	0.33	55.	0.35	0.65	0.35
16.	0.40	0.61	0.39	36.	0.39	0.62	0.38	56.	0.23	0.78	0.22
17.	0.62	0.37	0.63	37.	0.39	0.62	0.38	57.	0.59	0.40	0.60
18.	0.81	0.18	0.82	38.	0.16	0.82	0.18	58.	0.32	0.67	0.33
19.	0.81	0.20	0.80	39.	0.74	0.75	0.25	59.	0.16	0.84	0.16
20.	0.35	0.65	0.35	40.	0.53	0.46	0.54	60.	0.39	0.61	0.39

ตาราง 14 แสดง ค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน แบบทดสอบย่อย และ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รวม

ชนิดของ แบบทดสอบ	n	\bar{x}	s^2	r_{CC}
แบบทดสอบความรู้พื้นฐาน ฉบับที่ 1	15	8.27	5.79	0.86
แบบทดสอบความรู้พื้นฐานฉบับที่ 2	12	6.70	3.21	0.77
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 1 ฉบับ ก	18	9.35	6.52	0.88
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 1 ฉบับ ข	18	10.43	7.81	0.84
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 2 ฉบับ ก	10	6.38	3.68	0.75
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 2 ฉบับ ข	10	4.32	2.20	0.87
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 3 ฉบับ ก	18	11.49	12.73	0.83
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 3 ฉบับ ข	18	9.32	11.29	0.90
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 4 ฉบับ ก	15	10.61	4.17	0.60
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 4 ฉบับ ข	15	11.21	4.98	0.60
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 5 ฉบับ ก	20	12.29	3.69	0.87
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 5 ฉบับ ข	20	12.01	7.94	0.95
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 6 ฉบับ ก	20	11.04	4.49	0.87
แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 6 ฉบับ ข	20	9.46	10.57	0.92
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รวม	60	37.37	27.47	0.61

ตารางที่ 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

ข้อ	อำนาจจำแนก	ข้อ	อำนาจจำแนก	ข้อ	อำนาจจำแนก
1.	3.50	13.	3.77	26.	6.09
2.	3.45	14.	6.41	27.	4.05
3.	3.75	15.	6.64	28.	7.75
4.	4.68	16.	4.61	29.	4.59
5.	5.86	17.	9.53	30.	3.60
6.	5.10	18.	7.73	31.	4.90
7.	3.92	19.	4.53	32.	4.86
8.	9.90	20.	4.95	33.	4.65
9.	4.00	21.	7.06	34.	7.69
10.	4.42	22.	4.45	35.	4.21
11.	3.76	23.	5.56	36.	6.65
12.	3.65	24.	7.19	37.	6.65
		25.	5.52	38.	6.66
				39.	4.48
				40.	5.61

ตารางที่ 16 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบ	n	Σ^2	Σ^2	r
----------	---	------------	------------	---

ตาราง 16 การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแตกต่างของผลการสอบของ
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
 กลุ่มควบคุม

ชนิดของแบบทดสอบ	จำนวน ข้อสอบ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		$\bar{X}_E - \bar{X}_C$
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	S.D.
แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน	15	8.2	2.58	7.6	1.07	0.56
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 1	18	11.2	2.19	9.43	1.63	1.08
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 2	10	6.5	1.25	6.83	1.66	-0.19
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 3	18	13.76	1.79	12.2	0.55	2.83
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 4	15	11.2	1.52	11.83	1.62	-0.38
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 5	20	14.53	1.04	13.06	1.84	0.79
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 6	20	12.76	2.62	11.50	2.14	0.58
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รวม	60	44.8	4.09	40.10	5.24	0.89

ตาราง 17 การวิเคราะห์ค่า T-test ของผลการสอบของกลุ่มควบคุม-กลุ่มทดลอง

ชนิดของ แบบทดสอบ	จำนวน ✓ ข้อสอบ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน	15	8.2	2.58	7.6	1.07	1.71
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 1	18	11.2	2.19	9.43	1.63	4.73
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 2	10	6.5	1.25	6.83	1.66	-0.10
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 3	18	13.76	1.79	12.2	0.55	5.38
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 4	15	11.2	1.52	11.83	1.62	1.90
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 5	20	14.53	1.04	13.06	1.84	4.59
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 6	20	12.76	2.62	11.50	2.14	3.07
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รวม	60	44.8	4.09	40.10	5.24	3.79

ตาราง 18 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation = $100 \text{ S.D.} / \bar{X}$) ของผลการสอบของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ชนิดของแบบทดสอบ	จำนวน ข้อสอบ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
		\bar{X}	S.D.	$100\text{S.D.}/\bar{X}$	\bar{X}	S.D.	$100\text{S.D.}/\bar{X}$
แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน	15	8.2	2.58	31.46	7.6	1.07	14.08
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 1	18	11.2	2.19	19.55	9.43	1.63	17.28
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 2	10	6.5	1.25	19.23	6.83	1.66	24.30
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 3	18	13.76	1.79	13.00	12.20	0.55	4.51
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 4	15	11.2	1.52	13.57	11.83	1.62	13.69
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 5	20	14.53	1.04	7.16	13.06	1.84	14.08
แบบทดสอบย่อยหน่วยที่ 6	20	12.76	2.62	20.53	11.53	2.14	18.60
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รวม	60	44.8	4.09	9.13	40.10	5.24	13.06

ภาคผนวก ข

1. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
2. แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย
3. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน, แบบทดสอบย่อย
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รวม
4. แผนการสอนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
ฉบับที่ 1

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 4 ข้อ ให้เวลาทำ 10 นาที
2. ให้นักเรียนบอกชื่อสิ่งของที่จัดอยู่ในพวกเดียวกันกับชื่อที่กำหนดให้ ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

ตัวอย่าง ข้อ (0)

ของที่โซ่คัม กาแฟ น้ำเปล่า เบียร์.....

3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าข้อใดยังไม่หาคำตอบไม่ได้ ให้ทำข้อที่นึกได้ก่อน และจงจำไว้ว่า พยายามนึกหาคำตอบให้ไ้มากที่สุด

-
1. สิ่งที่ใช้เป็นอาวุธ
 2. สิ่งที่เคลื่อนที่ไปได้โดยอาศัยล้อ
 3. สิ่งที่มีลักษณะกลม
 4. สัตว์ที่ออกลูกเป็นไข่

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ฉบับที่ 2

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 4 ข้อ ให้เวลาทำ 10 นาที
2. แต่ละข้อให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเขียนตอบสั้นๆให้อ่านง่าย และชัดเจน
ตัวอย่าง ข้อ (0) จงบอกประโยชน์ของไม้บรรทัดมาให้มากที่สุด
คำตอบคือ ใช้วัดความยาว ใช้ตัด ใช้เกาหลัง ใช้ขีดเส้น.....
นักเรียนจะเห็นว่าไม้บรรทัดทำประโยชน์ได้หลายอย่าง นักเรียนพยายามนึกหาคำตอบในหลายแง่มุม และไม่ควรเป็นคอกคิดเพียงในสิ่งที่นักเรียนเคยเห็นมาแล้วเสมอไป นักเรียนอาจคิดแปลงเอาไปใช้เอาเองก็ได้ เช่น อาจจะเป็นความคิดที่แปลก และใหม่ ไม่เหมือนของใครเลยก็ได้ และคำตอบแบบนี้จะเป็นคำตอบที่ดีด้วย
3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าข้อใดยังไม่หาคำตอบไม่ได้ ให้ทำข้ออื่นที่นึกได้ก่อน และจงจำไว้ว่า พยายามนึกหาคำตอบให้ได้มากที่สุด และนึกหาคำตอบให้ได้มากที่สุด และนึกหาคำตอบที่แปลกๆและใหม่ๆจึงจะดี

-
1. จงบอกประโยชน์ของกระดาษหนังสือพิมพ์ที่อ่านแล้วมาให้มากที่สุด
 2. จงบอกประโยชน์ของลังไม้มาให้มากที่สุด
 3. จงบอกประโยชน์ของเชือกมาให้มากที่สุด
 4. จงบอกประโยชน์ของผ้าขาวมา มาให้มากที่สุด

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ฉบับที่ 3

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 5 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที
2. ข้อสอบแต่ละข้อให้นักเรียนบอกคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้ มากี่มากที่สุด (อย่างน้อย 2 คำ)
ตัวอย่าง ข้อ (0) จงบอกคำตรงข้ามของ "เบา"
คำตอบ คือ แรง, หนัก
3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าข้อใดยังไม่หาคำตอบไม่ได้ ให้ทำข้ออื่นที่นึกได้ก่อน และจงจำไว้ว่า พยายามหาคำตอบให้ได้มากที่สุด จึงจะได้คะแนน

-
1. คำที่มีความหมายตรงข้ามกับ ร้อน คือ
 2. คำที่มีความหมายตรงข้ามกับ อ่อน คือ
 3. คำที่มีความหมายตรงข้ามกับ กิ่ง คือ
 4. คำที่มีความหมายตรงข้ามกับ ชื้น คือ
 5. คำที่มีความหมายตรงข้ามกับ สูง คือ

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ฉบับที่ 4

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 4 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที
2. แต่ละข้อให้นักเรียนสร้างประโยค โดยใช้ตัวอักษรที่กำหนดให้เป็น
ตัวแรกของแต่ละคำในประโยค ให้ได้มากที่สุด และแต่ละประโยคต้องไม่ซ้ำกัน
ตัวอย่างข้อ (0) น—ห—น—ก—
คำตอบ คือ นักเรียนห้องนี้เก่ง นกหาน้ำกิน นายห้างนั่งกลาง...
3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าข้อใดยังไม่ทันหาคำตอบไม่ได้ ให้ทำข้ออื่น
ที่ใกล้เคียงก่อน เมื่อนักเรียนมีเวลาเหลือค่อยกลับมาทำที่เหลือ และพยายามแต่งประโยค
แต่ละข้อให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

1. อ _____ ท _____ ม _____ น _____

2. ฉ _____ ช _____ ล _____ น _____

3. ว _____ ส _____ ส _____ ม _____

4. ม _____ ป _____ ส _____ ล _____

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ฉบับที่ 5

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 10 ข้อ ให้เวลาทำ 10 นาที
2. ข้อสอบแต่ละข้อให้นักเรียนหาคำหนึ่งคำที่สัมพันธ์กับสามคำที่กำหนดให้
ตัวอย่าง ข้อ (0)

คำถาม จงหาคำหนึ่งคำที่สัมพันธ์กับ 3 คำนี้ ลอก หึง คัด

คำตอบ คำนี้คือ คำว่า "ไม"

เพราะ "ไม" สัมพันธ์กับคำ 3 คำนี้ ดังนี้ ลอกไม

ไมหึง คัดไม เป็นต้น

3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าขอลองหาคำตอบไม่ได้ ให้เลื่อนไปทำข้อ
อื่นก่อน ถ้ามีเวลาเหลือจึงค่อยกลับมาทำใหม่ให้ครบทุกข้อ

1. เคียว กรอก ล่า

2. สอง วัน แสง

3. ลุก ปาก แข็ง

4. ไม บอด สาย

5. ลุก แกว หวีค

6. ชัน กา พริก

7. น้ำ กัก เสื่อ

8. สุ่ม น้ำ เรือ

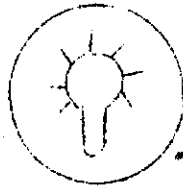
9. ยา ทะเล พัด

10. กลวย หัว น้ำ

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
ฉบับที่ 6

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบฉบับนี้ 4 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที
 2. แต่ละข้อให้นักเรียนบอกว่า สัญลักษณ์ที่กำหนดยกให้ นั้น น่าจะเป็นสัญลักษณ์ของอาชีพใดใ้บ้าง จงบอกมาใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ตัวอย่างข้อ (0)

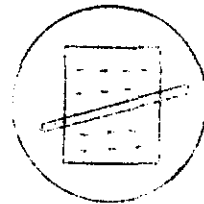
- คำตอบอาจเป็น
1. ช่างไฟฟ้า
 2. การคมนาคม
 3. ครู
 4. นักเรียนเรียนเก่ง
 5. โรงงานทำหลอดไฟ

3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ ทำให้เร็วและได้คำตอบมากที่สุด

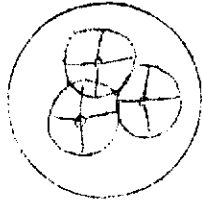
1.

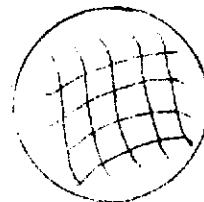
2.

3.

4.

แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ท่าน เคยปฏิบัติหรือเคยมีความคิดเห็นมาก่อน ในการตอบคำถามแต่ละข้อ ขอให้ตอบด้วยความรู้สึกที่เป็นอิสระ และจากความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวท่านในมากที่สุด คำตอบของท่านจะเก็บไว้ เป็นความลับไม่มีการเปิดเผยโดยเด็ดขาด และจะไม่มีการลงโทษหรือการเรี่ยไรของท่านแต่อย่างใด

2. วิธีตอบแบบสอบถาม จะมีกระดาษคำตอบให้นักเรียน ดังนั้นเวลานักเรียนจะตอบต้องตอบลงในกระดาษคำตอบเท่านั้น อย่าได้เขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในแบบสอบถาม และต้องระวังขีดคำตอบให้ตรงกับข้อคำถาม อย่าให้คลาดเคลื่อนกับใด

3. วิธีการตอบ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการตอบ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อ	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจน้อย	สนใจน้อยที่สุด
0.....		✓		

4. ขอให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริงมากที่สุด และแต่ละข้อต้องตอบเพียงอย่างเดียว ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดเส้นคร่อมอันเดิมก่อน ดังตัวอย่าง X แล้วจึงคอยเลือกใหม่ และขอให้ตอบครบทุกข้อ

ข้อความ	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจน้อย	สนใจน้อยที่สุด
<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านเรื่องราวหรือหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยล่วงหน้าก่อนเรียนในเรื่องนั้นๆ 2. ชอบเล่นเกมแข่งขันทางภาษาไทย เช่น เกมเติมคำศัพท์ เกมตอบคำประพันธ์ ฯลฯ 3. ร่วมเฉลยข้อสอบภาษาไทยปีก่อนๆหรือภาคเรียนที่ผ่านมาแล้วกับเพื่อนๆ 4. รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิดจากพจนานุกรม 5. ค้นคว้าเขียนรายงานเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน 6. อ่านหนังสือหรือฟังคำแนะนำที่จะช่วยให้เข้าใจและได้รับความรู้ในวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น 7. พongจำหรือยกทรงบางตอนที่ให้คดีหรือข้อคิดในการดำรงชีวิต 8. รวบรวมคำราชาศัพท์ที่ควรทราบ 9. เขาร่วมในกิจกรรมต่างๆที่หมวดภาษาไทยของโรงเรียนที่จัดขึ้น 10. ช่วยสอนภาษาไทยให้กับเพื่อนๆหรือน้องๆ 11. เมื่อมีข้อสงสัยจะนำปัญหาภาษาไทยไปปรึกษาครูหรือผู้รู้ 12. นอกเวลาเรียนชอบอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย 13. รับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของวิชาภาษาไทย 14. ดกเถียง อภิปรายปัญหาทางภาษาไทย 				

ข้อความ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
15. ชอบอ่านวรรณคดีไทย เรื่องต่างๆ 16. เข้าร่วมในการแข่งขันการอ่าน 17. เขียนบทประพันธ์ โดยอาศัยหลักจากของ เกม 18. จัดรายการแสดงต่างๆอัน เป็นผลงานของทีวีรุ่นก่อน เช่น เล่นโชว์ เล่นละคร 19. เขียนบันทึกส่วนตัว 20. จัดนิทรรศการ เกี่ยวกับผลงานของทีวีไทยทั้งในอดีตและ ปัจจุบัน 21. สนทนากับครู เพื่อนร่วมชั้นหรือบุคคล ที่มีความสนใจ ในวิชาภาษาไทย 22. ฟังอภิปราย โต้เวทีหรือปาฐกถา 23. เขียนเรียงความหรือส่งคำขวัญเขาประกวด 24. ศึกษาหาความรู้ เช่น ประวัติของคำ ความหมายของ คำ การใช้คำในสมัยต่างๆ หรือติดตามคำที่เกิดขึ้นใหม่ อยู่เสมอ 25. อ่านหนังสือของผู้ประพันธ์ที่ชอบ 26. ฟังการอ่านทำนองเสนาะหรือฟังดนตรีไทย 27. อ่านเรื่องต่างๆเพื่อไปเล่าให้เพื่อนฟัง 28. เล่าเรื่อง สนทนาและอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือต่างๆ ในชั้นเรียน 29. คอบปัญหาชิงรางวัล เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย 30. ออกอากาศรายการ วิทยุที่โรงเรียนจัดหรือรวมอภิปราย และโต้วาที				

ข้อความ	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจน้อย	สนใจน้อยที่สุด
31. ชอบซักถามและตอบคำถามในชั่วโมงวิชาภาษาไทย				
32. วาดภาพประกอบคำพังเพย หรือเรื่องราวในวรรณคดีไทย				
33. เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมนุมภาษาไทย				
34. สรุปเรื่องที่เรียนในวิชาภาษาไทยเป็นเรื่องย่อๆเพื่อสะดวกแก่ทบทวน				
35. อ่านเกร็ดความรู้ทางภาษาไทยที่มีตามหนังสือทั่วไป				
36. จดรวบรวม สะสมสำนวน คำคม คำพังเพยที่พบเห็นทั่วไป รวมไว้ในสมุดเป็นเล่ม				
37. เขียนบทความเกี่ยวกับภาษาไทย ผ่านสื่อมวลชนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้สนใจ				
38. แสดงละครพู่กันในงานโรงเรียน				
39. ช่วยผู้อื่นค้นคว้าสิ่งที่เป็นความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย				
40. เป็นโฆษกในงานของโรงเรียน				

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน
เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในทองแดง

จากผลการวิจัยของ ศิริวรรณ จันทระพอ (2526:68) พบว่านักเรียนที่จะเรียนเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในทองแดงควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องต่อไปนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญ
2. หลักการอ่าน
3. ประโยค
4. การขีดคำ

ขอทดสอบ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

"บอกตรงๆฉันชักเสียวจริงๆแตกอน เคยนอน เปิดหน้าต่าง เคี้ยวนี้ไทรอนยัง ใจก็ตอง เปิดหน้าต่างนอน แล้วตองเอาหมาไว้นานาน เมื่อมีแขกยามวิกาลที่ไม่ได้รับเชิญเข้ามา เข็มมันจะโคเหา

1. "แขกยามวิกาล" ในข้อความนี้หมายถึงใคร

- ก. โจร
- ข. ญาติ
- ค. เพื่อน
- ง. คนจรจัด
- จ. ศัตรูคนชาติ

2. ผู้กล่าวถึงขีดความรู้สึกลักษณะอย่างไรจึงตองทนอยู่อย่างลำบาก

- ก. ระแวง
- ข. ไร้ศัญ
- ค. วนวาย
- ง. ไม้ไผ่ใจ
- จ. หวากกลัว

3. ข้อความนี้กล่าว เป็นนัยๆว่าสภาพการณ์ปัจจุบัน เป็นอย่างไร

- ก. คับขัน
- ข. สับสนวนวาย
- ค. โจรดูรายชุกชุม
- ง. ชาวปากหมากแพง
- จ. อยู่ในระหว่างหน้าสิ่วหน้าขวาน

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4-5

แดง : คุณมาช่วยฉันยกโต๊ะนี้หน่อยซี

พริก : ช่วยยกให้โง่รี

4. จากคำขอร้องของแดง พริกทำอย่างไร

- ก. รับ
- ข. สงสัย
- ค. ปฏิเสธ
- ง. ไม่สนใจ
- จ. แบ่งรับแบ่งสู้

5. "โง่"ในที่นี้หมายถึงใคร

- ก. พริกยกโต๊ะไม่ได้
- ข. ช่วยยกโต๊ะแล้วเสียเปรียบ
- ค. พริกไม่ยอมช่วยแดงยกโต๊ะ
- ง. แแดงและพริกต่างก็ยกโต๊ะไม่ได้
- จ. ช่วยยกโต๊ะแล้วจะเสียแรงเปล่า

ตั้งแตข้อ 6-7 ข้อใดอ่านผิด

- 6. ก. บรรพชา อ่านว่า บัน-พะ-ชา
- ข. ทิวทัศน์ อ่านว่า ทิว-ทัศน์
- ค. คาชคา อ่านว่า คาค-คา
- ง. บำราศ อ่านว่า บำ-ราศ
- จ. สัปกาห์ อ่านว่า สับ-กา
- 7. ก. จักจั่น อ่านว่า จัก-กะ-จัน
- ข. กาลเวลา อ่านว่า กาน-เว-ลา
- ค. กาลสมัย อ่านว่า กาน-สะ-ไหม
- ง. คุณภาพ อ่านว่า คุณ-นะ-พาบ
- จ. วิถีการ อ่านว่า วิค-ทะ-ถาน

8. ความในข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของการสื่อสาร

- ก. ตัวสาร
- ข. ผู้ส่งสาร
- ค. ผู้รับสาร
- ง. ผู้แพร่ข่าวสาร
- จ. เครื่องมือในการสื่อสาร

9. ความในข้อใดเป็นประโยคคำถาม

- ก. เธอจะไปดูภาพยนตร์ไหม
- ข. ทุกวันนี้อะไรก็แพงไปหมด
- ค. อย่าทำเสียงดังดังใจฟังให้คึกนะ
- ง. ใครก็เตรียมตัวเที่ยวงานฉลองกรุงฯ
- จ. โปรดให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนด้วย

10. ข้อใดเป็นประโยคเชิงอุทาน

- ก. นอนซี
- ข. นอนละ
- ค. นอนนะ
- ง. นอนไหม
- จ. นอนเถิด

11. ข้อใดเห็นประโยคบอกเล่า

- ก. น้าย่อมไหลลงสู่ที่ต่ำเสมอ
- ข. ห้ามทิ้งขยะลงในที่ระบายน้ำ
- ค. ห้องฟ้านั้นไม่แจ่มใสเท่าที่ควร
- ง. จงอย่าเกรงกลัวที่จะพูดความจริง
- จ. ชั่วร้ายร่างกายให้สะอาดก่อนลงว่ายน้ำ

12. คำในข้อใดที่ควร ระงับมา เต็มในช่องว่าง

"วันเพ็ญ เดือนสิบสอง เต็มวง
สวยงามมาก"

- ก. น้ำขึ้น
- ข. น้ำลง
- ค. น้ำนองตลิ่ง
- ง. พระจันทร์
- จ. พระอาทิตย์

13. คำในข้อใดที่ควร ระงับมา เต็มในช่องว่าง

"เสื้อตัวนี้เหมาะ รูปร่างของ เธอ"

- ก. ก้ม
- ข. แก
- ค. แถ
- ง. คอ
- จ. สำหรับ

14. คำในข้อใดที่ควร ระงับมา เต็มในช่องว่าง

"พอฝนตกชุก น้ำเหนือจะ ลงมา"

- ก. ลง
- ข. ไหล
- ค. บาก
- ง. กราก
- จ. หลาก

15. คำในข้อใดที่ควร ระงับมา เต็มในช่องว่าง

"ใน ปลายชีวิต เขาได้กลายเป็นคนมั่งมี"

- ก. บั้น
- ข. ช่วง
- ค. ตอน
- ง. ระยะ
- จ. ภายหลัง

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน
เรื่อง นิทานสุภาษิต

จากผล การวิจัยของ ศิริวรรณ จันทระพอ (2526:34) พบว่านักเรียนที่จะเรียนเรื่อง นิทานสุภาษิตควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องต่อไปนี้

1. รู้ความหมายของคำพังเพย สุภาษิต ส่วนภาษาไทยที่ใช้กันทั่วไป
2. ราวาคอนโตเป็นชนิดของเรื่อง
3. รู้ความหมายของศัพท์บางคำ
4. สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้

ขอทดสอบ

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

"ณ.กรุงพาราณสี มีแม่น้ำสายหนึ่งอุดมไปด้วยปลา ชาวบ้านโคกพากันเอาลอบไปถักไว้ที่ซอกหยิบเพื่อจับปลา พวกปลากำลังระเริงนำจึงหลงเข้าไปในลอบเป็นจำนวนมาก "เราจะทำอย่างไรจึงจะออกได้" ปลาหัวหน้าปรึกษากัน "เราช่วยกันออกแรงพร้อมๆกันดีกว่า" ปลาตัวหนึ่งให้ความเห็น มีปลาหลายตัว เห็นควยจึงช่วยกันดันออกแรงจนสุดแรง เกิก แต่ลอบก็ยัง เป็นปกติที่อยู่ ทำให้ฝูงปลา อ่อนใจ ไม่สามารถออกจากลอบได้

ขณะนั้นฝูงปลาตัวหนึ่ง เลื้อยมา เห็นปลาอยู่ในลอบ เป็นจำนวนมากจึงคิดว่า "เราพบอาหารอันโอชะรสแล้ว เราไม่ต้องไปหากินที่ไหน เราเข้าไปกินปลาในลอบนี้ดีกว่า" แล้วก็เลื้อยเข้าไปในลอบ ฝูงปลา เห็นงูกินปลา เข้ามาทวงก็ตกใจช่วยกันรุมกัดงูจนเลือดไหล งูไม่มีทางสู้ปลาได้ จึงกินรจนกระทั่งลอบขาดออกมาได้ ทำให้ปลาเหล่า นี้รอดตายออกมาจากลอบได้เช่นกัน"

1. งูและปลาในเรื่องนี้ตรงกับสุภาษิตในข้อใด ก. สิบเบี้ยใกล้มือ ข. ขวางงูไม่พันคอ ค. ถมหน้าตาบรคทำ ง. หนีเสือปะจระเข้ จ. นานอยยอมนแพไฟ	2. การกระทำของงูตรงกับสุภาษิตใด ก. คมเจื่อนคม ข. หวังน้ำขอหนา ค. เกลือจุ่มเกลือ ง. โลกมากลาภหาย จ. เพชรตัดเพชร

3. การกระทำของปลาตรงกับสัญชาตญาณใด

- ก. ก้านไตอายุออก
- ข. จับปลาสองมือ
- ค. แกว่ง เทาหาเสี้ยน
- ง. นำฟิ่ง เรือ เสือฟิ่งป่า
- จ. สุ่มแบบสุนัขจิ้งจอก

4. ข้อความที่ว่า "พวกปลากำลังระเริงน้ำ" มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. พวกปลาไม่รู้สึกตัว
- ข. พวกปลาไม่ระวังตัว
- ค. พวกปลา หมกความสุข
- ง. พวกปลากำลังหลงระเริง
- จ. พวกปลา วายน้ำเพลิดเพลิด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-7

"มีลูกสาว เหมือนมีส่วมอยู่หน้าบ้าน เลี้ยงไม่ได้ ก็ให้เพื่อนฉาว โฉายเขาจนกินกลบหน้า แต่พอไม่เคยรู้สึกอย่างนั้น.....พอถึงชื่อลูกว่า "รวินทร" แปลว่า ดอกบัว...แม่บัวของพ่อ สะอาดบริสุทธิ์... ดอกบัวใบบัวพระ จำไว้นะลูก"

5. ข้อความนี้ให้ข้อคิดในเรื่องใดมากที่สุด

- ก. การเลี้ยงลูก
- ข. การคบเพื่อน
- ค. การตั้งชื่อลูก
- ง. การอบรมลูก
- จ. การประพฤตินของลูก

6. ข้อความนี้ให้ข้อคิดแก่บุคคลใดมากที่สุด

- ก. พ่อ
- ข. แม่
- ค. ลูกสาว
- ง. ครูอาจารย์
- จ. ผู้ปกครอง

7. พอลลาวาว่า ถ้าเลี้ยงลูกไม่ดีก็อย่าเขาจน กินกลบหน้า คำนี้คิดเสนาให้หมายความอย่างไร

- ก. ตาย
- ข. หลบหนี
- ค. เปลี่ยนที่อยู่
- ง. ไม่กล้าดูหน้า
- จ. นานแสนนาน

8. เมื่อเขาไม่พบสิ่งที่ต้องการ เขาก็ตีโพยตีพาย

กลับไป คำนี้คิดเสนาให้หมายความอย่างไร

- ก. เสียใจ
- ข. รำไห้
- ค. ส่งเสียงดัง
- ง. ร้องไห้ต้อกซกตัว
- จ. แกล้งร้องไห้ทำให้เกินกว่าเหตุ

9. ทานทั้งสองไม่สนุกสนาน ต่างคนต่างนั่งนิ่ง ขริมตลอดเวลา "ขริม"หมายความว่าอย่างไร

- ก. นั่งเงิบ
- ข. นั่งขิมเซา
- ค. นั่งอย่างตึงแข็ง
- ง. นั่งอย่างตริกตรอง
- จ. นั่งอย่างสงวนทาที่

ตั้งแต่ข้อ 10-12 คำในข้อใดที่ควรระนำมาเติมในช่องว่าง

10. เมื่อถูกบังคับ เราจะรู้สึกคัน.....

- ก. ยิบๆ
- ข. บุษยิบ
- ค. บุษยั๊
- ง. หุยมหุยม
- จ. ย่อมแยบ

11. หองนอนควรมีอากาศ.....

- ก. ถ่ายเท
- ข. หนาเวียน
- ค. เคลื่อนไหว
- ง. คลองแคลว
- จ. เปลี่ยนแปลง

12. วัคนี้มีการปิดทองพระพุทธรูปจำลอง เป็นงาน.....ประจำปี

- ก. มหรสพ
 - ข. มหาฤศล
 - ค. เทศกาล
 - ง. มทกรวม
 - จ. นักชัศฤกษ์
-

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 1 (ฉบับ ก)

1. สภาพชีวิตที่ผู้ประพันธ์มุ่งเขียนถึงในเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องแถวคือสมก พชีวิตของคนประเภทใด
 - ก. คนจีนที่มีความซื่อสัตย์
 - ข. คนจนที่คองหาเช่ากินค่า
 - ค. คนทั่วไปที่อยู่ตามท้องแถว
 - ง. คนจีนที่มีชีวิตอยู่ตามท้องแถว
 - จ. เด็กชาวจีนที่คองต่อสู้กับชีวิตด้วยความลำบาก
2. ผู้เขียนต้องการแสดงให้เห็นคุณธรรมข้อใดมากที่สุด
 - ก. ความเพียร
 - ข. ความอดทน
 - ค. ความพยายาม
 - ง. ความมีชัยศักดิ์
 - จ. ความขยันขันแข็ง
3. ฉากของเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องแถวที่ผู้เขียนต้องการแสดงคือข้อใด
 - ก. หองแถวในทางจังหวัด
 - ข. หองแถวในย่านเสื่อมโทรม
 - ค. หองแถวแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ
 - ง. หองแถวที่อยู่ในซอยคับแคบ
 - จ. หองแถวที่อยู่ในย่านชุมชนหนาแน่น
4. คำว่า "เศรษฐศาสตร์ในท้องแถว" หมายถึงข้อใด
 - ก. ความร่นวายของคนในหองแถว
 - ข. ความเป็นอยู่ของคนในหองแถว
 - ค. ความยากจนของคนในหองแถว
 - ง. ความอดทนของคนในหองแถว
 - จ. ความพยายามของคนในหองแถว
5. "พอลีนฟ้าเปิด ฝนก็ขึ้นออกจากมุ้ง เพื่อรับภาระหน้าที่ประจำวัน" คำนี้คเสนใดหมายถึงข้อใด
 - ก. อูษา
 - ข. ทิวา
 - ค. ราตรี
 - ง. สนชบา
 - จ. สายัณห์
6. "ตอนที่เราขนถ่านแกลงเงินขึ้นมา เปิดประตูหอง" คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายตรงข้ามกับข้อใด
 - ก. ชักขา
 - ข. ซึมซา
 - ค. อี้ออก
 - ง. อยุอายุ
 - จ. เงื่องหงอย
7. จีบักว่างงานบางคนนั่งซึมซาพิงกรอบประตูหองแถวติดกั่วงลถึงชาวสารที่กรอกหมอ "จีบัก" หมายถึงอะไร
 - ก. พอบาน
 - ข. คนทาบของซาบ
 - ค. หุิงชรวางงาน
 - ง. พอคาคเรื่อจักสาน
 - จ. กรรมกรรับจ้างแบกหาม
8. นอนกินบ้านกินเมือง หมายความว่าอย่างไร
 - ก. นอนซึซา
 - ข. นอนกินสาย
 - ค. นั่งกินนอนกิน
 - ง. นอนแกงและกินแกง
 - จ. เวล่านอนไขตื่นนอนกว้างๆ

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 1 ฉบับ ข

1. ผู้เขียนเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวมุ่ง
แสดงให้เห็นอะไร
 - ก. ชีวิตคนที่อยู่ในห้องแถวในชนบท
 - ข. ชีวิตคนที่อยู่ในห้องแถวในเมือง
 - ค. ชีวิตคนที่อยู่ในห้องแถวในเขตสลัม
 - ง. ชีวิตคนที่อยู่ในห้องแถวในเขตชานเมือง
 - จ. ชีวิตคนที่อยู่ในห้องแถวในเขตชุมชนของเมือง
2. ผู้ประพันธ์ต้องการแสดงให้เห็นสภาพชีวิตใคร
 - ก. สภาพทั่วไปของคนจีนที่มีฐานะไม่ร่ำรวย
 - ข. สภาพทั่วไปของคนจนที่มีความขยันขันแข็ง
 - ค. สภาพทั่วไปของคนไทยที่ฐานะค่อนข้างดี
 - ง. สภาพทั่วไปของคนจนที่ต้องการหาเช่ากินค่า
 - จ. สภาพทั่วไปของคนที่ย้ายอยู่ในเขตห้องแถว
3. คุณธรรมที่ผู้เขียนต้องการเน้นมากที่สุดคือข้อใด
 - ก. ความขยัน
 - ข. ความซื่อสัตย์
 - ค. ความอดทน
 - ง. ความมีเกียรติ
 - จ. ความกระตือรือร้น
- ข้อใดไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำว่า
"เศรษฐศาสตร์"
 - ก. การนอน
 - ข. การเงิน
 - ค. การใช้จ่าย
 - ง. การมีชีวิตอยู่
 - จ. การประกอบอาชีพ
5. "พ่อตื่นฟ้า เบิก ทัพก็รีบออกจากมุ้ง"
คำชี้แจงในโคลงนี้เป็นเวลาใด
 - ก. 5.30 - 6.30 น.
 - ข. 6.30 - 7.30 น.
 - ค. 7.30 - 8.30 น.
 - ง. 8.30 - 9.30 น.
 - จ. 9.30 - 10.30 น.
6. "จับกังว่างงานบางคนนั่งดื่มชาพิงกรอบ
ประคอง" คำชี้แจงในโคลงมีความหมายตรงข้าม
กับข้อใด
 - ก. สกตขึ้น
 - ข. รื่นเริง
 - ค. คล่องแคล่ว
 - ง. กระปรี้กระเปร่า
 - จ. กระฉับกระเฉง
7. บุคคลในข้อใดน่าจะใ้ชื่อว่า "จับกัง"
 - ก. เก่งช่วยแม่ขายกวยเตี๋ยาทุกวัน
 - ข. แคงรับจ้างขนของใหม่ป้าสวใจ
 - ค. คำรับหนังสือพิมพ์มาขายทุกวัน
 - ง. เกอรับขนมมาขายหน้าโรงภาพยนตร์
 - จ. โกงรับพวงมาลัยมาขายตามแยกไฟแดง

8. ในเรื่องนี้ใครน่าจะเป็นผู้ที่ไล่อิวว่า
"นอนกินบานกิน เมือง"
ก. กง
ข. หยก
ค. จีบถัง
ง. วันเพ็ญ
จ. ป่าสมศรี
9. ทำไมป่าสมศรีจึงจ้างหยกขนถ่าน
ก. ครัวจางถก
ข. กงชอรอง
ค. จีบถังหายาก
ง. กองการให้หยกมีงานทำ
จ. หยกเป็นคนทำงานเรียบร้อย
10. เพื่อให้ประหยัควรรีไซ้เชื้อเพลิงชนิดใดในการหุงต้ม
ก. แกลส
ข. น้ำมัน
ค. ถ่านไม้
ง. ถ่านหิน
จ. เศษถ่าน
11. หยกกับวันเพ็ญแตกต่างกันในเรื่องใด
ก. หยกสกปรกแต่ขยันส่วนวันเพ็ญสะอาดแต่เกียจคร้าน
ข. หยกสะอาดแต่ขี้เกียจส่วนวันเพ็ญสกปรกแต่ประหยัค
ค. หยกขยันและประหยัคส่วนวันเพ็ญเกียจคร้านแต่ประหยัค
ง. หยกขยันและประหยัคส่วนวันเพ็ญเกียจคร้านและขี้เกียจ
จ. หยกขยันและสะอาดส่วนวันเพ็ญเกียจคร้านและขี้เกียจ
12. หยกยอมรับความเป็นจริงของชีวิตในคอน
จบเพราะเหตุใด
ก. กงบังคับ
ข. หยกคิดได้เอง
ค. เหตุผลที่กงชี้แจง
ง. ป่าสมศรีไม่ยอมจ่ายเงิน
จ. การกระทำของวันเพ็ญที่มีต่อหยก
13. กงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนอนอย่างไร
ก. ควรนอนก็ตื่นแต่เช้ามีก
ข. ควรนอนแต่หัวค่ำตื่นแต่เช้ามีก
ค. ควรนอนให้เต็มอิ่มเมื่อตื่นแล้วลุกขึ้นทันที
ง. การตื่นแต่เช้าควรทำให้ไถ่กำไรในการประกอบอาชีพ
จ. ควรนอนให้เต็มอิ่มเมื่อตื่นแล้วนอนต่อไปอีกสักครู่
14. ข้อความใดบอกถึงการเริ่มรับใหม่ให้ชัดเจนที่สุด
ก. ฉันเคลานสมถานปั่นเลน น้ำขาว เขาคายกัน
ข. ยายซิมแก่ๆจะสาละวนอยู่กับการดูแลหลานตัวน้อยๆ
ค. พ่อบ้านออกมานั่งคุยกับเพื่อนบ้านข้างเคียงอยู่ตามมมหนอง
ง. จีบถังว่างงานบางคนนั่งซิม เขาฟังกรอบประคุดองแถว
จ. ฉันไถ่เสื่อกางเกงตัวใหม่มา เป็นสมบัติเกิดความรู้สึกดีใจ

15. ข้อใดที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน
- แต่ละชีวิตเริ่มเคลื่อนไหว
 - กำลังวิ่งหนี เป็นมันอยู่ในครัว
 - พอมันออกมาถึงคอกก็ เพื่อนบ้าน
 - กงต้องตื่นตั้ง แต่บ่วงตอนตีห้าทุกวัน
 - กรรมคิดถึงวลถึงชาวสารที่จะกรอกหม้อ
16. ข้อความใดกล่าวไม่ตรงตามเนื้อเรื่อง
- ป้าสมศรี เป็นแมลาขายถ่าน
 - วันเพ็ญไม่เคยช่วยป้าสมศรีทำงาน เลม
 - กงจะต้องตื่นตั้ง แต่บ่วงประมาณตีห้าครึ่ง
 - หยกได้รับค่าจ้างจากป้าสมศรี เป็นถ่านปน เลม
 - หยกมีความคิดว่า การคืนนอนแต่เช้าตรู่ เป็นกำไรของชีวิต
17. ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดของเรื่อง
- แรงและเวลา มีประโยชน์ต่อทุกคน
 - ค่าแรงหรือกำไรคิดเป็นเงินได้เสมอ
 - งานสุจริตทุกชนิด เป็นงานที่มีเกียรติ
 - คนจีนมีความขยัน อดทน และประหยัด
 - แรงกับเวลา เป็นสิ่ง เราไม่ต้องซื้อหา มาจากใคร
18. จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องถ่น ผู้ที่ได้ รับประโยชน์จากแรง และ เวลา มากที่สุด คือใคร
- กง
 - หยก
 - จับกัง
 - วันเพ็ญ
 - ป้าสมศรี

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 2 (ฉบับ ก)

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้างท้าย

เด็กเป็นผู้ที่จะได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่างจากผู้ใหญ่ รวมทั้งภาระรับผิดชอบในการสร้างรักษาอิสรภาพและความสงบสุขของบ้านเมือง ทั้งนี้ เด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็นที่จะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม ให้ความสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ต่างๆ พร้อมทั้งการฝึกหัดขัดเกลาจิตใจให้ประณีต ให้มีศรัทธาความมั่นคงในคุณความดี : ความประพฤติเรียบร้อย สุจริตและมีปัญญาฉลาดแจ่มใสในเหตุผล หน้าที่นี้เป็นของทุกคนที่จะต้องกระทำโดยพร้อมเพรียงสม่ำเสมอ ผู้ที่เกิดก่อนผ่านชีวิตมาก่อนจะต้องส่งเคราะห์หอนุเคราะห์หอนุที่เกิดตามมาภายหลัง ภัยการตายทอขวัญธรรมชาติ ความรู้ความดี และประสบการณ์อันมีค่าทั้งปวงให้ด้วยความเมตตา เอื้อนุ และด้วยความบริสุทธิ์ใจให้เด็กได้ทราบได้เข้าใจ และสำคัญที่สุดให้รู้จักคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้องจนสามารถเห็นจริงด้วยตนเองในความเจริญและความเสื่อมทั้งปวง

โดยนัยนี้ บิคารมารดาจึงต้องสอนบุตรธิดา ที่จึงต้องสอนน้อง คนรุ่นหลังจึงต้องสอนคนรุ่นเล็ก และเมื่อคนรุ่นเล็กเป็นผู้ใหญ่ขึ้นจึงต้องสอนคนรุ่นหลังต่อไปไม่ให้อาครสาบ ความรู้ความดี ความเจริญงอกงามทั้งมวลจึงจะแผ่ไพศาลไปได้ ไม่มีประมาณเป็นพื้นฐานของความพัฒนาไปสู่ขั้นที่ยิ่งขึ้นไป

ภูพานราชินี เวศน์

21 พฤศจิกายน 2521

1. จากบทความนี้สิ่งใดเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เด็กจะต้องได้รับจากผู้ใหญ่
 - ก. ภาษา
 - ข. อาชีพ
 - ค. มรดกทางวรรณคดี
 - ง. ความเจริญทางวัฒนธรรม
 - จ. เอกราชและความเรียบร้อยของบ้านเมือง

2. ทำไมเด็กจึงต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม
 - ก. เด็กไม่สามารถรับผิดชอบด้วยตนเอง
 - ข. เด็กอยู่ในวัยที่อบรมสั่งสอนได้ง่าย
 - ค. เด็กเป็นผู้ที่จะต้องสืบต่อภาระจากผู้ใหญ่
 - ง. เด็กอยู่ในวัยที่ถูกชักจูงให้โน้มเอียงไปทางที่ผิดได้ง่าย
 - จ. เด็กจะมีส่วนร่วมช่วยผู้ใหญ่รักษาอิสรภาพและความสงบสุขของบ้านเมือง

3. ใครควรจะต้องมีหน้าที่โดยตรงต้องอบรม
และให้ความอนุเคราะห์แก่เด็ก

- ก. ผู้ใหญ่
- ข. พี่น้อง
- ค. บิดามารดา
- ง. ครูอาจารย์
- จ. ทุกคนต้องร่วมมือกัน

4. ในการอบรมสั่งสอนเด็ก จุดมุ่งหมายสำคัญ
ที่สุดคือข้อใด

- ก. เพื่อให้สามารถทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์
- ข. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง
- ค. เพื่อให้ใคร่จักพิจารณาสิ่งผิดถูกโดยตนเอง
- ง. เพื่อให้มีความประพฤติเรียบร้อยและมี
ปัญญา เจียมแหลม

จ. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบ
ของคนที่มีความรับผิดชอบ

5. สิ่งใดควรเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการอบรมเลี้ยง
ดูเด็ก

- ก. ความยุติธรรม
- ข. ความสงสาร
- ค. ความเสียสละ
- ง. ความกรุณาปรานี
- จ. ความเมตตาด้วยความบริสุทธิ์

6. พระราชดำรัสที่มุ่งให้ข้อคิดในการปฏิบัติตน
แก่ใครมากที่สุด

- ก. พี่
- ข. น้อง
- ค. เด็ก
- ง. ผู้ใหญ่
- จ. บิดามารดา

7. อะไรเป็นสาระสำคัญที่สุดของพระราชดำรัสนี้

- ก. ความสำคัญของเด็ก
- ข. วิธีอบรมสั่งสอนเด็ก
- ค. หลักสำคัญในการอบรมสั่งสอนเด็ก
- ง. หน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเด็กทั่วไป
- จ. ความสำคัญของการอบรมสั่งสอนเด็ก

8. จากบทความพื้นฐานของความผาสุกที่ยังเป็น
นานคืออะไร

- ก. การรู้จักรับผิดชอบหน้าที่
- ข. การที่ทุกคนมีความรักใคร่ต่อกัน
- ค. การที่เด็กทุกคนได้รับการอบรมอย่างดี
- ง. การที่ผู้ใหญ่มีความโอบอ้อมอารีต่อเด็ก
- จ. การที่ชนรุ่นหลังมีความสามารถและมี
สติปัญญาสูง

9. "หน้าที่นี้เป็นของทุกคน" คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด

- ก. การถ่ายทอดความรู้
- ข. การอบรมสั่งสอนต่างๆ
- ค. การถ่ายทอดประสบการณ์
- ง. การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม
- จ. การส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษา

10. ถ้าทุกคนปฏิบัติตามพระราชดำรัสที่บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร

- ก. เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี
- ข. ความเจริญคานาวิถจะก้าวหน้ายิ่งขึ้น
- ค. บ้านเมืองจะสงบและเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว
- ง. ประชาชนส่วนใหญ่จะมีความสุขและมีฐานะร่ำรวย
- จ. ประเทศชาติจะมีชื่อเสียงและเป็นที่ยกย่องของชาวต่างประเทศ.

แบบทดสอบย่อยที่ 2 ฉบับ ข

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้างท้าย

สิ่งสวยงามตามธรรมชาติเป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ให้ความสุขแก่คนที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ได้เปลี่ยนบรรยากาศจากงานที่เครียด หรือสภาพที่วุ่นวายในบ้านเมืองมาอยู่ในที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติ เป็นความสุขอีกแบบหนึ่งซึ่งยากจะหาสิ่ง เสมอเหมือนมีได้

น้ำตก ถ้ำ หาดทราย ป่า แหล่งน้ำ ล้ำธารและทัศนียภาพที่งดงาม เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ควรสงวนรักษาไว้ เป็นสาธารณสมบัติ และเป็นของชาติเพื่อให้ทุกคนมีสิทธิได้ใช้เป็นที่พักผ่อนหาความสุข

ในปัจจุบันรัฐและเทศบาลต่างๆได้สร้างสวนพฤกษชาติ เพื่อรวบรวมพันธุ์ไม้ในท้องถิ่น หรือในประเทศไว้ในประชาชนได้ศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติ ได้สร้างสวนสาธารณะไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในยามว่าง ในสวนสาธารณะมักมีอนุสาวรีย์อยู่ด้วย และทุกแห่งย่อมมีสิ่งที่เป็นสาธารณสมบัติ เช่น ถนนหนทาง สวน และสิ่งต่างๆที่จะให้ความสุข และความสะบายนานาประการ ของเหล่านี้เป็นสาธารณสมบัติ และเป็นทรัพยากรที่ประชาชนทั่วไปควรช่วยกันสงวนรักษาด้วย ถึงแม้จะมีทรัพยากรธรรมชาติ

การสงวนทรัพยากรที่กล่าวนี้คือ ทุกคนควรจะให้ความร่วมมือปฏิบัติตามข้อห้ามที่สถานที่นั้นมีไว้ ไม่ควรทำเอาแต่ใจ ทำให้ทรัพยากรต่างๆสูญเปล่าหรือเสื่อมค่า เช่น ฉกฉวยเอาไปเป็นของตน ซักเขียน หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลทำให้สถานสกปรก พังถอนต้นไม้หรือเก็บถอนต้นไม้ หรือเก็บดอกไม้ ทำให้เสียความเป็นระเบียบหรือความงดงาม ควรจะเคารพหรือเกรงใจในสิทธิของผู้อื่น ทั้งนี้ดีเพื่อให้ผู้อื่นหรือคนรุ่นหลังๆได้รับความสุขจากทรัพยากรต่างๆเหล่านั้นด้วย.

1. ควรตั้งชื่อบทความนี้ว่าอย่างไร

- ก. ประโยชน์ของทรัพยากร
- ข. การพัฒนาทรัพยากร
- ค. การก่อสร้างทรัพยากร
- ง. การสงวนรักษาทรัพยากร
- จ. ความสำคัญของทรัพยากร

2. สิ่งสวยงามตามธรรมชาติให้คุณค่าอย่างไรมากที่สุด

- ก. ทำให้เกิดความสุขทางใจ
- ข. เป็นบ่อเกิดแห่งทรัพย์สิน
- ค. ทำให้เกิดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ง. ให้ความสะบายในการก้าวร่งชีพ
- จ. เป็นแหล่งให้เกิดการประกอบอาชีพ

3. สิ่งสวยงามตามธรรมชาติจัดเป็นของชนิดใด
- ศิลปะ
 - ธรรมชาติ
 - ทรัพยากรทั่วไป
 - สาธารณสมบัติ
 - ทรัพยากรธรรมชาติ
4. ทรัพยากรธรรมชาติชนิดใดที่ควรสงวนรักษาไว้ให้มีมูลค่าหรือเสื่อมค่า
- ชนิดที่เป็นสิ่งสวยงาม
 - ชนิดที่เสื่อมเสียได้ง่าย
 - ชนิดที่เป็นสิ่งหาได้ยาก
 - ชนิดที่เป็นบ่อเกิดแห่งทรัพยากรอื่น
 - ชนิดที่ทุกคนมีโอกาสได้ใช้ประโยชน์
5. สาธารณสมบัติ คืออะไร
- ทรัพยากรของประชาชน
 - ทรัพยากรธรรมชาติทั่วไป
 - สิ่งสวยงามตามธรรมชาติ
 - ถาวรวัตถุที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน
 - สิ่งก่อสร้างที่รัฐและเทศบาลสร้างขึ้นให้
6. ทัศนียภาพ หมายถึงอะไร
- ภาพที่ควรชม
 - ภาพที่คนวาดขึ้นอย่างสวยงาม
 - ภาพที่โดดเด่นจากสถานศิลปะ
 - ภาพที่มองไปชมชมได้แก่คิดต่างๆ
 - ภาพที่แสดงสิ่งต่างๆอันสวยงามที่คนสร้างขึ้น
7. จากบทความนี้ความสุขชนิดใดที่มีค่าสูงสุดสำหรับคนเรา
- ความสุขทางกาย
 - ความสุขทางจิตใจ
 - ความสุขอันเกิดจากการมีทรัพย์
 - ความสุขอันเกิดจากการไม่ครองตำาน
 - ความสุขอันเกิดจากการมีชื่อเสียงโด่งดัง
8. การสงวนสิ่งสวยงามตามธรรมชาติและสาธารณสมบัติ มีความมุ่งหมายสำคัญอย่างไร
- ให้คนรุ่นหลังต่อไปได้ใช้ประโยชน์
 - ให้คนรุ่นปัจจุบันได้ใช้ประโยชน์ด้วย
 - ให้คนทั้งประเทศได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
 - ให้คนทั้งประเทศในรุ่นปัจจุบันได้ใช้ประโยชน์
 - ให้คนทั้งประเทศทั้งรุ่นปัจจุบันและรุ่นต่อไปได้ใช้ประโยชน์
9. วิธีใดเป็นการสงวนทรัพยากรของชาติประการสำคัญที่สุด
- ไม่ใช้ทรัพยากรนั้นๆ
 - พยายามสร้างทรัพยากรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
 - พยายามใช้ทรัพยากรนั้นๆให้น้อยที่สุด
 - พยายามใช้ทรัพยากรที่หาได้ยากให้น้อย
 - พยายามใช้ทรัพยากรโดยมีมูลค่าหรือเสื่อมค่า

10. ผู้เขียนบทความนี้มีจุดมุ่งหมายใญ่ผู้อ่าน เกิดความรู้สึกอย่างไร
- ก. เห็นคุณค่าของ ธรรมชาติ
 - ข. อยากมีชีวิตสัมผัสอยู่กับธรรมชาติ
 - ค. เกิดความรักและหวงแหนธรรมชาติ
 - ง. เสียหายทรัพย์สินจากธรรมชาติที่ถูกทำลายไปแล้ว
 - จ. เขาใจในหน้าที่และบทบาทของคนที่มิต้องประเทศชาติ.
-

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 3 (ฉบับ ก)

1. "สำนวน" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. คำพูดที่กล่าวขึ้นมาอย่างลอยๆ ไม่มีความหมาย
 - ข. คำพูดที่มีความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร
 - ค. คำพูดที่มีความหมายในทางตรงกันข้าม
 - ง. คำพูดที่มุ่งต้องการให้ผู้อื่นเกิดอารมณ์คล้อยตาม
 - จ. คำพูดที่มีความหมายในทางอ้อม เลียดลีประชกประชัน
2. นำรอนปลาเป็น นำเป็นปลาตาย หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ไม่ควรทำในสิ่งที่เป็นไปได้
 - ข. การใช้กำลัง หักโหมสู่การอดุลยไม่ได้
 - ค. การเซมวงศ ทำให้เกิดผลดีมากกว่าการอดุลย
 - ง. การต่อสู้ดิ้นรนทำให้มีชีวิตอยู่ได้ ฉะนั้นอยู่อย่างนี้จะตาย
 - จ. บอมน้ำหนักไว้ก่อนจึงจะไถ่สุขภายหลัง ถ้ามีความสุขก่อนจะลำบากภายหลัง
3. ชีขางจับตักแตง หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ลงทุนมากกว่าผลที่จะได้
 - ข. ตั้งความหวังไว้มากกว่าความต้องการ
 - ค. สร้างเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่
 - ง. จะไถ่สิ่งใดต้องใช้ความพยายามให้มาก
 - จ. ทำการอย่างจริงจัง เพื่อให้ได้ผลแน่นอน
4. จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว ช้อโก เป็นสำนวน
 - ก. การคืนนอนแต่เช้าตรู่ เป็นกำไรของชีวิต
 - ข. ตลาดห้องแถว เก้าแก่อันคับแคบอันขี้ม
 - ค. ชิม เริ่มศวันใหม่อย่างกระฉับกระเฉง
 - ง. จับกังว่างงานบางคนนั่งชิมเซาพิงประทุ
 - จ. ประตูห้องแถว เปิดออกทีละห้องๆ ในเวลาไล่เลี่ยกัน
5. "ถ้าเกียรติยศของคนเราอยู่ที่การทำงานสุจริต การโกงตัวนี้ควรถูกเรียกว่า กาง เกง เกียรติยศ คำนี้คิดเสนาในหมายความว่าอย่างไร
 - ก. การโกงที่มีราคาแพง
 - ข. กาง เกง ที่เชือกขอมใส่ประจำ
 - ค. กาง เกง ที่ช้อคยคารางทำงาน
 - ง. กาง เกง ที่มีแบบไม่เหมือนใครเลย
 - จ. กาง เกง ที่นำเกียรติยศมาให้แก่ผู้ใส่
6. จากสำนวนที่ว่า "การคืนนอนแต่เช้าตรู่ เป็นกำไรของชีวิต" นักเรียนสามารถโต้แย้งได้เกี่ยวกับการคืนนอนอย่างไร
 - ก. การคืนนอน เขาทำในหวังนอนในตอนสาย
 - ข. การคืนนอนสายทำให้นอนไถ่อย่างเต็มอิม
 - ค. การคืนนอน เขาจะรบกวนเวลานอนของผู้อื่น
 - ง. การคืนนอนสายจะทำให้สดชื่นกระปรี้กระเปร่า
 - จ. การคืนนอน เขาทำให้ได้รับอากาศสดชื่นและไถ่สัมผัสกับบรรยากาศที่สวยงาม

7. ขอความใจเป็นประโยค

- ก. เสื้อสีแสด
- ข. วันเข้าพรรษา
- ค. น่องรองไหมาก
- ง. แจกันดอกไม้
- จ. แมวตัวใหญ่สีดำ

8. ขอความใจไม่เป็นประโยค

- ก. ผนตกหนัก
- ข. ลุงขมิไปตลาด
- ค. ครูอ่านหนังสือ
- ง. รดจักรยานยนต์
- จ. นักเรียน เหล่ากินสอ

9. ส่วนสำคัญของประโยคคือข้อใด

- ก. บทกวีและบทขยายกริยา
- ข. บทประธานและบทขยายประธาน
- ค. บทประธาน บทกวีและบทกรรม
- ง. บทกวี บทขยายกริยาและบทกรรม
- จ. บทกรรม บทขยายกรรมและบทกวี

10. มีขนาดมือขึ้น คำว่า "ขาด" เป็นบทอะไร

- ก. บทกวี
- ข. บทประธาน
- ค. บทกรรม
- ง. บทขยายกริยา
- จ. บทขยายกรรม

11. ประโยคใจมีรูปประโยคเป็นปฏิเสธ

- ก. ฉันรักเสื้อตัวนี้
- ข. ใครไม่ทำตาชาน
- ค. ฉันไม่เห็นเกี่ยวกับเขา
- ง. เธอยัง ไม่นอนอีกหรือ
- จ. เขามีหนังสือหรือเปล่า

12. ข้อใดมีลักษณะ เป็นประโยคกรรม

- ก. ใจถูกหมากัด
- ข. ที่ใจมีรักที่นั่นมีทุกซ์
- ค. นักเรียนสอบ เสร็จแล้ว
- ง. ลอยกระทงปีนี้สนุกมาก
- จ. มีการปฏิบัติในประเทศพม่า

13. ข้อใจเป็นประโยคใจความถาม

- ก. เธอจะทำอะไร
- ข. ฉันไม่ไปไหน
- ค. แมวบ้านนี้สวยมาก
- ง. หามีใจเขาไม่ใช่นกเก่ง
- จ. เขาไม่ใคร่รับจดหมายตอบเลย

14. ข้อใจเป็นประโยคคำถาม

- ก. ไหนๆเขาก็ตายไปแล้ว
- ข. ใครๆไปไหนกันหมด
- ค. สิ่งใดๆก็ไม่มีสักอย่าง
- ง. อะไรๆก็ต้อง ฉันทั้งนั้น
- จ. ใดๆในโลก ล้วนอนิจจัง

15. ข้อใดไม่ใช่ประโยคคำถาม

- ก. เชอบนอะไรหรือ
- ข. ใครให้เธอมา
- ค. โยทองฟ้าเช่นนี้
- ง. เขาคายไปเมื่อไร
- จ. ฉันไม่พบใครเลย

จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ไขข้อคำถามข้อ 16-17

"ฉัน เอี้ยวหน้าไปมอง เห็นป้าสมศรี เดิน เขามา
เกือบประชิดตัวแล้ว แทะกกับกง กอนแล้ว จึง กล่าว
กับฉันว่า "เอ็งว่างไหมตอนนี้..." "ว่างครับ"

"ดังนั้นไปช่วยที่ร้านหน่อยนะ" พ่อฉันรับคำแล้ว
ป้าสมศรีหันไปคุยกับกง อยครู่หนึ่ง แล้วก็เดินจากไป

"ไปเถอะหยก วันนี้ไม่ต้องช่วยกงหรอก..."
กง เร่ง "อย่าให้เขาต้องรอนาน"

16. ข้อความใดเป็นประโยคใจความถาม

- ก. เอ็งว่างไหมตอนนี้
- ข. ว่างครับ
- ค. ดังนั้นไปช่วยที่ร้านหน่อยนะ
- ง. วันนี้ไม่ต้องช่วยกงหรอก
- จ. อย่าให้เขาต้องรอนาน

17. ข้อใดเป็นประโยคใจความปฏิเสธ

- ก. เอ็งว่างไหมตอนนี้
- ข. ว่างครับ
- ค. ดังนั้นไปช่วยที่ร้านหน่อยนะ
- ง. วันนี้ไม่ต้องช่วยกงหรอก
- จ. อย่าให้เขาต้องรอนาน

18. ข้อความใดเป็นประโยคคำถาม

- ก. เอาบุงก็มาโดยด่วนย่อย เขาไปไคแล้ว
- ข. เอาดินชะกอน ประเดี่ยาจะไคทำต่อ
- ค. ถ้าไปซื้อเขาเราก็ต้องควักเงินใช้ใหม่
- ง. กินกวย เตี้ยวมันไม่อยู่ทองตองมีข้าวฉ่าง
- จ. คำแรงหรือกำไรไม่ไคมาสู่เราในรูป
ของเงินเสม็ดไป.

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 3 (ฉบับ ข)

1. ข้อใดไม่ใช่ส่วนวน
 - ก. กิณนํ้าโคศอก
 - ข. เกลือเป็นหนอน
 - ค. หัวคี่โคกคี่ หัวขั่วโคขั่ว
 - ง. รักคี่หามจั่ว รักขั่วหามเสา
 - จ. หมเข่าจะหามเอาคาน เขาไปสอก
2. "ผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ แล้วยังไปช่วยผู้อื่น" ตรงกับส่วนวนว่าอย่างไร
 - ก. เคียวมค่อม
 - ข. ความน่าเหลว
 - ค. เอามือชุกหีบ
 - ง. แกลง เทาหาเสี้ยน
 - จ. โง่แล้ว อยากนอนเคียง
3. การกระทำต่อไปนี้ตรงกับส่วนวนใด

"สมศักดิ์กุโทรทัศน์ เรื่อง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอยู่จนคึก วันรุ่งขึ้นเขาจึงตื่นนอน เวลา 8.50 น. ในขณะที่คนง่วงๆตื่นนอนกันหมดแล้ว"

 - ก. นอนหลับ เป็นตาย
 - ข. นอนหลับทับสิทธิ์
 - ค. นอนกินบ้านกินเมือง
 - ง. นอนหลับไม่รู้นอนดูไม่เห็น
 - จ. นอนสูงนอนค้วนนอนค่านอนหงาย
4. จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว ข้อใดมีส่วนวน คำแทรกอยู่
 - ก. ชาวจีนปากจเม็กท่าถ่านกินใจ
 - ข. พอคื่นฟ้า เบิกขมก็ออกจากมุ้ง
 - ค. กงจะตองคิ่นแต่ย่ำรุ่งประมาณตีห้าครึ่ง
 - ง. ถ่างวงก้นอนให้เต็มอิมจะโตกระปรีกระเปร่าตลอดวัน
 - จ. วันเพ็ญนุ่งกางเกงขาสั้นสีนวลๆเสื้อยืดแขนสั้นสีสก็๊ส
5. กางเกง เกี่ยวรศษของหยก หมายถึงอะไร
 - ก. กางเกงที่รักที่สุด
 - ข. กางเกงที่ใส่ไปในงานสำคัญ
 - ค. กางเกงที่ซื้อด้วยเงินคางจางหัวงาน
 - ง. กางเกงใหม่ที่ได้รับรางวัลจากโรงเรียน
 - จ. กางเกงที่เก่าที่สุดสำหรับสวมทำงานสกปรก
6. "การคืนนอนแต่เขารู้เป็นกำไรของชีวิต" เป็นข้อปฏิบัติของบุคคลประเภทใด
 - ก. บุคคลที่ขี้สงสัย
 - ข. บุคคลที่มีความกล้าหาญ
 - ค. บุคคลที่มีความขยันขันแข็ง
 - ง. บุคคลที่มีความมานะพยายาม
 - จ. บุคคลที่มีความอดทน เข้มแข็ง

7. ข้อความใดเป็นประโยค

- ก. แมงพื้หน้า
- ข. ความโหดร้าย
- ค. ทองฟ้าสีแสดจืด
- ง. ทะเลสาบสงขลา
- จ. คอกกุกหลายแคง

8. ข้อความใดไม่เป็นประโยค

- ก. รถยนต์สี่แคง
- ข. หลอนสวมเสื้อ
- ค. น้ำตาลหมกแคว
- ง. น้ำคาง เกาะใบไม้
- จ. กำซอบบึงนกเสมอ

9. ลูกรักแม่ มีบทอะไรบ้าง

- ก. บทประธาน บทกริยา บทกรรม
- ข. บทประธาน บทขยายประธาน บทกริยา
- ค. บทประธาน บทกริยา บทขยายกริยา
- ง. บทประธาน บทกรรม บทขยายกรรม
- จ. บทประธาน บทขยายประธาน บทกรรม

10. คินสอของฉันทาย คำว่า ของฉันท เป็นบทอะไร

- ก. บทประธาน
- ข. บทกริยา
- ค. บทกรรม
- ง. บทขยายกริยา
- จ. บทขยายประธาน

11. "เลิกการปฏิบัติในประเทศอินเดีย" มีรูปประโยคใด

- ก. กริยาขึ้นต้น
- ข. ประโยคคำถาม
- ค. ประโยคปฏิเสธ
- ง. ประธานขึ้นต้น
- จ. ผู้ถูกกระทำขึ้นต้น

12. "พยานถูกสอบสวน" มีรูปประโยคใด

- ก. กริยาขึ้นต้น
- ข. ประธานขึ้นต้น
- ค. ผู้ถูกกระทำขึ้นต้น
- ง. ประโยคคำถาม
- จ. ประโยคปฏิเสธ

13. "จู่ไม่ชอบผิด" มีรูปประโยคใด

- ก. ใจความห้าม
- ข. ใจความถาม
- ค. ใจความปฏิเสธ
- ง. ใจความบอกเล่า
- จ. ใจความขอร้อง

14. ข้อใดเป็นประโยคคำถาม

- ก. ใครๆก็ต้องตายทั้งนั้น
- ข. ใดๆในโลกล้วนอนิจจัง
- ค. ไหนๆของก็เสียไปแล้ว
- ง. อะไรๆก็ไม่มีเลขหรือ
- จ. เมื่อใดๆก็บอกว่าไม่มี

แบบทดสอบย่อย หน้าที่ 4 (ฉบับ ก)

1. กิ่งมีอาชีพอะไร
 - ก. จับกุ้ง
 - ข. ขายถ่าน
 - ค. เลี้ยงหมู
 - ง. ทำถ่านดิน
 - จ. ทำเครื่องจักรสาน
2. ป้าสมศรีเป็นใครและมีอาชีพอะไร
 - ก. เพื่อนบ้าน - ขายถ่าน
 - ข. ญาติห่างๆ - ขายของชำ
 - ค. พี่สาวของแม่ - ขายเต้าฮวย
 - ง. นายจ้าง - ขายเครื่องจักรสาน
 - จ. เจ้าของห้องแถว - ขายกล้วยเตี้ย
3. หยกยอมรับความเป็นจริงของชีวิตในตอนจบเพราะเหตุใด
 - ก. กิ่งบังคับ
 - ข. หยกคิดได้เอง
 - ค. เหตุผลที่กิ่งชี้แจง
 - ง. ป้าสมศรีไม่ยอมจ่ายเงิน
 - จ. การกระทำของวันเพ็ญที่มีต่อหยก
- ข้อใดเป็นลักษณะของกิ่ง
 - ก. หนักเอาเบาสู้อยู่
 - ข. ออกทนประหยัด
 - ค. ใจเย็นมีเมตตา
 - ง. ขยันขันแข็งมีเหตุผล
 - จ. ทรนทีสุ่มรอบคอบ
5. ข้อใดแสดงถึงความอกทนของหยก
 - ก. การทำถ่านดิน
 - ข. การช่วยกิ่งทำงาน
 - ค. ช่วยป้าสมศรีขนถ่าน
 - ง. การตื่นนอนแต่เช้าตรู่
 - จ. การทำงานเป็นกิจวัตร
6. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของวันเพ็ญ
 - ก. รักความสะอาด
 - ข. ไม่ช่วยพ่อแม่ทำงาน
 - ค. ชอบอ่านหนังสือเรียน
 - ง. ชอบอ่านหนังสืออ่านเล่น
 - จ. แคงตัวสวยงามอยู่เสมอ
7. บุคคลในเรื่องที่มีความประพฤติน่านิยมนที่สุดคือใคร
 - ก. กิ่ง
 - ข. หยก
 - ค. วันเพ็ญ
 - ง. แม่บ้าน
 - จ. ป้าสมศรี
8. จากเรื่องตัวละครตัวใดที่ใ้ชื่อว่ามี ความขยันที่สุด
 - ก. กิ่ง
 - ข. หยก
 - ค. จับกุ้ง
 - ง. วันเพ็ญ
 - จ. ป้าสมศรี

9. ข้อใดน่าจะเป็นความรู้สึกระหว่างการสำคัญที่สุดที่
หยกมีต่อวันเพ็ญ
- อิจฉาวันเพ็ญ
 - กตัญญูวันเพ็ญ
 - รังเกียจวันเพ็ญ
 - ไม่พอใจที่วันเพ็ญไม่ทำงาน
 - ไม่พอใจที่วันเพ็ญชอบอ่านหนังสืออ่านเล่น
10. บุคคลในข้อใดที่คิดว่าเป็นคนขยัน
- วิไลช่วยแม่ทำงานก่อนไปโรงเรียน
 - วิภาารับกลับจากโรงเรียนเพื่อมาเล่น
กับเพื่อน
 - วิชัยชอบขี่จักรยานไปเที่ยวตามบ้านเพื่อน
 - วิพุธรีบทำการบ้านให้เสร็จก่อนดูโทรทัศน์
 - วินัยรีบตื่นแต่เช้าเพื่อไปคุยกับเพื่อนที่
โรงเรียน
11. ถ้าทุกคนมีนิสัย เช่นเดียวกับหยกประเทศชาติจะ
เป็นอย่างไร
- สงบสุขเรียบร้อยไม่มีใจ
 - บ้านวัดถูจะเจริญก้าวหน้ามาก
 - บ้านเมืองสะอาดเพราะทุกคนรู้จักหน้าที่
 - บ้านอุตสาหกรรมจะเจริญก้าวหน้ามาก
 - บ้านเมือง จะเจริญก้าวหน้าในทุกด้านอย่าง
รวดเร็ว
12. จากลักษณะนิสัยของหยก นักเรียนคิดว่าอนาคต
ชีวิตของ หยกจะเป็นอย่างไร
- มีชื่อเสียง
 - มีการศึกษา
 - มีฐานะร่ำรวย
 - มีคนยกย่องนับถือ
 - มีฐานะบรรดาศักดิ์
13. สมมติว่านักเรียนเป็นแม่บ้าน วิธีประหยัดค่าอาหาร
วิธีใดที่ดีที่สุด
- ซื้ออาหารที่เคยซื้อในปริมาณที่ลดลง
 - ซื้ออาหารคราวละหลายๆ เพื่อจะได้ราคาถูกลง
 - ซื้ออาหารในราคาถูกโดยไม่คำนึงถึงปริมาณ
 - เปลี่ยนซื้ออาหารในราคาถูกกว่าแต่ให้คุณภาพ
และปริมาณเท่าเดิม
 - ซื้ออาหารที่ปรุงสำเร็จแล้วเพื่อประหยัดแรงงาน
และเชื้อเพลิง ในก ปรุ่ง
14. ข้อใดเป็นหน้าที่ของนักเรียนที่พึงกระทำ
- ตั้งใจเรียนหนังสือ
 - หารายได้พิเศษ
 - ช่วยผู้ปกครองทำงาน
 - ขยันขันแข็งประกอบ
อาชีพ
 - รักษามันเมืองให้สะอาด
15. ถ้านักเรียนปฏิบัติ เช่นเดียวกับหยกผลจะเป็นอย่างไร
- นักเรียนจะมีเงินทองมากมาย
 - นักเรียนจะมีชื่อเสียงโด่งดัง
 - นักเรียนจะมีเพื่อนฝูง รักมาก
 - นักเรียนจะมีสติปัญญาดีมาก
 - นักเรียนจะมีผู้ใหญ่รักใคร่มาก

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 4 (ฉบับ ข)

1. ผู้ที่ได้ชื่อว่าตื่นก่อนนอนหลัง คือใคร
 - ก. บุตร
 - ข. จีบัก
 - ค. แม่บ้าน
 - ง. พ่อบ้าน
 - จ. ยายขี้ม
2. เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวเป็นวรรณกรรมแบบใด
 - ก. ชาว
 - ข. สารคดี
 - ค. เรื่องสั้น
 - ง. บทความ
 - จ. บทละคร
3. ข้อใดถูกต้องตามเนื้อเรื่อง
 - ก. ถานย่อยคือถานที่พ่อค้ารายย่อยนำมาขาย
 - ข. ชาวจีนที่ยากจนมักทำถานดินไว้ใช้แทนไม้
 - ค. ป้าสมศรีดื่มให้ค่าแรงแก่หยกและจะให้ในคราวต่อไป
 - ง. กางเกงเกียร์ยี่ห้อของหยกเป็นกางเกงที่หยกได้รับรางวัลจากโรงเรียน
 - จ. การทำถานดินขณะผสม ควรรินน้ำข้าวลงไปค่อยเพราะทำให้ถานดินให้ไฟแรงขึ้น
4. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของป้าสมศรี

ก. ประหยัด	ข. ขยันทำมาหากิน
ค. มีความยุติธรรม	ง. รักและทงมใจลูก
จ. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน	
5. ใครมีลักษณะเหมือนหยกในเรื่อง เศรษฐศาสตร์ว่า
 - ก. เก่นจะเปิดทีวีทุกวันหลังจากทำการบ้านเสร็จ
 - ข. โคง ขอบืมเงินจากเพื่อนเพื่อนำไปซื้อของเล่น
 - ค. ในวันหยุดแก่อชวนเพื่อนไปเที่ยวยิงนกในสวน
 - ง. คำนำเงินที่แม่ให้ไปซื้อขนมกินขณะที่แม่จัดขนมไว้ให้แล้ว
 - จ. แคง รับหนังสือพิมพ์และพวงมาลัยมาขายทุกวันหลังจากเลิกเรียน
6. กิ่งและหยกมีลักษณะร่วมกันที่เห็นชัด เจนที่สุดคืออะไร
 - ก. ขยัน
 - ข. อกทน
 - ค. โอบอ้อมอารี
 - ง. สงบเสงี่ยม
 - จ. เมตตาการุณา
7. บุคคลในเรื่องที่มีความประพฤติน่านับถือที่สุดคือใคร
 - ก. กิ่ง
 - ข. หยก
 - ค. วันเพ็ญ
 - ง. แม่บ้าน
 - จ. ป้าสมศรี
8. จากเรื่องตัวละครตัวใดมีนิสัยเกียจคร้านที่สุด

ก. กิ่ง	ข. หยก
ค. จีบัก	ง. วันเพ็ญ
จ. ป้าสมศรี	

9. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับป่าสมศรีที่กระทำ
ต่อหยก
- ชื่นชมที่ทำงานให้หยกทำ
 - ตำหนิที่ไม่มีควมยุติธรรม
 - ตำหนิที่จ้างงานหยกเกินกว่าล้ง เส็ก
 - ตำหนิที่จ้างแต่แรงงานลูกคนอื่นแต่ไม่ใช้แรงงาน
ลูกของตน
 - ตำหนิที่ให้ค่าตอบแทนจากหยกน้อยไปมุ่งแต่ผล
ได้ของตนเอง
10. การกระทำในข้อ. อีโกที่แสดงว่านักเรียนเป็นคนขยัน
- รีบตื่นนอนแต่เช้า
 - อ่านหนังสือให้แม่ฟัง
 - รีบไปโรงเรียนให้ทันเช้าแถว
 - ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - รีบทำการบ้านให้เสร็จทันเวลา
11. ถ้าทุกคนมีนิสัยเช่นเกี่ยวกับหยก ประเทศชาติจะเป็น
อย่างไร
- สะอาดสะอาด
 - เจริญก้าวหน้า
 - ไม่มีโจรผู้ร้าย
 - เป็นระเบียบเรียบร้อย
 - ประชาชนมีฐานะร่ำรวย
2. จากนิสัยของวันเพ็ญนักเรียนคิดว่าอนาคตชีวิตของ
วันเพ็ญจะเป็นอย่างไร
- มีฐานะยากจน
 - ไม่มีความรู้
 - ขาดคนนับถือ
 - ขาดญาติพี่น้อง
 - ไม่สามารถช่วยตนเองได้
13. นักเรียนจะมีวิธีที่ดีในการช่วยประหยัดราย
จ่ายของครอบครัวอย่างไร
- งดรับประทานอาหารนอกบ้าน
 - งดรับประทานอาหารมื้อกลางวัน
 - รับประทานอาหารต่างๆให้น้อยลง
 - รับประทานอาหารเฉพาะเมื่อหิวเท่านั้น
 - นำอาหารกลางวันไปรับประทานที่โรงเรียน
14. ข้อใดเป็นหน้าที่ของนักเรียน
- ตั้งใจเรียนหนังสือและช่วยผู้ปกครอง
 - อ่านหนังสือนวนิยายและตั้งใจเรียนหนังสือ
 - อ่านหนังสือนวนิยายและไม่ตั้งใจเรียน
หนังสือ
 - ช่วยผู้ปกครองทำงานแต่ไม่ตั้งใจเรียน
หนังสือ
 - ตั้งใจเรียนหนังสือแต่ไม่ช่วยผู้ปกครองทำงาน
15. ถ้านักเรียนปฏิบัติเช่นเกี่ยวกับหยก ผลที่ได้
รับผลตอบแทนในอนาคต น่าจะเป็นอย่างไร
- ร่ำรวย
 - มีชื่อเสียง
 - มีความรู้
 - มีผู้ใหญ่รักใคร่มาก
 - มีคนยกย่องนับถือมาก

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 5 (ฉบับ ก)

1. นักปราชญ์ที่กล่าวในนิทานเรื่อง โขจร้อย มี
ความเชี่ยวชาญทางใด
 - ก. ทนกรวี
 - ข. ทางศาสนา
 - ค. ทางสงคราม
 - ง. ทางพระราชพิธี
 - จ. ทางโหราศาสตร์
2. นักปราชญ์มีเหตุผลอย่างไรจึงแบ่งรางวัลให้
นายประจักษ์
 - ก. คิดสินบนนายประจักษ์
 - ข. เคารพนับถือนายประจักษ์
 - ค. รักนายประจักษ์เพราะชื่อตรงต่อหน้าที่
 - ง. กลัวนายประจักษ์เพราะคนมีความดีคอย
 - จ. ลงโทษนายประจักษ์เพราะไม่ชื่อตรงต่อ
หน้าที่
3. จากเรื่องหมูนุไปตามลมปากพร้าหมนชื่อแพะ
มาเพื่ออะไร
 - ก. ช่างกิน
 - ข. ช่างขาย
 - ค. บุษายัญ
 - ง. นำไปปล่อย
 - จ. ถวายเทพเจ้า
4. จากเรื่องหมูนุไปตามลมปากเหตุใดพร้าหมนจึงตั้งแพะ
ที่ชื่อหมนเสีย
 - ก. เพราะแพะนั้นเป็นโรคร้าย
 - ข. เพราะไม่พิจารณาด้วยเหตุผล
 - ค. เพราะไม่แน่ใจว่าแพะนั้นเป็นสุนัข
 - ง. เพราะโกรธพวกนักเลงที่มาค้ำว่า
 - จ. เพราะเสียใจที่คนหลงเชื่อพร้าหมน
5. จากเรื่องโขจร้อย เหตุใดพระเจ้ากาสิจึงยอมพระ-
ราชทานรางวัลแก่กวีด้วยการโขจร้อย
 - ก. เพื่อลองปัญญากวี
 - ข. เพราะชกความประสงค์ของกวีไม่ได้
 - ค. เพราะทรงทราบว่านายประจักษ์จะถูกโขจร้อยแทน
 - ง. เพราะไม่ทรงทราบเหตุผลที่แท้จริงของกวี
 - จ. เพราะทรงเชื่อแน่ว่ากวีจะต้องเอาตัวรอดได้
6. คำว่า"โขจร" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. โบกมือ
 - ข. ประจักษ์
 - ค. บอบช้ำ
 - ง. เขี่ยนตี
 - จ. ฆ่าไฟกตริษะ
7. ปฏิญญา คืออะไร
 - ก. คำมั่นสัญญา
 - ข. ความตั้งใจมั่น
 - ค. การให้คำมั่นโดยสุจริตใจ
 - ง. การแสดงยืนยันโดยอ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 - จ. การแสดงยืนยันโดยอ้างความสุจริตเป็นหลักฐาน

8. ข้อใดเป็นการบูชาตัณหา
- การบูชาเทพเจ้าด้วยสัตว์เป็นๆ
 - การบูชาเทพเจ้าด้วยการทรมานกาย
 - การบูชาเทพเจ้าด้วยการจำศีลภาวนา
 - การบูชาเทพเจ้าด้วยสัตว์ที่ถูกฆ่าสค ๆ
 - การบูชาเทพเจ้าด้วยอาหารที่เป็นเนื้อสัตว์
9. ผู้แต่ง เรื่องนิทานสุภามิถมีจุดมุ่งหมายใดเป็นสำคัญ
- เพื่อให้ความรู้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน
 - เพื่อลงพิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานศพ
 - เพื่อบอกให้ทราบถึงตำนานของสุภามิถ
 - เพื่อแสดงความสามารถในเชิงภาษาของผู้แต่ง
 - เพื่อให้แนวคิดที่มีในเรื่องไปเปรียบเทียบกับชีวิตคนในสมัยปัจจุบัน
10. เรื่องโอบอ้อมใจได้เค้าเรื่องมาจากไหน
- นิทานบาลี
 - นิทานกรีก
 - นิทานโรมัน
 - นิทานอาหรับ
 - นิทานสันสกฤต
11. คุณลักษณะข้อใดของกวีที่ศิเคนซ์ดีที่สุด
- ฉลาด
 - รอบคอบ
 - อ่อนโยน
 - เมตตากรุณา
 - โอบอ้อมอารี
12. "บางศาสนาสอนให้ย่ำตัว" ย่ำตัว หมายความว่าอย่างไร
- ให้คัมภีร์เลศพิ้งในตัวเอง
 - ให้คัมภีร์ความทุกข์ที่มีอยู่ในตัวเอง
 - ให้ระงับความโศกที่มีอยู่ในตัวเอง
 - ให้คัมภีร์ความรอนหงษ์พิ้งที่มีอยู่ในตัวเอง
 - ให้คัมภีร์ความทิวหงษ์พิ้งที่มีอยู่ในตัวเอง
13. "ความเชื่อเป็นประหนึ่งหางเสือเรือ" ข้อความนี้ให้แง่คิดเกี่ยวกับความเชื่ออย่างไร
- เชื่อโดยอาศัยคำสอน
 - เชื่อในสิ่งที่ได้พิสูจน์แล้ว
 - เชื่อในเรื่องที่เห็นด้วยกับตา
 - เชื่อเมื่อพิจารณาด้วยปัญญาแล้ว
 - เชื่อเมื่อตนได้ค้นคว้าจากตำราแล้ว
14. นิทานเรื่องโอบอ้อมใจต้องการสอนอะไรแก่ผู้อ่าน
- โลกมากลางหลาย
 - คนใจยอมเป็นเหยื่อของคนฉลาด
 - ผู้ที่ฉลาดจะสามารถนำคนให้พ้นภัยได้
 - รู้อะไรไม่สู้รู้วิชา รู้วิชาตัวรอดเป็นยอดก็
 - ผู้ที่มีความรู้ยอมเป็นที่นับถือของคนอื่นทั่วไป
15. พุทธศาสนาสอนสนับสนุนความเชื่อประเภทใด
- ความเชื่อโดยจริงใจ
 - ความเชื่อโดยอาศัยคำรา
 - ความเชื่อโดยฟังเสียงข้างมาก
 - ความเชื่อโดยอาศัยการคาดคะเน
 - ความเชื่อโดยอาศัยปัญญาพิจารณา

16. เรื่องหมูนุ่ไปตามลมปากให้ข้อคิดสอนใจ
อย่างไร
- ก. คำพูดของคนเชื่อถือไม่ได้
 - ข. คนยอมหมูนุ่ไปตามลมปาก
 - ค. อย่าเชื่อผู้อื่นอย่างงมงายเพราะจะถูก
หลอกหลวง
 - ง. การเชื่อผู้อื่นอย่างงมงายนั้นยอมได้รับ
ผลเสียหายแก่ตน
 - จ. การเชื่อผู้อื่นโดยไม่วิเคราะห์จะทำให้
ประสพชะตากรรมในชีวิต
17. การที่นายประจักษ์ขอแบ่งรางวัลจากกวี
แสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยอย่างไร
- ก. โลก
 - ข. ลศโอง
 - ค. ไม่ซื่อตรง
 - ง. ไม่รอบคอบ
 - จ. ชอบกล่าวเท็จ
18. การกระทำของนายประจักษ์นักเรียนคิดว่ามี
มูลเหตุมาจากอะไร
- ก. ความโลภ
 - ข. ความโกรธ
 - ค. ความโง่
 - ง. ความกลัว
 - จ. ความหลง

19. คำกล่าวของตัวละครในข้อใดที่แสดงถึงความ
ไม่ซื่อสัตย์
- ก. ท่านต้องการอะไรจงว่ามาเถิด
 - ข. ในขณะที่แม่เบี้ยหอยสักอันหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ไม่มี
 - ค. ถ้าข้าพเจ้าได้รางวัลอะไรแล้วจักแบ่งรางวัล
นั้นครึ่งหนึ่ง
 - ง. ถ้าท่านจะเข้าไปก็จงให้อะไรแก่ข้าพเจ้า
เป็นค่าธรรมเนียมก่อน
 - จ. ข้าพระพุทธเจ้าหาประสงค์ที่พระองค์ไม่
อาจพระราชทานไม่
20. นักเรียนคิดว่า การกระทำของนายประจักษ์ใน
เรื่องโอบร้อยตรง กับสุภานิตในข้อใด
- ก. กรรมสนองกรรม
 - ข. กงกรรมกงเกวียน
 - ค. โลกนี้ก็มีกลาหลาย
 - ง. เวรระงับด้วยการไม่จองเวร
 - จ. ให้ทุกข์แก่ท่านทุกขนั้นถึงตัว

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 5 (ฉบับ ข)

1. จากเรื่องโอบรอย กวีทำอะไรเป็นที่พอพระทัยพระเจ้ากาสิจึงพระราชทานช้างเผือกให้เชือกหนึ่ง
 - ก. เดินทางมาเฝ้า
 - ข. กล่าวโคลกอันไพเราะครึ่งใจ
 - ค. กวีทอบบัญหาได้ถูกต้องทุกข้อ
 - ง. กวีกล่าวเทิดพระเกียรติพระเจ้ากาสิ
 - จ. กวีสัญญาว่าจะไม่ขอรับพระราชทานรางวัลใดๆ
2. ทำไมพระเจ้ากาสิจึงมีรับสั่งให้ตำรวจโอบกวี
 - ก. กวีแสดงกิริยาเย่อหยิ่ง
 - ข. กวีถวายรางวัลคืน
 - ค. กวีกล่าวเท็จต่อหน้าพระเจ้ากาสิ
 - ง. กวีขอพระราชทานการโอบเป็นรางวัล
 - จ. กวีกล่าวโทษนายประจักษ์ของพระองค์
3. จากเรื่องหมูนูปาลมปากพุทธศาสนาสอนเรื่องศรัทธา หรือความเชื่อควบคู่กับอะไร
 - ก. ศีล
 - ข. ลัจจะ
 - ค. ปัญญา
 - ง. ความเพียร
 - จ. สมาธิ หรือการทำใจให้มั่นคง
4. เหตุใดนักเลงจึงอยากได้แพะของพราหมณ์
 - ก. แพะตัวนั้นอ้วน
 - ข. แพะตัวนั้นรูปร่างงาม
 - ค. จะนำแพะไปบูชาโยคี
 - ง. ต้องการแพะเป็นอาหาร
 - จ. ต้องการช่วยชีวิตแพะตัวนั้น
5. พราหมณ์ยอมทิ้งแพะของคนเพราะเหตุผลข้อใดเป็นสำคัญ
 - ก. รู้สึกอับอายที่แบกสุนัข
 - ข. แน่ใจว่าเป็นสุนัขไซบู่ชายัญไม่ได้
 - ค. แน่ใจว่าเป็นสุนัขสกปรกแพร่เชื้อโรค
 - ง. รู้สึกโกรธที่ดูถูกว่าเป็นพรานล่าเนื้อค่ายสุนัข
 - จ. เสียใจที่หลงซื้อสุนัขมาโดยเข้าใจว่าเป็นแพะ
6. กวี คือบุคคลประเภทใด
 - ก. ผู้ชำนาญการแต่งหนังสือ
 - ข. ผู้ชำนาญการแต่งคำประพันธ์
 - ค. ผู้ที่มีความรู้ที่ชำนาญการแต่งหนังสือ
 - ง. ผู้ชำนาญการแต่งคำประพันธ์และบทขับร้อง
 - จ. ผู้ชำนาญการแต่งคำประพันธ์บทขับร้องและบทละคร
7. การทรนทานของคน เป็นคนดีของระบอบนั้น ใช้วิธีไม่ให้คนบ่นว่า ซึ่งเป็นที่สังเกตอย่างหนึ่ง ระหว่างการสอนของปฤชณกับพระอรินะ ถ้าว่า ทรนทานในที่นี้หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ชุม
 - ข. ยึด
 - ค. ปรวบ
 - ง. ทำให้ลำบาก
 - จ. ทำให้ลดความถือดี

8. คำว่า "ปุถุชน" ในข้อ 7 หมายความว่าอย่างไร
- คนชั่ว
 - คนสามัญ
 - ผู้ที่ไม่ใช่บัณฑิต
 - คนที่ยังต้องเวียนเกิดเวียนตาย
 - บัณฑิตที่ยังไม่สำเร็จเป็นพระอรหันต์
9. ข้อใดเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของผู้แต่ง เรื่อง นิทานสุภามิต
- เพื่อ ลงพิมพ์ในหนังสือที่ระลึกงานศพ
 - เพื่อให้แง่คิดเป็นคตินำไปเปรียบเทียบกับชีวิตคนในปัจจุบัน
 - เพื่ออธิบายตำนานของสุภามิตบางส่วนในนิทาน
 - เพื่อชี้ให้เห็นความฉลาดล้ำลึกของบุคคลในนิทาน
 - เพื่อแสดงความสามารถของตนในด้านการเขียนนิทาน
10. นิทานสุภามิตได้มาจากหนังสือเรื่องใด
- ประชุมนิทาน ของ น.ม.ส.
 - ประชุมนิทาน ของ อิศวพาทู
 - ประชุมนิทาน ของ พุทธทาสภิกขุ
 - ประชุมนิทาน ของ สุชีโว ภิกขุ
 - ประชุมนิทาน ของ ปัญญานันทะภิกขุ
11. "ความเชื่อเป็นประหนึ่งหาง เสือเรื้อ" หมายความว่าอย่างไร
- จงไตร่ตรอง ก่อนจะ เชื่อในสิ่งใด
 - ความเชื่อ เป็น เครื่องนำไปสู่ความสุข
 - ความเชื่อ เป็น บ่อเกิดของ หลักคำสอน
 - ถ้า เชื่อในสิ่งที่ผิด ก็จะไม่พบกับความสุข
 - ถ้า เชื่อในสิ่งไรสาระ จะทำให้ไม่มีความสุข
12. "จะย่างตัวไปเท่าไร ย่างก็เลสไม่ดีกว่าหรือ" หมายความว่าอย่างไร
- เผาตัวเอง
 - เผากิเลส
 - เผากิเลสที่ก้าว
 - ให้กิเลสทั้งปวงในตัวเอง
 - ให้มีความเร่าร้อนที่มีอยู่ในตัวเอง
13. คำกล่าวใดแสดงให้เห็นความไม่ซื่อสัตย์ของ นายประต
- ถ้าอาจให้ใคร ข้าพเจ้าก็จักให้
 - ข้าพระพุทธเจ้าจะทูลขอสิ่งอื่น
 - จงให้อะไรแก่ข้าพเจ้า เป็นคารุณนิยาม
 - ในขณะนี้แม่ เบี้ยหยอดสักอันหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ไม่มี
 - ข้าพระพุทธเจ้าหาประสงค์สิ่งใดที่พระองค์ไม่อาจพระราชทานไม่

14. ทางหลักพระพุทธศาสนาสอน เรื่องความเชื่อไว้อย่างไร

- ก. ให้เชื่อโดยอ้างตำรา
- ข. ให้เชื่อไปตามลมปากของผู้อื่น
- ค. ให้เชื่อโดยอาศัยข้อเท็จจริงพิสูจน์ได้
- ง. ให้เชื่อโดยนึกแทนหรือคาดคะเนเอง
- จ. ให้ใช้ปัญญาพิจารณาจนเห็นว่าจริงก่อนจึงเชื่อ

5. นิทานเรื่องหมูป่าตามลมปากให้ ข้อคิดประการสำคัญอย่างไร

- ก. สุนัขไชบุชายัญไม่ได้ออก
- ข. ไชบุชายัญทุกชนิดถึงตัว
- ค. ปัญญา เมื่ออยู่กับคนชั่วย่อมมีแต่โทษ
- ง. เมื่อหลงผิดในสิ่งหนึ่งแล้ว ย่อมหลงผิดทุกอย่างไปโดยเสมอ
- จ. การไม่ใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล ย่อมถูกคนอื่นชักจูงไปโดยง่าย

16. ข้อใดไม่ใช่คำสอนของพระพุทธศาสนา

- ก. การสวดคือนวอนเทวดา
- ข. การไต่ตรองโดยแยกกาย
- ค. การใช้ปัญญาพิจารณาหาความจริง
- ง. การสอนให้ตั้งกิเลสทั้งปวงที่มีอยู่ในตัว
- จ. การประพฤติธรรมสมควรแก่ธรรมที่ไต่ตรองเห็นแล้ว

17. เหตุใคนายประตู่จึงถูกโบย

- ก. เพราะมีนิสัยโลภมาก
- ข. เพราะมีนิสัยเป็นคนพาล
- ค. เพราะมีนิสัยชอบลักขโมย
- ง. เพราะมีนิสัยชอบเห็นแก่ตัว
- จ. เพราะมีนิสัยชอบหาเรื่องผู้อื่น

18. จากเรื่องโบยรอบข้อใดที่แสดงนิสัยที่แตกค่างของตัวละครหลักเจนนี้อย่างชัด

- ก. นายประตู่โลกแตกที่ซื้อสัตว์
- ข. นายประตู่ไม่ซื้อสัตว์แต่กวักจลาจล
- ค. นายประตู่เห็นแก่ตัวแต่กวักจลาจล
- ง. นายประตู่โง่เขลา แต่กวักจลาจล
- จ. นายประตู่ฉลาดแกมโกงแต่กวักจลาจลกว่า

19. จากการกระทำของกรีนิกเรียนคิดว่ากรีนิกเป็น คนอย่างไร

- ก. รอบคอบ
- ข. มีความรู้
- ค. ละเอียดยิ่ง
- ง. สุภาพอ่อนโยน
- จ. มีมนุษยสัมพันธ์ดี

20. นักเรียนคิดว่าการกระทำของกรีนิกในเรื่อง โยบรอบตรงกับสุภาษิตในข้อใด

- ก. รักยาวไพบันรักสั้นให้ต่อ
- ข. ความรทวมหัว เอาตัวไม่รอด
- ค. เขาเมืองตาหลิวตองหลิวคาตาม
- ง. รุอะไรไม่สุริวารุรักษาตัว รอดเป็นยอดก็
- จ. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 6 (ฉบับ ก)

1. การสื่อสารคืออะไร
 - ก. การเดินทางไผ่มาหาสุนัข
 - ข. การติดต่อระหว่างคนกับคนเท่านั้น
 - ค. การทำความเข้าใจระหว่างคนกับสัตว์
 - ง. การเจรจาทำความเข้าใจกันในหมู่เพื่อน
 - จ. การติดต่อแสดงความเข้าใจระหว่างกัน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารที่สำคัญที่สุดคือ
 - ก. ผู้รับ ผู้ส่ง
 - ข. ผู้ส่งสาร ผู้ส่งสาร
 - ค. ผู้แพร่สาร ผู้รับสาร
 - ง. ผู้รับสาร ตัวกลาง ผู้ส่งสาร
 - จ. ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร เครื่องมือสื่อสาร
3. เสียงพูดของมนุษย์จัดเป็นการสื่อความหมาย
 - ก. วัจนภาษา
 - ข. โสติดภาษา
 - ค. สัมผัสภาษา
 - ง. ภาษาพูด
 - จ. ภาษาเขียน
4. "สื่อพินยาถูกพันปากเจ็บ" คำนี้คิดเส้นใดเป็นส่วนขยายอะไร
 - ก. บทประธาน
 - ข. บทกริยา
 - ค. บทขยายกริยา
 - ง. บทกรรม
 - จ. บทขยายกรรม
5. "ต่อไปนี้ข้อใดเป็นประโยคความเดียว
 - ก. ความกล้าคือไม่ชี้ชลาศ
 - ข. เขามีเงินแต่ไม่รู้จักใช้ เป็นประโยชน์
 - ค. อากาศร้อนอบอ้าว แสงสว่างน่ากลัวจะตก
 - ง. เขาเป็นคนสุขภาพดีแต่มีสติปัญญาต่ำ
 - จ. ฉันพานอง และพี่ไปหาหมอล่วงแล้วจึงรับประทาน
อาหาร
6. "บ้านนี้ไม่คอบ กับคนแปลกหน้า" คำนี้คิดเส้นใดเป็นส่วนขยายของบทอะไร
 - ก. ประธาน
 - ข. กริยา
 - ค. กรรม
 - ง. ขยายกริยา
 - จ. ขยายกรรม
7. ประโยคใดใช้ภาษาใดถูกต้อง
 - ก. ความรู้คนโง่ขอมไม่แสวงหา
 - ข. การแสดงบนเวทีได้จบลงแล้ว
 - ค. ฉันจะบอกแก่เธอให้ทราบเดี๋ยวนี้
 - ง. รถชนแนวค้ำกลางถนนตายคาที่
 - จ. จงเดินตามทางมาลาญเมื่อข้ามถนน
8. ประโยคที่มีคำ"ห้าม"ขึ้นต้นเป็นประโยคชนิดใด
 - ก. คำสั่ง
 - ข. ขอร้อง
 - ค. บอกเล่า
 - ง. ปฏิเสธ
 - จ. คำถาม

9. "สุกานั่งอยู่ที่สนามหญ้า" เรียงลำดับส่วนประกอบของประโยคอย่างไร
- ประธาน-กริยา-กรรม
 - ประธาน-ขยายประธาน-กริยา
 - ประธาน-กริยา-ขยายกริยา
 - ประธาน-กริยา-กรรม-ขยายกริยา
 - ประธาน-ขยายประธาน-กริยา-ขยายกริยา
10. "เกิดพายุใหญ่ทางภาคอีสาน" เป็นรูปประโยคชนิดใด
- ประโยคเน้นกริยา
 - ประโยคเน้นผู้กระทำ
 - ประโยคเน้นผู้ถูกกระทำ
 - ประโยคประธานในชั้นผู้กระทำ
 - ประโยคเน้นผู้รับใช้ในการกระทำ
11. เด็กชายวินัยคุยกับเด็กชายวิชิตร้าคุณพ่อของเขามีส่วนปลูกมะพร้าวไว้ เป็นแสนๆคนเลย เด็กชายวิชิตร้าบอกว่า พ่อของเขามีมะพร้าว เป็นล้านๆคนเลย เด็กชายวินัยถามว่า "พ่อของ เธอไปเอามะพร้าวมาจากไหน เยอะแยะ" เด็กชายวิชิตร้าตอบว่า "ก็ซื้อมาจากสวนของคุณพ่อของเธอละสิ" เรื่องนี้คล้ายกับคำพังเพยในข้อใด
- คิ่งที่หาง
 - รูมากยากนาน
 - เกลือจิมเกลือ
 - เสียนอยเสียนาก
 - ซีโพรงให้กระรอก
12. ขง เบ่งหัว เราะแล้วพูดว่า "อันกลอุบายนี้เรามีพาก็จำทำควบ จนใจจวนตัวอยู่ที่จำเป็น" ตรงกับสำนวนไทยในข้อใด
- ใจก็สู้เสื่อ
 - ดูรายใจแข็ง
 - สุนัขจวนทรอก
 - ปากมากกว่าใจ
 - ปลาหมอกตายเพราะปาก
13. "ตั้งแต่เขาได้เป็นใหญ่เป็นโตเขาพ่ทักเหมือน....." ข้อใดถูกต้อง
- กระดี่ไถ่น้ำ
 - คางคกขึ้นวอ
 - คลื่นกระทบฝั่ง
 - คนเหยียบซีไถไม่ผ่อ
 - เห็นช้างซี ซีคามช้าง
14. จากสำนวนว่า "คนคนใหญ่หน้า ชื่อผ้าใหญ่เนื้อ" ในข้อใดเกี่ยวกับ เรื่องใด
- การซื้อผ้า
 - การคางขาย
 - การท้างาน
 - การคบเพื่อน
 - การช่วยเหลือผู้อื่น
15. สำนวนข้อใดที่ไม่ในแง่คิดเกี่ยวกับการพูด
- ปากว่ามีอถึง
 - ปากหวานคน เบரிய
 - ปลาหมอกตาย เพราะปาก
 - ปากเป็น เอกเลข เป็นโท
 - ปากปราศรัยนำใจ เชื้อคคอก

16. "หม่นไปตามลมปาก" หมายความว่าอย่างไร
- คนหูเบา
 - คนพูดหลอกลวง
 - ลมปากยอมพึดแรงที่สุด
 - ถ้อยคำที่พูดในใจอื่นหลงผิด
 - เชื่อคำพูดของผู้อื่นอย่างงมงาย
17. "ถ้าจะทรงพระกรุณาถึงความประสงค์ของกวีทั้งหลายให้เต็มบริบูรณ์" ส่วนคนไทยชาวไทยอย่างไร
- ถ้าจะทรงพระกรุณาให้รางวัล
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาช่วยเหลือกวี
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาพระราชทานอภัยโทษ
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาพระราชทานเงินทอง
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาประทานสิ่งที่ตรงกับความต้องการของกวี
18. จากเรื่อง ไบรอสย เหตุใดกวีจึงขอพระราชทานรางวัลคบายการไบรอสย
- เพราะต้องการรางวัลคบายการไบรอสย
 - เพราะต้องการรางวัลคบายการไบรอสย
 - เพราะต้องการเอาใจนายประตู่
 - เพราะต้องการสั่งสอนนายประตู่
 - เพราะต้องการช่วยเหลือนายประตู่

19. จากเรื่องหม่นไปตามลมปาก เหตุใดพรานหม่นจึงฟังแพะที่เข้ามา
- เพราะแพะนั้น เป็นโรคภัย
 - เพราะไม่พิจารณาภัยเหตุผล
 - เพราะเข้าใจว่าแพะนั้น เป็นสุนัข
 - เพราะเสียใจที่ตนถูกหลอกลวง
 - เพราะโกรธพวกนักเลงที่มาค้าว่า
20. จากนิทานสุภาษิตทั้งสอง เรื่อง นักเรียนจะเลือกปฏิบัติตามตัวละครตัวใด
- กวี
 - นายประตู่
 - นักเลง
 - พรานหม่น
 - พระเจ้ากาสิ

แบบทดสอบย่อย หน่วยที่ 6 (ฉบับ ข)

1. เหตุใดจึงต้องมีการสื่อสาร
 - ก. เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีความรู้
 - ข. เพื่อแสดงความใส่ใจในบุคคลอื่นทราบ
 - ค. เพื่อแสดงความสามารถในการใช้ถ้อยคำ
 - ง. เพื่อแสดงความคุ้นเคยกันในระหว่างเพื่อน
 - จ. เพื่อแสดงความสามารถในการใช้ภาษาเขียน
2. องค์ประกอบของการสื่อสารใดแก่อะไร
 - ก. ผู้ส่งสาร ชาว ผู้รับสาร
 - ข. ผู้รับสาร หัวกลาง ผู้ส่งสาร
 - ค. ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร
 - ง. ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สิ่งแวดล้อมในการสื่อสาร
 - จ. ผู้ส่งสาร สิ่งแวดล้อมในการสื่อสาร เครื่องมือในการสื่อสาร
3. คำหนึ่งสี่ห้าไป จัดเป็นการสื่อความหมายทางภาษาประเภทใด
 - ก. จักขุภาษา
 - ข. โสคภาษา
 - ค. สัมผัสภาษา
 - ง. ภาษาพูด
 - จ. ภาษาเขียน
4. ประโยคความเกี่ยวคืออะไร
 - ก. ประโยคที่มีแค่ภาคประธาน เท่านั้น
 - ข. ประโยคที่มีจุดมุ่งหมายในการพูด
 - ค. ประโยคที่มีแค่ภาคแสดง เท่านั้น
 - ง. ประโยคที่มุ่งกล่าวถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพียงสิ่งเดียว
 - จ. ประโยคที่มีความหมายครอบคลุมใจความทั้งหมด
5. บานนี้ไมตอนรับคนแปลกหน้า คำที่เลือกเส้นใต้เป็นส่วนขยายของอะไร
 - ก. บทประธาน
 - ข. บทกริยา
 - ค. บทกรรม
 - ง. บทขยายกริยา
 - จ. บทขยายกรรม
6. เมื่อคืนนี้ขโมยชิ้นบ้านฉัน คำ"เมื่อคืนนี้" ทำหน้าที่อะไร
 - ก. ประธาน
 - ข. กริยา
 - ค. ขยายประธาน
 - ง. ขยายกริยา
 - จ. ขยายผู้ถูกกระทำ

7. ประโยคที่ใช้ภาษาใดถูกต้อง
- คนที่ย่อมไม่เนรคุณต่อผู้มีคุณ
 - เขาดวายเครื่องอัธยาศัยกับพระภิกษุ
 - สถาปนิกได้ตกแต่งภายในมาอย่างสวยงาม
 - ท่านมหาเศรษฐีจัดหาสนันสนายอยู่กลางแจ้งเมือง
 - โรงเรียนประชาบาลใหญ่ 2 โรงทันสมัยในจังหวัด
8. "เด็กสองคนนี้น่ารักจริง" เรียงลำดับส่วนของประโยคอย่างไร
- ประธาน-กริยา-กรรม
 - ประธาน-ขยายประธาน-กริยา
 - ประธาน-กริยา-ขยายกริยา
 - ประธาน-กริยา-ขยายกริยา-กรรม
 - ประธาน-ขยายประธาน-ขยายกริยา-กรรม
9. "ใครให้เธอของขวัญ" ประโยคนี้เป็นรูปประโยคใด
- ประโยคเน้นกริยา
 - ประโยคเน้นผู้กระทำ
 - ประโยคเน้นผู้ถูกกระทำ
 - ประโยคเน้นวิธีใช้ในการกระทำ
 - ประโยคเน้นวิธีใช้วัตถุกระทำ
10. "ไปนอนเถียวนี้" เป็นลักษณะประโยคชนิดใด
- คำสั่ง
 - ขอร้อง
 - บอกเล่า
 - ปฏิเสธ
 - คำถาม
11. "นายสหัสโกธรนายสะเพื่อนมาก แต่ไม่แสดงออกสู่เก็บความโกรธไว้ในใจ และพุกจากับนายสะเพื่อนด้วยก็ตลอดมา" ตรงกับสำนวนไทยข้อใด
- หน้าเนื้อใจเสือ
 - หน้าซันอกกรรม
 - น้ำซันอยู่ในน้ำใสซันนอก
 - บัวไม่ใ้ช่น้ำไม่ใ้ซัน
 - กลางคืนน้ำใสกลางวันน้ำซัน
12. "เขาวาซาทิมอดูแล้วในทองมีเคียวคณละเจ็ดเล่ม" ตรงกับสำนวนไทยข้อใด
- ปากหวานกนเบรียา
 - คกในของอินกะกุก
 - ซ้อเหมือนแมวนอนหวด
 - คยคนใหญ่หน้าซ้อผาใหญ่เนื้อ
 - ตอหนามะพลับหลังตะโก

13. ควรเล่าเรื่อง "คำข่าวสารกรอกหม้อ"
ให้แก่นคนประเภทใดจึงจะให้ประโยชน์
แก่นคนประเภทนั้นมากที่สุด
- พวกเจ้าชู้ใจแฉะ
 - พวกหาเซากินค่า
 - พวกสันหลังยาว
 - พวกสุนัขจนตรอก
 - พวกเก็บเบี้ยใตุนรณ
14. ส่วนวนในข้อใดที่ให้แก่คิดเรื่อง เวลา
- สืบ เบี้ยใตุนมือ
 - น้ำขี้ในให้รับซัก
 - ชีข้างจับคักแทน
 - เก็บ เบี้ยใตุนรณ
 - ออกเบรียวไวกินหวาน
15. ส่วนวนสุภาษิตในข้อใดที่ไม่ให้แก่คิดเรื่อง
คุณค่าในของ ที่คนมีอยู่
- กิ้งก่าไคทอง
 - วานรไคแก้ว
 - ไคไคพลอย
 - หัวล้านไคหวี
 - คาบออกไคแว่น
16. "ความเชื่อเป็นประหนึ่งหาง เสือเหือ"
ข้อความนี้ให้แก่คิดเรื่องความเชื่ออย่างไร
- ควรเชื่อเมื่อประสบกับสิ่งนั้นด้วยตนเอง
 - ควรเชื่อเมื่อได้ทรงควบบัญญาแล้ว
 - ควรเชื่อเมื่อใดคนควาจากคำร่ำแล้ว
 - ควรเชื่อเมื่อใดพิจารณาจากคำสอนแล้ว
 - ควรเชื่อเมื่อพิสูจน์ให้เห็นจริงแล้ว

17. "ทำให้พระราชอำนาจอย่างยิ่ง" หมายความว่า
ว่าอย่างไร

- ทำให้พระราชากวี
 - ทำให้พระราชาก็พระทัย
 - ทำให้พระราชาก็พระทัย
 - ทำให้พระราชาก็พระทัย
 - ทำให้พระราชาก็พระทัย
 - ทำให้พระราชาก็พระทัย
18. เหตุใดคนนายประจักษ์ เรียกว่าธรรมเพิ่มเติมจาก
กวีก่อนอนุญาตให้เขา เฝ้าพระเจ้ากาสิ
- เพราะความโลภ
 - เพื่อลอบ บัญญา
 - เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเขา เฝ้า
 - เพื่อที่จะไม่ให้มีผู้เขา เฝ้าโดยไม่จำเป็น
 - เพื่อต้องการปฏิบัติความหนาที่อย่าง เกรงครก
19. เหตุใดปราชญ์ชาว เมืองคุรุขรจึง เดินทางไป
เฝ้าพระเจ้ากาสิ
- เพราะต้องการรางวัล
 - เพราะมีรับสั่งให้เขา เฝ้า
 - เพราะต้องการความสามารถด้านกวี
 - เพราะต้องการกำจัดมาราชาการฉอราษฏ์
บังหลวง
 - เพราะต้องการแสดงความจงรักภักดีของตนเอง
20. จากนิทานสุภาษิตทั้งสอง เรื่อง บุคคลใดมีความ
ประพจน์ที่ควรนำมา เป็นแบบอย่าง
- กวี
 - นักเลง
 - พราหมณ์
 - นายประจักษ์
 - พระเจ้ากาสิ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จงหาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ก. มีอาชีพอะไร

ก. รับจ้าง

ข. ขายถ่าน

ค. ขายของชำ

ง. ขายกล้วยเคี้ยว

จ. ทำเครื่องใช้บ้าน

คุณธรรมที่ผู้ประพันธ์มุ่งแสดงให้เห็นมากที่สุดคือข้อใด

ก. ความขยัน

ข. ความซื่อสัตย์

ค. ความประหยัด

ง. ความอดทน

จ. ความเพียรพยายาม

ข้อใดเป็นแง่คิดที่สำคัญที่ได้จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์

ในห้องแถว

ก. ทุกคนย่อมมีความหวังเสมอ

ข. คนที่ทำงานไม่มีใครขาดทุน

ค. คนเราทุกคนควรมีความเห็นใจกัน

ง. ควรคืนแต่เช้าเพื่อจะได้ทำงานมาจุกขึ้น

จ. คนฉลาดเท่านั้นที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกได้

4. ทำไมป้าสมศรีจึงจ้างหยกให้ขนถ่าน

ก. กัง ขอร้อง

ข. จับกังหายาก

ค. ต้องการให้หยกมีงานทำ

ง. หยกเป็นคนทำงานเรียบร้อย

จ. หยกไปขางานจากป้าสมศรีเอง

5. ข้อใดที่กั้งเห็นว่าทำให้ชีวิตมีคุณค่า

ก. การทำงาน

ข. การมีชื่อเสียง

ค. การคืนนอนแต่เช้า

ง. การมีคนยอมรับนับถือ

จ. การที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น

6. หยกยอมรับความเป็นจริงของชีวิตในตอนจบเพราะ

เหตุใด

ก. กังบังคับ

ข. หยกคิดได้เอง

ค. เหตุผลที่กั้งชี้แจง

ง. ป้าสมศรีไม่ยอมจ่ายเงิน

จ. การกระทำของวันเค็ญที่มีต่อหยก

จากเรื่องโบริบร้อย เหตุใดจึงไม่สามารถผ่านประตู
เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าทาสีได้

- ก. นายประตูต้องการสินบน
 - ข. ทีวีพบกับนายประตูอย่างโอหัง
 - ค. นายประตูรักษาหน้าที้อย่างเคร่งครัด
 - ง. นายประตูโกรธแค้นทีวีเป็นการส่วนตัว
 - จ. พระเจ้าทาสีไม่ต้องการให้ใครรบกวน
- ข้อใดแสดงให้เห็นความไม่ซื่อสัตย์ของนายประตู
- ก. ถ้าอาจให้โค้ชเข้าเจ้าจ๊กให้
 - ข. ข้าพระพุทธเจ้าจะหุดขอสิ่งอื่น
 - ค. ก็จงขอมาย้ำพเจ้าจ๊กให้ทุกอย่าง
 - ง. ในขณะที่แม่เป็นหอยสักอันข้าพเจ้าก็ไม่มี
 - จ. จงให้อะไรแก่ข้าพเจ้าเป็นค่ากรรมนิยาม
- นิทานเรื่องโบริบร้อยต้องการสอนอะไรแก่ผู้อ่าน
- ก. คนใจยอมเป็นเหยื่อของขุนฉลาด
 - ข. ผู้ที่มีความรู้ยอมเป็นที่นับถือของคนทั่วไป
 - ค. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น
 - ง. คนที่ปรารถนาความสุขต้องศึกษาหาความรู้ให้
กับตนเอง
 - จ. รู้อะไรไม่รู้รู้วิชา รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

10. คำว่า"โบริบ"หมายถึงอะไร

- ก. ประตู
- ข. โบริบมือ
- ค. นอบขำ
- ง. เขื่อนดี
- จ. ผัวโปกสี่ระยะ

11. จากเรื่องหมูนูปตามลมปาก พุทธศาสนาสอน
เรื่องศรัทธาความเชื่อไว้อย่างไร

- ก. ให้ใช้ควบคู่กับศีล
- ข. ให้ใช้ควบคู่กับสัจจะ
- ค. ให้ใช้ควบคู่กับปัญญา
- ง. ให้ใช้ควบคู่กับเมตตา
- จ. ให้ใช้ควบคู่กับสมาธิ

12. นิทานเรื่องหมูนูปตามลมปากให้ข้อคิดอย่างไร

- ก. การบุญชายัญเป็นกฐนกระทำที่ผิด
- ข. ควรเชื่อเมื่อได้ค้นคว้าหาข้อเท็จจริงแล้ว
- ค. คนที่ฉลาดย่อมสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
- ง. การเป็นคนที่ไม่เชื่อคนง่ายยอมทำให้ทัศนใจ
ผิดพลาด
- จ. การทัศนใจที่ผิดพลาดอาจทำให้เกิดความ
เสียหายได้

13. จากเรื่องหม่นไปถามลมปาก เหตุใดพรหมจึงถึงแพะที่ชื่อมา
- เพราะแพะเป็นโรค
 - เพราะไม่พิจารณาด้วยเหตุผล
 - เพราะแน่ใจว่าแพะนั้นเป็นสุนัข
 - เพราะโกรธพวกนักเลงที่มาคว่ำ
 - เพราะเสียใจที่ตนหลงเชื่อนักเลง
14. คำว่า "ปฏินญา" หมายถึงอะไร
- ความมั่นใจ
 - ความตั้งใจมั่น
 - การให้คำมั่นโดยสุจริตใจ
 - การกล่าวยืนยันโดยอ้างตำรา
 - การตั้งใจทำสิ่งใดด้วยความสุจริตใจ
15. วันเพ็ญมีลักษณะนิสัยที่เด่นชัดคือข้อใด
- มีสังคมดี
 - เชื่อฟังพ่อแม่
 - รักความสะอาด
 - แต่งตัวสวยงามเสมอ
 - ไม่เห็นคุณค่าของการทำงาน
16. ป่าสมศรีกับกงมีลักษณะที่เหมือนกันในข้อใด
- เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 - คั่นนอนแต่เขาคู
 - ใจง่ายพุ่มเฟือยจนเกินฐานะ
 - ขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ
 - อบรมสั่งสอนบุตรอย่างถูกต้องเสมอ
17. บุคคลในเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวที่มีความประพฤติน่านิยมนที่สุดคือใคร
- กง
 - หยก
 - วันเพ็ญ
 - แมขาน
 - ป่าสมศรี
18. บุคคลในข้อใดมีลักษณะนิสัย เช่นเดียวกับหยก
- เคอช่วยแม่ทำงานก่อนไปโรงเรียน
 - ก็จะเปิดทีวีทุกวันหลังจากทำการบ้านเสร็จ
 - ได้รับทำการบ้านให้เสร็จเพื่อไปเที่ยวยิงนกในสวนหลังบ้าน
 - แดงชอบซื้อรถจักรยานไปตามบ้านเพื่อนเพื่อชวนกันไปเที่ยว
 - โงงรับหนังสือพิมพ์และพวงมาลัยมาขายเพื่อหารายได้พิเศษของตนเอง
19. นักเรียนคิดว่าข้อใดน่าจะเป็นความรู้สึกระงการสำคัญที่หยกมีต่อวันเพ็ญ
- คุณวันเพ็ญ
 - อิจฉาวันเพ็ญ
 - รังเกียจวันเพ็ญ
 - ไม่ชอบหน้าวันเพ็ญ
 - ไม่พอใจที่วันเพ็ญไม่ทำงาน

20. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรที่ป่าสมศรี
กระทำคตหยก
- ชื่นชมที่โรงงานหยกทำ
 - คำหนิที่ไม่มีความยุติธรรม
 - คำหนิที่ไซ้แต่แรงงานลูกคนอื่น
 - คำหนิที่โรงงานหยกเกินกำลัง ก็ัก
 - คำหนิที่ให้คาคอบแทนยอมมุงแต่นลไค์
ของถนน
21. ลักษณะนิสัยที่เด่นชัดของนายประคู้คือข้อใด
- โมโหร้าย
 - อันธพาล
 - เห็นแก่ตัว
 - ชอบลัทธิโมย
 - ไม่ซื่อตรงต่อหน้าที
22. จากเรื่องโบายร้อย การกระทำของกวีนักเรียน
คิดว่ากวี เป็นคนอย่างไร
- ฉลาด
 - รอบคอบ
 - โอบอ้อมอารี
 - ละเอียดถี่ถ้วน
 - สุภาพอ่อนโยน
23. การที่นายประคู้ขอแมง รวงวัลจากกวีแสดงถึง
อุปนิสัยอย่างไร
- โลภ
 - คคโกง
 - ไม่รอบคอบ
 - ไม่ซื่อสัตย์
 - ชอบกล่าวเท็จ
24. ลักษณะนิสัยของผูค้ที่นำนามา เป็นแบบอย่าง
- กวี
 - นักเลง
 - พราหมณ์
 - นายประคู้
 - พระเจ้ากาสิ
25. การกระทำของพราหมณ์ที่ตั้งแพะ แสดงให้
เห็นอุปนิสัยอย่างไร
- ใจอ่อน
 - เชื่อคนง่าย
 - มีเมตตากฎา
 - มีความโอบอ้อมอารี
 - มีความเชื่อมั่นในตนเอง
26. คำกล่าวในข้อใดค้ที่ตรง กับลักษณะนิสัยของ
นายประคู้
- ถ้าอาจให้ไค้ข้าพเจาค้จักให้
 - ข้าพพระพท เจาค้จะหลขอลั้งอื่น
 - ทานคองการ ะไรค้จงวามา ถึก
 - จงให้อะไรแก่ข้าพเจาค้ เป็นคาคธรรม เนียม
 - ในขณะนีแม่ เบี้ยหยอสักอันหนึ่งข้าพเจาค้
ไม่มี
27. ข้อใดเป็นประโยคสำนวน
- ตลาดทอง แลว เก้าแกค้บ้แคบอับทมิม
 - การค้นนอนแค เขาคร เป็นก้าไรของชีวิต
 - ควรรนอนให้ เต็มอิม เมื่อค้แล้วควรรลุกขึ้น
ทันที
 - จับค้กว้างงานบาง คนนั้งซิม เขาพิงกรอมประคู้
 - แรงกับ เวลาเราไค้มา เปลาๆไม่ควรรเสียบกาย

28. นอนกินนอนกิน เมือง หมายความว่าอย่างไร
- นอนขี้เขา
 - นอนต้นสาย
 - นั่งกินนอนกิน
 - นอน เกงกิน เกง
 - นอนไซที่กว้างๆ
29. กาง เกง เกียรติยศของหยกหมายความว่าอย่างไร
- กาง เกงที่มีราคาแพง
 - กาง เกงที่สำหรับใส่ไปงานสำคัญ
 - กาง เกงที่ได้รับรางวัลจากโรงเรียน
 - กาง เกงที่เก่าสำหรับใส่ทำงานสกปรก
 - กาง เกงที่นำชื่อเดียว เกียรติยศมาให้แก่ผู้ใส่
30. "การตื่นนอนแต่เช้าตรู่ เป็นกำไรของชีวิต" เป็นข้อปฏิบัติของ คนประเภทใด
- มีความขยัน
 - มีความเพียร
 - มีความอดทน
 - มีความซื่อสัตย์
 - มีความกล้าหาญ
31. ข้อใดมีส่วนรวมแทรกอยู่
- พอดีนฟ้า เปิดฉันทก็ออกจากมุ้ง
 - จับกังว่างงานบาง คนนั่งขี้ม เขา
 - พอบานบาง คนออกมานั่ง คุยกับ เพื่อนบ้าน
 - ยายขี้มแก่ๆ จะสาละวัน อยู่กับ การดูแลหลานตัวน้อยๆ
 - ประตูห้อง แกว เปิดออกที่ละห้องๆ ในเวลาไล่ เลียบกัน

32. การบังคับให้ผู้อื่นทำตามที่ใจเราโดยที่เขาไม่เห็นด้วย กล่าว เป็นส่วนวนใดอย่างไร
- กล
 - ทำเป็นหัว เรือใหญ่
 - ทำหน้าพริกละลายแม่น้ำ
 - เขาตามตรอกออกความประทุ
 - เขา เมืองท่าหลิวทอง หลิวตาตาม
33. ส่วนวนในข้อใดเปรียบ เทียบไม่ถูกต้อง
- งง-เป็นไก่ตาแตก
 - ลืมหิว-เหมือนวัวลืมหิว
 - บันพิมพ่า-เหมือนควายหาย
 - บริสุทธิ์-เหมือนหยาดน้ำค้าง
 - งาย-เหมือนปอกกล้วยเข้าปาก
34. สุภาษิตในข้อใดที่ให้แง่คิดเกี่ยวกับ เรื่อง การเชื่อคำพูดของคน
- พกหินดีกว่าพกนุ่น
 - มะกอกสามตะกรวาป่าไม่ถูก
 - ตอหนามะพลับลับหลังตะโก
 - ถีลอคตาข้างห่าง ลอคตาเส้น
 - คนรักเท่าเป็นหนังคนชั่ง เท่าเป็น เสือ
35. จากเรื่องนิทานสุภาษิต "หนูนุไปตามลมปาก" หมายความว่าอย่างไร
- คนหูเบา
 - คนพูดหลอกลวง
 - ลมปากยอมหักแรงที่สุด
 - ถ้อยคำที่พูดให้ผู้อื่นหลงผิด
 - เชื่อคำพูดของผู้อื่นอย่างงมงาย

36. "ถ้าจะทรงพระกรุณาตามความประสงค์
กวีทั้งหลายให้เต็มบริบูรณ์" หมายความว่า
วาทอย่างไร
- ถ้าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาต้องการกวี
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาช่วยเหลือกวี
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาพระราชทาน เงินทอง
 - ถ้าจะทรงพระกรุณาประทานสิ่งของให้
ตรงกับความต้องการของกวี
37. นักเรียนคิดว่าภาระหน้าที่ของนายประทีป
เรื่อง โขบรอยตรงกับสถานิติในข้อใด
- กรรมสนอง กรรม
 - กงกรรมกม กล้วย
 - โลกนิกมิกกลางหาย
 - ให้ทุกข์แก่ท่านทุกขนั้นถึงตัว
 - เวรระงับคยการไมจอง เวร
38. ข้อใดเป็นหน้าที่ที่นักเรียนพึงกระทำ
- ตั้งใจเรียนหนังสือ
 - หารายได้พิเศษเอง
 - ช่วยผู้ปกครองทำงาน
 - รักษามาน เมืองให้สะอาด
 - ขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ
39. ถ้านักเรียนปฏิบัติ เช่นเดียวกับทยกผล จะเป็น
อย่างไร
- นักเรียนจะมีเพื่อนฝูงมาก
 - นักเรียนจะมีสติปัญญาดี
 - นักเรียนจะมีชื่อเสียงมาก
 - นักเรียนจะมีผู้ใหญ่นักมาก
 - นักเรียนจะมีเงินทองมาก

40. สมมติว่า นักเรียน เป็นแม่บ้าน วิธีประหยัด
ค่าอาหารวิธีใดที่ดีที่สุด
- ซื้ออาหารในปริมาณที่ลดลง
 - ซื้ออาหารที่ปรุงสำเร็จรูปแล้ว
 - ซื้อคราวละมากๆ เพื่อจะไ้ของถูก
 - ซื้ออาหารในราคาถูกโดยไม่คำนึงถึงปริมาณ
 - ซื้ออาหารที่ราคาถูกกว่าแต่ให้คุณภาพเหมือน
กัน
41. ถ้าทุกคนมีนิสัย เช่นเดียวกับกง ประเทศชาติ
จะเป็นอย่างไร
- เจริญก้าวหน้า
 - สะอาดสะอาด
 - ไม่มีโจรผู้ร้าย
 - เป็นระเบียบเรียบร้อย
 - มีตึกอาคารมากมายใหญ่โต
- อ่านข้อความต่อไปนี้แล้ว ตอบคำถามข้อ 42-45
- "โอ๊ย เออะอะ เหลือเกินทั้งที่ที่นั่งนอน เจ็บบๆ
ไ้ไ้หม่นอัย แคงตัวให้สองคนนั่นที่ เคี้ยวรด
โรงเรียนจะมารับแล้ว คุ้มกำลังยังอยู่ในครัว"
42. ผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร
- โกรธ
 - กลุ้มใจ
 - หนักใจ
 - รำคาญ
 - เบื่อหน่าย

43. เหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นในโลก

ก. เซา

ข. สาย

ค. เที่ยง

ง. เย็น

จ. ค่า

44. นอยนาจะหมายถึงใคร

ก. พ่อมาน

ข. แม่มาน

ค. พี่เลี้ยง

ง. คนอาศัย

จ. ญาติห่างๆ

45. "พี่พี่พี่น้อง" น่าจะมีอายุเท่าไร

ก. 2-3 ขวบ

ข. 4-5 ขวบ

ค. 6-7 ขวบ

ง. 7-8 ขวบ

จ. 8-9 ขวบ

46. การสื่อสารคืออะไร

ก. การเดินทางไปมาหาสู่กัน

ข. การติดต่อระหว่างคนกับคน เท่านั้น

ค. การทำความเข้าใจระหว่างคนกับสัตว์

ง. การเจรจาทำความเข้าใจกันในหมู่เพื่อน

จ. การติดต่อแสดงความเข้าใจระหว่างกัน

47. องค์ประกอบที่สำคัญของประโยคจะต้องมีอะไรบ้าง

ก. ประธาน กริยา กรรม

ข. ประธาน ขยายประธาน กริยา

ค. ประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม

ง. ประธาน กริยา กรรม ขยายกรรม

จ. ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา

48. ข้อใดเป็นประโยคที่มีส่วนขยายประธาน

ก. นกบินสูง

ข. แมวตัวอ้วนจับหนู

ค. ปรากฏชอบแต่งกลอน

ง. เด็กนอนหลับอยู่ในเปล

จ. ชีระสะสมทรงตราไปรษณียากร

49. "เรือกลไฟแล่นขามาก" คำที่ขีดเส้นใต้เป็นบทอะไร

ก. ประธาน

ข. กริยา

ค. กรรม

ง. ขยายกริยา

จ. ขยายประธาน

50. ข้อใดไม่เป็นประโยค

ก. ลมพัด

ข. พระอาทิตย์ขึ้น

ค. โรงเรียนบางกรวย

ง. สุภาชอบใส่รองเท้าหนัง

จ. เขามักจะไปบ้านคุณป้าทุกวัน

51. ข้อใดเป็นประโยคที่มีบุพบทกรรม
- เขาคักหนู
 - แมลงขอมบิน
 - มากำลังเร็ว
 - อากาศสดชื่นมาก
 - กระเป่าสี่ขาใบใหญ่
52. ข้อใดเป็นประโยคที่เน้นผู้ถูกกระทำ
- มันส์ชอบพูดเท็จ
 - มาลัยช่วยแม่ทำงาน
 - มาโนชถูกตีมาดเจ็บ
 - มารุชมีรถขนแมวตามคาที่
 - มาลี มักไปโรงเรียนสายเสมอ
53. ข้อใดเป็นประโยคที่เน้นกริยา
- มานะชอบขึ้นถนนพระราชมารดา
 - เบ็คได้ถูกปล่อยออกหาภรรยา
 - ทุกคนต่างพากันร้องพร้อมกัน
 - เขาได้รับเลือกเป็นหัวหน้าชั้น
 - เกิดโศกนาฏกรรม 19 ศพที่วังเวียงใหญ่
54. ข้อใดเป็นประโยคบอกเล่า
- พ่อไม่ชอบสุนัข
 - ฉันมาโรงเรียนทุกวัน
 - ใครทำงานอยู่ในห้อง
 - ห้ามเก็บดอกไม้ในสวนนี้
 - รักเรียนคนไหนเรียนเก่ง
55. ข้อใดเป็นประโยคคำสั่ง
- ไปกันเถิดนะ
 - เดี๋ยวค่อยเข้ามา
 - โปรดเก็บบัตรไว้ให้
 - จงตอบคำถามต่อไปนี้
 - เกินสามถนนระวังหน่อย
56. ข้อใดเป็นประโยคคำถาม
- อะไรก็ต้องฉันทั้งนั้น
 - พี่น้องที่มีอะไรกันอยู่
 - ทุกวันนี่อะไรก็แพงไปหมด
 - เขากำลังหาอะไรอยู่ในห้อง
 - ลู่อะไรก็สวยงามไปหมดทุกอย่าง
57. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ
- เขาไม่มีหนังสือเรียน
 - ใครไม่ทำการบ้านมา
 - เธอยังไม่นอนอีกหรือ
 - เขายังไม่กลับใช่ไหม
 - ใครบอกว่าไม่คองหน้ามา
58. ข้อใดไม่ใช่ประโยคคำถาม
- โย เธอคงทำเช่นนี้
 - ไหน ทุกครั้งที่เธอว่า
 - เขามาที่นี่เพราะอะไร
 - ที่ใครมีรักที่นั่นมีทุก
 - อะไร เป็นคน เหตุที่ทำให้เขา เป็นเช่นนี้

59. จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในทองแดง ข้อใดเป็นประโยคคำถาม
- อึ้งว่างไหมตอนนี้
 - วางครับ
 - ถ้างั้นไปช่วยที่บ้านหน่อยนะ
 - วันนี้ไมคองช่วยงงหรือก
 - อย่าให้เขาคองรอนาน
60. จากเรื่องนิทานสภานิต ข้อใดเป็นประโยคบอกเล่า
- รอบประเคียว เกิดทาน
 - ทานตองการอะไรก็จงวามาเกิด
 - ชาพระพุทฺธเจาเคยไคขวางมาหลายครั้งแล้ว
 - ทานมหากวีจึง เลิกพูดเรื่อง เฌียนตีเสียบ เกิด
 - ชาพระพุทฺธเจาหาประสงคสิ่งทีพระองค์ไม่
อาจพระราชทานไม่.
-

แผนการสอน
เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว

หน่วยที่ 1 (คาบที่ 1 - 2)

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของ เรื่องได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่ออ่านเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวแล้ว นักเรียนสามารถบอกความหมายของชื่อเรื่องได้อย่างถูกต้อง
2. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวจบ นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญที่ผู้เขียนต้องการแสดงให้ทราบได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวได้
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามใดถูกต้องตามเนื้อเรื่อง
5. เมื่อกำหนดเหตุการณ์จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวให้ นักเรียนสามารถเล่าถึงเรื่องราวได้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง
6. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของข้อความที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
7. นักเรียนสามารถสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่องได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ก่อนเรียนเรื่องนี้ ครูองค์ำชี้ให้นักเรียนทุกคนอ่านเรื่องนี้มาก่อนล่วงหน้า
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความเป็นอยู่ อาชีพและอุปนิสัยของคนจีนที่มีอยู่ในเมืองไทย (มีภาพประกอบ)
3. ครูกับนักเรียนรวมอภิปรายในหัวข้อ
 - ความหมายของคำว่า "เศรษฐศาสตร์"
 - สภาพของห้องแถว และชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่อยู่ตามห้องแถว
 - หลักเกณฑ์การอ่านจับใจความ
4. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ร่วมกันอภิปรายในหัวข้อที่กำหนดให้ต่อไป กลุ่มละ 1 หัวข้อ

- เขียนสรุปเล่าเรื่องย่อของเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว และวิจารณ์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
- หาคำศัพท์พร้อมทั้งความหมายจากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว และให้นักเรียนคิดหาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ที่กำหนดให้
- สรุปใจความสำคัญจากข้อความที่กำหนดให้ 5 ข้อความ โดยเขียนเป็นถ้อยคำของนักเรียนเองใหม่
- หาชื่อตัวละครที่มีในเรื่อง และบอกลักษณะนิสัยของตัวละครนั้นๆ พร้อมทั้งวิจารณ์การกระทำเหล่านั้นว่าดีหรือเลว เพียงใด
- สรุปประวัติย่อๆของผู้แต่ง พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในการแต่งเรื่องนี้

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลการอภิปราย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เพื่อนซักถามข้อสงสัยในหัวข้อที่ตนได้รับมอบหมาย

6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสรุปใจความสำคัญของข้อความที่กำหนดให้

สื่อการเรียน

1. หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1
2. ภาพสภาพความเป็นอยู่ของชาวจีนในเมืองไทย
3. ข้อความที่จะให้นักเรียนฝึกหัดจับใจความ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน
3. ทดสอบย่อยครั้งที่ 1

หน่วยที่ 2 (คาบที่ 3 - 4)

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถวิจารณ์รูปแบบของ เรื่องสั้นได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อเรียน เรื่อง หลักเกณฑ์รูปแบบของ เรื่องสั้นแล้ว นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบของ เรื่องสั้นได้ อย่างถูกต้อง
2. เมื่อกำหนด เรื่องย่อของ เรื่องสั้นให้ นักเรียนสามารถบอกประเภทของ เรื่องสั้นนั้นๆ ได้ อย่างถูกต้อง
3. เมื่อเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวจบแล้ว นักเรียนสามารถยกตัวอย่างข้อความจาก เรื่อง ที่แสดงถึง องค์ประกอบของ เรื่องสั้นได้ถูกต้อง
4. เมื่อเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวแล้ว นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว กับหลักเกณฑ์รูปแบบ เรื่องสั้นได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูแสดง แผนภูมิรูปแบบของ การเขียน เรื่องสั้นแบบต่างๆ
2. ครูอธิบายและซักถามนักเรียน เกี่ยวกับ รูปแบบและลักษณะของ เรื่องสั้น
3. ครูอ่าน เรื่องสั้นให้นักเรียนฟัง 1 เรื่อง แล้วให้นักเรียนช่วยกันวิจารณ์รูปแบบของ เรื่องสั้นนั้น โดยยึดหลักเกณฑ์การวิจารณ์
4. ให้นักเรียนช่วยกัน เล่า เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว โดยเปรียบเทียบ กับรูปแบบของ เรื่องสั้น
5. ให้นักเรียนช่วยกัน เล่า เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว
6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนของกลุ่มออกมา รายงานผลการวิจารณ์ของกลุ่มคน
7. ครู เล่า เรื่องย่อของ เรื่องสั้นให้นักเรียนฟัง โดยเว้นตอนจบไว้ แล้วให้นักเรียนลองแต่งต่อโดยใช้ความคิดของนักเรียนเองว่า เรื่องควรจะจบลงอย่างไร

สื่อการเรียน

1. แผนภูมิรูปแบบการเขียน เรื่องสั้น
2. ตัวอย่าง เรื่องสั้น

การประเมินผล

1. สังเกตการทํางานและการวิจารณ์ของนักเรียน
2. ประเมินผลจากการรายงานของนักเรียน
3. ทดสอบย่อย ครั้งที่ 2

หน่วยที่ 3 (คาบที่ 5 - 6)

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถยกคำคม และความหมายของคำคมที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่องได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำว่า คำคม สุภาษิต ส่วนวน คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง
2. เมื่อกำหนดเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวให้ นักเรียนสามารถยกตัวอย่าง ส่วนวน คำคม หรือสุภาษิตที่มีในเรื่องได้อย่างน้อย 5 ตัวอย่าง
3. เมื่อกำหนด ส่วนวน คำคม ให้ 10 ข้อ นักเรียนสามารถตีความหมายของคำเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง 8 ข้อ
4. นักเรียนสามารถยกคำคมที่แทรกอยู่ในเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว เปรียบเทียบกับ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูแสดงภาพและบอกความหมายของภาพเหล่านั้นว่า มีส่วนวน คำคมหรือสุภาษิตอะไรบ้าง
2. แยกความแตกต่างของภาพที่นำมาให้นักเรียนดู โดยพิจารณาจากความหมายของภาพเหล่านั้น
3. สรุปความหมาย และลักษณะของส่วนวน คำคม สุภาษิตและคำพังเพย พร้อมทั้งแนะข้อปฏิบัติที่จะใช้คำคม หรือสุภาษิตเหล่านั้นมาใช้ใน เหตุการณ์ชีวิตประจำวัน

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเล่นเกม แข่งขันกันแยกประเภทของข้อความที่กำหนดให้ ว่าข้อใดเป็นส่วนวน คำคม สุภาษิตหรือคำพังเพย ให้จัดกลุ่มคำสุภาษิตที่มีความหมายไปในทางเดียวกัน และแข่งขันต่อสุภาษิตในเวลาที่กำหนดให้

5. ให้นักเรียนอ่านบทพจนานุกรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว และยกตัวอย่างส่วนวน คำคม หรือสุภาษิตที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง โดยนำไปเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

6. ให้นักเรียนแข่งขันเติมคำเปรียบเทียบกับคำที่กำหนดมาให้มากที่สุด เช่น

คำ เหมือน.....

สื่อการเรียน

1. ภาพตัวอย่าง ส่วนวน สุภาษิต คำคม
2. บัตรคำที่ใช้เล่นเกม

การประเมินผล

1. ตรวจผลงาน
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

ตอนที่ 7

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถแต่งประโยคคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดประโยคที่มีทั้งประโยคบอกเล่า คำถามและคำสั่งให้ 10 ประโยค นักเรียนสามารถบอกประเภทของประโยคนั้นได้อย่างน้อย 8 ประโยค
2. เมื่อกำหนดเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวให้ นักเรียนสามารถยกประโยคคำถามที่มีอยู่ในเรื่องได้
3. เมื่อกำหนดรูปแบบของประโยคที่มีคำว่า ใคร อะไร ฯลฯ อยู่ในประโยค นักเรียนสามารถแยกไวยากรณ์ประโยคใดเป็นประโยคบอกเล่าหรือประโยคคำถาม
4. เมื่อกำหนดคำให้จากเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว นักเรียนสามารถแต่งประโยคคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชักถามนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบของประโยค และยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนแยกประเภท
 2. อธิบายความแตกต่างระหว่างประโยคบอกเล่า และประโยคที่มีคำว่า ใคร อะไร ฯลฯ อยู่ในประโยค
 3. นำบัตรคำให้นักเรียนดู แล้วให้ช่วยกันนำคำที่กำหนดให้ไปแต่ง เป็นประโยคคำถาม
 4. ให้นักเรียนเล่นเกม แข่งขันบอกชนิดของประโยค และแยกส่วนประกอบของประโยค
 5. ครูเขียนคำตอบลงบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันตั้งคำถามให้สอดคล้องกับคำตอบที่ครูเขียนไว้
 6. ให้นักเรียนแต่ง เรื่องจากประโยค โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
- สื่อการเรียน

1. บัตรคำ
2. หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

การประเมินผล

1. ตรวจผลงานของนักเรียน
2. ทดสอบย่อย ครั้งที่ 3

หน่วยที่ 4 (คาบที่ 8 - 9 - 10)

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้อง แดง แล้ว

1. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของ เรื่องได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะนิสัยตัวละครแต่ละตัว ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถจำแนกอุปนิสัย และ เปรียบ เทียบความแตกต่างของตัวละครได้
4. นักเรียนสามารถบอกความรู้สึกที่มีต่อตัวละครบางตัวได้

5. นักเรียนสามารถตีความหมายจากการแสดงการกระทำของตัวละครได้

6. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อการกระทำของตัวละครได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูสนทนากับคำถามนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้

- ความหมายของคำว่า "นิสัย"
- หลักเกณฑ์การพิจารณาตัวละคร
- เนื้อเรื่องย่อของ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อให้ร่วมกันอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครว่าแต่ละตัวมีนิสัยอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างการกระทำของนิสัยเหล่านั้นประกอบแสดงความรู้สึกของนักเรียนเองที่มีต่อการกระทำเหล่านั้น และให้เหตุผลด้วยตัวละคร

มี 4 ตัวคือ

- หยก
- +
- กง
- วันเพ็ญ
- ปาสมศรี

3. ให้นักเรียนส่งตัวแทนของกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายในกลุ่มของตน

4. ให้เพื่อนนักเรียนวิจารณ์การรายงานของแต่ละกลุ่มและร่วมกันสรุป

5. ให้นักเรียนเล่นเกม แข่งขันจัดลักษณะนิสัยของตัวละครแต่ละคน

สื่อการเรียน

1. บัตรคำ

2. หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์

การประเมินผล

สังเกตการพ่วงานและการวิจารณ์ของนักเรียน

จุดประสงค์ นักเรียนรู้จักเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบลักษณะคนขยันและเกียจคร้านได้

2. นักเรียนสามารถบอกผลของความขยันและความเกียจคร้านได้
 3. เมื่อนักเรียนเขียนเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในห้องแถวแล้ว นักเรียนสามารถแยกตัวละครที่มีความขยันและเกียจคร้านได้
 4. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นถึงผลที่จะได้รับการเลือกปฏิบัติตามตัวละครตัวใด
 5. นักเรียนสามารถคาดคะเนผลที่ตัวละครจะได้รับในอนาคตได้
 6. นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เห็นว่า เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้
- กิจกรรมการเขียนการสอน

1. สทนาและซักถามความหมายของคำว่า - ขยัน
- เกียจคร้าน
 2. ครูยกตัวอย่าง และ เล่าประวัติของบุคคลที่สามารถสร้างฐานะจากความยากจนมาสู่ความร่ำรวย โดยมีความขยันและมานะพยายามจนทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต
 3. ให้นักเรียนสังเกตุพฤติกรรมจากตัวอย่างที่ครูยกมา โดยให้ฟังบทสนทนาที่แสดงถึงลักษณะนิสัยของผู้พูด แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์หาผู้พูดมีลักษณะนิสัยอย่างไร
 4. อภิปรายถึงผลของความขยัน และความเกียจคร้าน พร้อมทั้งคาดคะเนผลที่ตัวละครในเรื่องจะได้รับในอนาคต
 5. ให้นักเรียนเปรียบเทียบลักษณะของคนขยันและคนเกียจคร้าน
 6. ให้นักเรียนช่วยกันบอกพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องว่าใครเป็นคนขยัน ใครเป็นคนเกียจคร้านพร้อมทั้งยกสถานการณ์ประกอบ
 7. ให้นักเรียนอภิปรายผลดีของความขยัน และผลเสียของความเกียจคร้าน
 8. ให้นักเรียนเลือกว่าจะปฏิบัติตามตัวละครตัวใดในเรื่อง โดยการเขียนแสดงเหตุผลและคาดคะเนว่า ถ้าปฏิบัติตามแล้วจะได้รับผลตอบแทนที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้
- สื่อการเรียน

1. หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1
2. ตัวอย่างประวัติของบุคคลที่ได้รับความสำเร็จในชีวิต

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน
3. ทดสอบย่อย ครั้งที่ 4

แผนการสอน
เรื่อง นิทานสุภาษิต

หน่วยที่ 5 (คาบที่ 11 - 12 - 13)

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละครได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่ออ่านเรื่องนิทานสุภาษิตจบ นักเรียนสามารถตอบคำถามไต่ถามได้ตามเนื้อเรื่อง
2. เมื่อกำหนดคำศัพท์ที่มีอยู่ในเรื่อง นักเรียนสามารถบอกความหมายไต่ถาม
3. นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายที่สำคัญของเนื้อเรื่อง
4. นักเรียนสามารถอธิบายคำสุภาษิตหรือสำนวนที่มีในเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถบอกข้อคิดของเรื่องได้
6. นักเรียนสามารถบอกลักษณะนิสัยของตัวละครได้
7. นักเรียนสามารถแปลลักษณะนิสัยจากพฤติกรรมของตัวละครได้
8. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละครได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูสนทนาถึงนิทานต่างๆไป และเล่านิทานให้นักเรียนฟัง 1 เรื่อง แล้วให้ช่วยกันจับใจความของเรื่องอีกครั้งหนึ่ง
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่านิทานสุภาษิตที่ได้อ่านจากบทเรียนนี้โดยซักถามเกี่ยวกับความหมายและประเภทของนิทาน พร้อมทั้งยกตัวอย่างนิทานสุภาษิตเรื่องอื่นๆ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันจับใจความของนิทานสุภาษิตที่มีในเรื่อง โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้
 - สุภาษิตในเรื่อง
 - ความหมายของคำศัพท์
 - ที่มาของเรื่อง
 - ข้อคิดของเรื่อง
 - ประวัติดูแต่ง
4. ครูและนักเรียนสนทนากันถึงหลักการวิจารณ์ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละคร

5. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อจำแนกประเภทลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของตัวละคร แล้วกรูกำหนดหัวข้อและให้ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของตัวละคร แล้วให้นักเรียนจำแนกตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็น แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการประชุมกลุ่ม โดยเน้นให้เห็นลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องที่ควรรำไปเป็นแบบอย่าง และสิ่งที่ไม่ควรยึดเป็นแบบอย่าง พร้อมทั้งยกสถานการณ์การกระทำที่ปรากฏตามเนื้อเรื่อง

สื่อการเรียน

1. หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1
2. แผนภูมิหลักเกณฑ์การวิจารณ์
3. บทนิทาน

การประเมินผล

1. สังเกตการสรุปความเป็นรายบุคคล

6. นักเรียนสามารถบอกได้ว่า เรื่องที่กำหนดให้ตรงกับส่วนวสุภาษิตอย่างไร
7. นักเรียนสามารถบอกข้อคิดจากส่วน วสุภาษิต คำพังเพยที่กำหนดให้ได้
8. นักเรียนสามารถบอกความหมายของส่วน วสุภาษิตที่มีในเรื่องนิทาน วสุภาษิตได้
9. บอกเหตุผลของกริยาระหว่างตัวละครได้
10. เลือกแนวปฏิบัติที่ดีจากเรื่องนิทานวสุภาษิตได้

กิจกรรมการ เรียนการสอน

1. ครูเขียนประโยคลงบนกระดานหลายๆประโยคและหลายๆประเภท แล้วให้นักเรียนลองช่วยกันแยกประเภท

2. ครูสนทนากับนักเรียนถึง เรื่องต่อไปนี้

- ความหมายของประโยค
- องค์ประกอบของประโยค
- ชนิดต่างๆของประโยค

3. ครูแสดงตัวอย่างของประโยคชนิดต่างๆและให้นักเรียนช่วยกันหาข้อสังเกตในการจำแนกประเภทของประโยคตามตัวอย่างที่ยกมาให้ดู

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มให้แข่งขันแยกประเภทของประโยคว่าประโยคใดเป็นประโยคบอกเล่า คำสั่ง คำถาม ขอร้องหรือปฏิเสธ

5. ครูและนักเรียนช่วยกันตอบทสุภาษิต ส่วนวน คำพังเพย

6. ครูอธิบายความหมายของส่วนวน วสุภาษิต คำพังเพยและแสดงบัตรคำที่มีคำสุภาษิต คำพังเพย จากเรื่องนิทานวสุภาษิต

7. ครูและนักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างสุภาษิตที่ไพเราะและยกเหตุผลประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการวิจารณ์และ เลือกยึดถือ เป็นแนวปฏิบัติ

8. ให้นักเรียนยกส่วนวนที่คนชอบมาและให้เหตุผลประกอบใกว่าชอบสุภาษิตนั้นเพราะเหตุใด พร้อมทั้ง เปรียบ เทียบกับสุภาษิตที่ครูยกตัวอย่างไว้

สื่อการเรียน

1. แผนภูมิคำสุภาษิต
2. บัตรคำ

การประเมินผล

สังเกตจากการแสดงออกทางพฤติกรรมของนักเรียน และทดสอบย่อยครั้งที่ 6

การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หลักการ
เรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติ

บทคัดย่อ
ของ
โสภณ ชรรณงูณฑ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2528

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจในวิชาภาษาไทย จากการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน การแบ่งกลุ่มนักเรียนใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กลุ่มทดลองใช้การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที การดำเนินการทดลองครั้งนี้ใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ใช้ t-test ทดสอบสมมุติฐาน

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนแบบปกติไม่แตกต่างกัน ส่วนความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้สูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีแบบปกติ

A COMPARISON OF MATTAYOM SUKSA I STUDENTS' SEMANTIC CREATIVITY
AND INTEREST IN LEARNING THAI LANGUAGE BY THE APPROACH OF
MASTERY LEARNING AND CONVENTIONAL LEARNING

AN ABSTRACT

BY

SOPA TUMRONGVOOT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1985

The purpose of this study was to compare both semantic creativity and interest in learning Thai language through two teaching methods-mastery learning and conventional learning.

The subjects were 60 Mattayom Suksa I students in Bangkrury School Nontaburi Province, during the first semester of the academic year 1984. The 30 sample students were randomized into a controlled group; the others were assigned into an experimental group. The experimental group was taught by the process of mastery learning; while the control group was taught by the conventional method. Each group took 16 periods (1 period = 50 seconds) of studying. The research design of the experiment was the randomized control group pretest-posttest design. The t-test was used to test the hypothesis.

Two results of the study were observed. (1) The semantic creativity of students who were taught through mastery learning and those taught through conventional learning did not differ. (2) The interest in learning Thai language of students who were taught through the process of mastery learning was higher than those taught through conventional learning.